RVDIMENTA LINGVAE GRAECAE

EX PRIMO LIBRO

Institutionum,

IACOBI GRETSERI

SOCIETATIS IESV.

Pro media & pro infima schola Grammaticæ.

Giulio Jacobi.

Cum Privilegio Summi Pontificis.

ROMAE, Ex Typographia Aloisij Zannetti. M D CV.

Superiorum Permissu.

9:70.
4:05.
14:5.5

,4.

97
4:0. $\frac{1}{2}$

AD LECTOREM.

EXcerpsimus hæc Rudimenta Græcæ linguæ ex primo Institutionum libro, pro secunda & tertia Grammaticæ Schola. Nuda fere, sed tamen integra propemodũ vbique paradigmata proposuimus, omissis plerumque accuratioribus formandorum casuum temporumq. præceptionibus. nam secũdæ quidẽ, siue penultimæ classis Auditores satis superque præstiterint, si, antequam ad altiores gradum faciant, memoria teneant, quæ in hoc libello traduntur; discipuli vero infimæ classis omnes officij sui partes explebunt; si accurate legere, Græcos characteres pingere, & nomina verbaque simplicia inflectere condiscant. Vt autem Tironibus materia suppetat, in qua legenda, & relegenda, & si ita necesse sit, describenda, se se exerceant, adiecimus sub finem huius Epitomes, breuem Catechesin Christianam cum alijs nonnullis in quibus sat manifesta diligentia & profectus sui documenta edere poterunt. Quocirca si donec in duabus hisce classibus versantur adolescen-

lescentes, nonnihil quotidie temporis atque opera in his paucis elementis diligenter percipiendis ac recolendis ponant; næ illi certissimam sibi viam ad Græciam munient, & ad superiores classes prouecti, pedem, difficultate territi, minime referent; sed præcepta iam linguæ Græcæ dulcedine illecti, sponte sua, & alacres Magistri ad laudem, & decus præeuntis vestigia persequentur, Græca olim & Latina laurea decori: quæ eo erit amabilior atque optabilior, quo magis etiam exornabitur pietate morumque bonitate, cui studiosus iuuenis non segnius, quam ipsis liberalium artium disciplinis operam nauabit, si vere doctus fieri velit.

INDEX CAPITVM huius epitomes.

De litteris & ratione legendi. Cap. 1.
De partibus orationis apud Græcos, & primum de articulo. Cap. 2.
De nomine & declinationibus simplicibus. Cap. 3.
De declinationibus contractis. Cap. 4.
De formationibus adiectiuorum. Cap. 5.
De gradibus comparationis. Cap. 6.
De pronomine. Cap. 7.
De coniugationibus barytonis. Cap. 8.
De coniugationibus circumflexis. Cap. 9.
De cõiugationibus verborum in μι. Cap. 10.
De Aduerbio, Præpositione, & Coniunctione. Cap. 11.
Catechesis Christiana, & alia nonnulla. Cap. 12.
Compendiariæ notæ, nexusque litterarum pro ratione legendi. Cap. 13.

EPIGRAMMA
AD STVDIOSVM ADOLESCENTEM.

EXilem cernis librum, sed spernere noli:
Paruæ etenim nõ sunt, quas tibi spõdet opes.
Helladã promittit totam, gazasq. repostas
Argolicæ linguæ, si accipere ipse velis.
Abnuis? es fatuus. renuis? piger. expetis? aude.
Dona labor solus tam tibi larga dabit.
Sed duraturum noctesq. diesq. laborem
Quis tolerare potest? quis, nisi solus amor?

ΦΛΑΒΗΛ Ω
DE

DE LITTERIS & ratione legendi.

Caput primum pro infima classe.

GRAECI habent viginti quatuor literas, quarum figuras, nomina, potestatesq; subjecta tabula ostendit.

Α α	ἄλφα	Alphá	a
Β β ϐ	βῆτα	Vita	u, b
Γ γ ϛ	γάμμα	Gamma	g
Δ δ	δέλτα	Delta	d
Ε ε	ε ψιλὸν	Epsilon	e tenue
Ζ ζ ζ	ζῆτα	Zita	z
Η η	ἦτα	Ita	i
Θ θ ϑ	θῆτα	Thita	th
Ι ι	ἰῶτα	Iota	i
Κ κ	κάππα	Cappa	c, K
Λ λ	λάμβδα	Lambda	l
Μ μ	μῦ	My	m
Ν ν	νῦ	Ny	n
Ξ ξ	ξῖ	Xi	x
Ο ο	ὁ μικρὸν	Omicron	o paruum
Π ϖ π	πῖ	Pi	p
Ρ ρ ῥ	ῥῶ	Rho	r
Σ σ ς	σῖγμα	Sigma	s

Τ τ	ταῦ	Tau	t
Υ υ	υψιλόν	Ypsilon	y tenue
Φ φ	φῖ	Phi	ph
Χ χ	χῖ	Chi	ch
Ψ ψ	ψῖ	Psi	ps
Ω ω	ωμέγα	Omega	o magnum

1 Ex his septem sunt vocales, α, ε, η, ι, ο, υ, ω, Reliquæ septendecim consonantes.

Potestas litterarum.

Α α valet a, vt ἀγαθός agathos.
Β β valet u, consonans, vt βάρβαρος varuaros.
Γ γ ualet gh, ut γέγραφα ghiegrapha.
Δ δ ualet d, ut δαίδαλος Dædalos.
Ε ε ualet e, ut ἐγώ ego
Ζ ζ ualet z, ut ζάθεος zatheos.
Η η ualet i longum, ut φήμη.
Θ θ ualet th, ut θάνατος thanatos.
Ι ι ualet i, ut ἴακχος iacchos.
Κ κ ualet c, ut κορύδων corydon, καὶ chiè.
Λ λ ualet l, ut λάλος lalos.
Μ μ ualet m, ut μορμῶ mormó.
Ν ν ualet n, ut ναί næ.
Ξ ξ ualet x, ut ξανθόθριξ xanthothrix.
Ο ο ualet o paruum, vt ὀβελίσκος oueliscos.
Π π ualet p, vt πάππα.
Ρ ρ ualet r, ut ῥώμη rhomi.
Σ σ ualet s, ut σάρξ sarx.
Τ τ ualet t, ut τάλας talas
Υ υ ualet y, ut ὕμνος hymnos.
Φ φ ualet ph, ut φίλος philos
Χ χ ualet ch, ut χάος chaos.
Ψ ψ ualet ps, ut ψίξ, psix.
Ω ω valet o longum, ut ὦκα oca.

DI

DIVISIO VOCALIVM.

Longę sunt η, ω. Breues ε, ο. Ancipites α, ι, υ.

2 Ex his vocalibus fiunt diphthongi duodecim. Quarum sex dicuntur propriæ αι, αυ, ει, ευ, οι, ου, sex impropriæ ᾳ, ῃ, ῳ, ηυ, υι, ωυ.

POTESTAS DIPHTHONGORVM propriarum.

AI	αι	facit ae, vt αἰγίς ægis.
AY	αυ	facit au, vt αὐλή auli.
EI	ει	facit i longum, vt χείρ chir.
EY	ευ	facit eu, vt εὖγε euge.
OI	οι	facit i longum, vt οἶμοι imi.
OY	ου	facit u, ut οὐκοῦν ucun.

POTESTAS DIPHTHONGORVM impropriarum.

ᾳ cum iota subscripto facit a longum, ut ᾄδω ado.

ῃ cum iota subscripto facit i longum, vt τῇ μούσῃ ti musi.

ῳ cum iota subscripto facit o longum, vt παλινῳδία palinodia.

υι cum iota adscripto facit i longum, ut ἅρπυια harpya.

ηυ facit iu, vt ἦυον iuon.

ωυ facit ou, ut ὠυτός outos.

3 Vocalis ypsilon postposita in diphthongis αυ, ευ, ηυ ωυ, iam ferme pronunciatur, ut u consonans in his uocibus, Auaraus, Euander, iuerunt, ouare, vua.

SCHO-

SCHOLION.

Quanquam ante literas, θ, κ, ξ, π, τ, φ, χ. videtur interdum proferri, vt F, vt εὐθετέω, eftheteo, εὐκαιρία, afchieria, εὔξυλος, esxylos, εὐπράττω, efpratto, εὐφημία, efphimia, εὐτράπελος, eftrapelos, εὐχαριστος, efcharistos. Efficiendum tamen videtur in his quoque, vt quoad eius fieri potest, u, potius consonans, quam, f, exprimatur.

---

4 Vtraque vocalis diphthongi per se syllabam efficit quum posterior duobus superne punctis notatur: παῖς pais, puer, εὔφωνος, eyphonos, vocalis.

Diuisio consonantium.

5 Consonantes septendecim partim sunt mutæ, partim semiuocales.

6 Mutæ nouem diuiduntur in { Tenues, π, κ, τ. / Medias, β, γ, δ. / Aspiratas, φ, χ, θ.

7 Semiuocales octo diuiduntur in quatuor liquidas seu immutabiles, λ, μ, ν, ρ, & in tres duplices, ζ, ξ, ψ, sic dictas, quòd duabus alijs consonantibus æquentur.

8 Valent autem { ζ, σ δ. / ξ, κς. / ψ, πς.

9 At σ, ἄσημον, siue μοναδικὸν vocatur, hoc est sui quodam modo iuris.

10 Γ, ante γ, ξ, χ, sonat vt ν: Αγγελος, Angelos, λύγξ, singultus, vel lynx, fera, ἔγχος, enchos hasta.

11 Idem fit quum γ, ante κ, ponitur, sed ipsum κ, tum pronunciatur, vt γ, πέφαγκα, pephanga apparui.

12 π, post μ, pronunciandum censetur vt b Latinum

tinum πέμπω, pembo mitto: etiam post ν, in diuersis dictionibus: τὸν πίθον Ton biton dolium.

14 τῶν post ν, vt d Latinum plerique efferunt; tum in eadem dictione, tum in diuersis, τὸν τάνταλον Ton Dandalon Tantalum. ἐν τοῖς, en dis.

DE ACCENTIBVS.

1 AD rationem legendi spectat quoque accentus, qui triplex est.

2 Acutus tollit vocem, & notatur lineola recta a dextra ad sinistram deorsum vergens hoc modo ´ Potest autem esse in vltima syllaba, penultima, & antepenultima: Quamobrem vox oxytona dicitur, vt θεός: paroxytona, vt λέγος; proparoxytona, vt τύπτομεν, typtomen.

3 Grauis deprimit vocem, & notatur lineola recta a sinistra ad dexteram deorsum vergens hoc modo ` Is autē in vltima tantum scribi potest: vt πρὸ: vltima vero acuta fit grauis ob consequentem dictionem, vt θεὸς ἡμῖν.

4 Quæcunque syllaba nullo accentu notata intelligitur habere grauem.

5 Circumflexus, siue inflexus constat ex acuto, & graui, ideoq. simul acuit syllabam ac deprimit, atque ita notatur ^ vel hoc modo ~ Potest autem esse aut in vltima, vt φιλῶ, filô, diciturque vox perispomena, aut in penultima, vt μοῦσα, músa, & appellatur properispomena.

ADMONITIO.

1 *Hoc loco præceptoris erit pueris Alphabetarijs figuras accentuum in tabula depingere. sic enim citius, quàm multis, & longis definitionibus rationem accentuum discent, quæ quæ sunt oculis subiecta fidelibus, acrius irritent animum, quam quæ per aures demissa.*

2 *Illud etiam monebit, in legendo semper notati accentus rationem haberi, non Latinæ consuetudinis.*

3 *Præterea diligentem operam dabit, vt pueri rectè pronunciare*

ciare cõdi cant, tum ipsas Gracas litteras separatim, tum inter se coniunctas. Recta autem pronunciatio illa censeri debet, quam hodie Grace docti vsurpant (quum veterem illam & genuinam restituere non liceat) & quam tum in alphabeticis, tum in aliis diphthongorum tabulis appositisque exemplis ostendimus. Ex quibus non modo singularum litterarum ac diphthongorum, sed etiam syllabarum rationẽ ac pronunciationem intelligere discipulis, Magistri praesertim adhibita voce atque opera, licebit.

4 *Formationes faciliores, exceptiones, atque observationes quae hoc libello perstringuntur, in infima schola a rudibus ad huc ac plane tyronibus ne attingentur quidem. In penultima tamen seu paulo proiectioribus discipulis, quam maxime vsui Minerua poterunt, vbi videbitur, explicari.*

DE SPIRITIBVS.

Spiritus duplex est. Asper siue densus: ἡμῶν, nostrum. Lenis siue tenuis: ἐγώ, ego.

Locus spirituum est vocalis aut diphthongus initio dictionis, itemque consonans ῥ, quae in principio vocis aspiratur ῥώμη, robur: in medio autem si duplicetur; priore loco lenem, posteriore asperum spiritum habet, πύῤῥω, procul, ἀῤῥωστος infirmus: alias nullum.

DE APOSTROPHO.

1 APostrophus est nota reiectae & elisae vocalis breuis & diphthongi, quum sequens dictio à vocali, aut diphthongo inchoatur.

2 Eliduntur ex vocalibus, ε, ο. Item α, & ι, quum corripiuntur, πάντ' ἔλεγον, pant'elegon, omnia dicebant, pro πάντα ἔλεγον.

3 Ex diphthongis, αι, & οι, θέλομ' ἐγώ volo ego, pro θέλομαι ἐγώ, οἴμ' ἐγὼ pro οἴμοι ἐγώ heu mihi.

4 Quod si vocalis aut diphthongus sequentis dictionis aspiretur; tenuis praecedens mutatur in suam aspiratã ἀφ' ἑ, pro ἀπὸ ἑ, a quo. νύχθ' ὅλην, pro νύκτα ὅλην, totã noctem.

NO-

Notæ Arithmeticæ Græcorum.

	10	20	30	40	50	60	70	80	90
	ι′	κ′	λ′	μ′	ν′	ξ′	ο′	π′	ϟ′
1 α′	ια′	κα′	λα′	μα′	να′	ξα′	οα′	πα′	ϟα′
2 β′	ιβ′	κβ′	λβ′	μβ′	νβ′	ξβ′	οβ′	πβ′	ϟβ′
3 γ′	ιγ′	κγ′	λγ′	μγ′	νγ′	ξγ′	ογ′	πγ′	ϟγ′
4 δ′	ιδ′	κδ′	λδ′	μδ′	νδ′	ξδ′	οδ′	πδ′	ϟδ′
5 ε′	ιε′	κε′	λε′	με′	νε′	ξε′	οε′	πε′	ϟε′
6 ϛ′	ιϛ′	κϛ′	λϛ′	μϛ′	νϛ′	ξϛ′	οϛ′	πϛ′	ϟϛ′
7 ζ′	ιζ′	κζ′	λζ′	μζ′	νζ′	ξζ′	οζ′	πζ′	ϟζ′
8 η′	ιη′	κη′	λη′	μη′	νη′	ξη′	οη′	πη′	ϟη′
9 θ′	ιϑ′	κϑ′	λϑ′	μϑ′	νϑ′	ξϑ′	οϑ′	πϑ′	ϟϑ′
100	200	300	400	500	600	700	800	900	1000
ϱ′	σ′	τ′	υ′	φ′	χ′	ψ′	ω′	ϡ′	͵α.

DE

DE PARTIBVS ORATIONIS apud Græcos, & primum de articulo.

Caput Secundum pro infima classe.

PARTES orationes apud Græcos sunt octo: Articulus, Nomen, Pronomen, Verbum, Participium, Aduerbium, Præpositio, Coniunctio.

2 Casus quinque, Rectus seu Nominatiuus, Datiuus, Accusatiuus, Vocatiuus. Ablatiuo carent Græci.

3 Numeri tres: Singularis, Dualis, Pluralis. Duali vtimur, quum de duobus sermo est. quamquam id non semper obseruatur.

4 In Duali eadem est Nominatiui, & Accusatiui, & Vocatiui vox & terminatio, itidem Genitiui & Datiui. Et in plurali vocatiuus semper est similis Nominatiuo.

DE ARTICVLO.

ARticulorum alius est præpositiuus, qui præter cætera officia, declinandis nominibus præponitur, vt apud Latinos, hic, hæc, hoc, Et apud Italos, il, la, lo.

AD

ADMONITIO TYPOGRAPHI.

Quoniam Italis potissimum nostra hac in hisce rudimentis edendis desudat industria; commodius visum est, vt in Latinis, interpretandi caussa, fieri solet, ita in Gracis, Italicas potius voces fere quam latinas adiungere: praesertim, quod pueris nostratibus in inferioribus classibus, quibus hac rudimenta proponuntur, paulo minus ferme Latina sint, quam Graca voces ignota.

---

2 Alius est subiunctiuus, qui vocabulis subiungitur, vt relatiuum, qui, quæ, quod, cui etiam respondet.

3 Carent articuli vocatiuo, cuius locum explet Aduerbium vocandi ὦ.

DECLINATIO PRAEPOSITIVI Articuli masculini.

Masc. Sing. Nom. ὁ, il Gen. τοῦ, del. Dat. τῷ, allo. Accus. τόν lo. Vocat. ὦ, o.

Dual. Nom. & Accus. τώ, li, Gen. & Dat. τοῖν, delli, & alli. Vocat. ὦ, o.

Plur. Nom. οἱ, li. Gen. τῶν, delli. Dat. τοῖς, alli. Accus. τούς, li. Vocat. ὦ, o.

DECLINATIO FOEMININI.

Fœm. Sing. Nom. ἡ, la, Gen. τῆς, della, Dat. τῇ, alla. Accus. τήν, la. Voc. ὦ, o.

Dual. Nom. & Accus. τά, le. Gen. & Dat. τοῖν, delle, & alle. Vocat. ὦ, o.

Plur. Nom. αἱ, le. Gen. τῶν, delle. Dat. τοῖς, alle. Accus. τάς, le, Vocat. ὦ, o.

DECLINATIO NEVTRI.

Neut. Sin. Nom. τό, il, Gen. τοῦ, del, Dat. τῷ, allo. Accus. τό, lo, Vocat. ὦ, o.

Dual. Nom. Accus. τώ, li, Gen. & Dat. τοῖν, delli, & alli, Vocat. ὦ, o.

Plural. nominat. τά, li, Genit. τῶν, delli. Datiu. τοῖς, alli Accus.

cus. τὰ, li. Vocat. ὦ, o.

Sic declinantur quoque composita, ὅδε, ἥδε, τόδε, & ὅγε, ἥγε, τόγε, questo, questa, questo. G. τῶδε, τῆδε, τῶδε, &c.

ADMONITIO.

Declinatio huius articuli diligenter est memoriæ mandanda, & a studiosis adolescentulis sæpius etiam propria manu describenda, vt litterarum, & accentuum discrimina eo melius notent. Inde enim non tantum articuli subiunctiui, sed etiam nominum prima, secunda, ac tertia declinationis simplicium inflexio pendet. Nam λόγος, verbi gratia, eãdem in omnibus obliquis terminationem habet quam articulus præpositiuus masculinus, πμὴ, eandem quam fœmininus, & cum eodem conueniunt saltem in duali, & plurali vocabula primæ declinationis. Qua conuenientia & similitudine animaduersa, facilius multò discentur, & memoria retinebuntur sequentium declinationum paradigmata.

DECLINATIO RELATIVI.

Articuli masculini, pro infima classe.

Masc. Sing. Nom. ὅς, il quale. Gen. οὗ, del quale. Dat. ᾧ, quale. Accus. ὅν, il quale.

Dual. Nom. & Accus. ᾧ, li quali. Gen. & Dat. οἷν, delli quali, & alli quali.

Plural. Nom. οἵ, i quali. Gen. ὧν, de quali. Dat. οἷς, a i quali. Accus. οὕς, i quali.

Declinatio Fœminini.

Fœmin. Sing Nom. ἥ, la quale. Gen. ἧς, de la quale. Dat. ᾗ, a la quale, Accus. ἥν, la quale.

Dual. Nom. & Accus. ᾷ, le quali. Gen. & Dat. ἷν, de le quali, & alle quali.

Plur.

Plur. Nom. αἵ, le quali. G. ὧν, de le quali. Dat. αἷς, a le quali. Acc. ἃς, le quali.

DECLINATIO NEVTRI.

Neut. Sing. Nom. ὅ, il quale. Gen. οὗ, del quale. Dat. ᾧ, al quale. Acc. ὅ, il quale.

Dual. Nom. & Acc. ὥ, i quali. Gen. & Dat. οἷν, de' quali, & à i quali.

Plur. Nom. ἃ, i quali. Genit. ὧν. de i quali. Dat. οἷς, a i quali. Accus. ἃ, i quali.

Eodem modo inflectuntur composita huius articuli: ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ, qui, quæ, quod. G. οὗπερ, ἧσπερ, οὗπερ, &c.

DE NOMINE.
ET DECLINATIONIBVS SIMPLICIBVS.

Giulio Iacobilli

Caput tertium, pro infima classe.

DEclinationes nominum diuiduntur in simplices, & contractas.

2 Simplicium sunt quinque, quorum quatuor primæ sunt parisyllabæ, quinta imparisyllaba.

3 Parisyllabæ sunt, quorum genitiuus non crescit: singularisq. datiuus in diphthongum impropriam desinit ᾳ, ῃ, ῳ, accusatiuus in ν, cum vocali nominatiui,

ADMONITIO.

Quum in declinationibus necessario interdum mutanda sit accentuum sedes, & quod hinc sequitur, vocabulorum pronunciatio, obiter, & rudi Minerua indicabit Magister tyronibus, qua ratione id fiat: ne male pronunciare flectendo,

consuescant. Tribus autem verbis explicare, & tabula quoque monstrare poterit, quæ sint voces oxytonæ, paroxytonæ, aut proparoxytonæ. Et in oxytonis pueri moneri possent nusquam quidem sedem accentus in eis esse mutandam, sed genitiuum, ac datiuum primæ, secundæ, ac tertiæ cuiusuis generis in omnibus numeris circumflecti τοῦ μαθητοῦ, τῷ μαθητῇ, τοῖν μαθηταῖν, τῶν μαθητῶν, τοῖς μαθηταῖς. τῆς τιμῆς, τιμῇ, &c. sic σοφοῦ, σοφῷ, σοφοῖν, σοφῶν, σοφοῖς. *qua in re huiusmodi casus imitantur articulos. De reliquis has posset tradere regulas.*

---

1 *Genitiuus pluralis primæ declinationis circumflectit vltimam. Quod etiam fit in secunda, exceptis fœmininis adiectiuis à proparoxytonis in os, vt* ἅγιος, ἁγία, ἅγιον, sanctus *De quibus in Grammatica.*

2 *Proparaxytona tertiæ, vt* ἄνθρωπος, homo, φρόνιμος, prudens, *habent accentũ in penultima in genitiuo & datiuo singulari, in toto duali, & in genitiuo, datiuo, & accusatiuo plurali,* τοῦ ἀνθρώπου, τῷ ἀνθρώπῳ, τὼ ἀνθρώπω, τοῖν ἀνθρώποιν, τῶν ἀνθρώπων, τοῖς ἀνθρώποις, τοὺς ἀνθρώπους. *quod etiam de proparoxytonis secundæ intelligendum est excepto genitiuo plurali, qui circumflectitur, vt dictum est. Paroxytona autem tertiæ nusquam mutant sedem accentus, vt neq. paraxytona, vel perispomena, ac properispomena secundæ & primæ, nisi quod in Genitiuo plurali circumflectuntur, vt* λόγος, μοῦσα, χρύσης, &c.

3 *In quarta declinatione non mutatur accentus.*

4 *In quinta trahitur accentus ad penultimam in genitiuo duali, & plurali, si nominatiuus singularis habuerit accentum in penultima, aut antepenultima: vt* ἄνθραξ, carbo. τοῖν ἀνθράκοιν, τῶν ἀνθράκων. ὁ φιλόπατρις, studiosus patriæ, τοῖν φιλοπατρίδοιν, τῶν φιλοπατρίδων.

---

5 *Quamquam fortasse satis erit has regulas proponere, vbi semel simplices declinationes decurrerint, ac singularũ paradigmata memoriæ commendarint.*

PRI-

CONtinet hæc tantum masculina in ας, & ης, ὁ αἰνείας, Aeneas. ὁ τελώνης, publicanus. quorum genitiuus desinit in ου, datiuus in α, vel η, accusatiuus in αν, vel ην, vocatiuus in α, vel in η, pro terminatione nominatiui. Nã quæ desinunt in ας, ea retinẽt α, in datiuo, accusatiuo, & vocatiuo, quæ autẽ desinunt in ης, retinent η. In duali & plurali omnia sequuntur articuli feminini terminationem ablato τ.

PARADIGMA in Ας.

Sing. Nom ὁ αἰνείας, Enea, Gen. τοῦ αἰνείου, di Enea. Dat. τῷ αἰνείᾳ, ad Enea. Accus. τὸν αἰνείαν, Enea. Vocat. ὦ αἰνεία, ò Enea

Dual. Nom. & Accus. τὼ αἰνεία. Gen. & Dat. τοῖν αἰνείαιν, Vocat. ὦ αἰνεία.

Plur. Nom. οἱ αἰνεῖαι. G. τῶν αἰνείων. Dat. τοῖς αἰνείαις, Acc. τὰς αἰνείας. Voc. ὦ αἰνεῖαι.

PARADIGMA in Ης.

Sing. Nom. ὁ τελώνης, il gabellier. Gen. τοῦ τελώνου, del gabelliere. D. τῷ τελώνῃ, al gabelliere. Acc. τὸν τελώνην: il gabelliere. V. ὦ τελώνη, ò gabelliere.

Dual. Nom. τὼ τελώνα, i duo gabellieri. Gen. & Dat. τοῖν τελώναιν, delli & alli duo gabellieri. Voc. ὦ τελώνα, ò duo gabellieri.

Plur. Nom. οἱ τελῶναι, i Gabellieri. G. τῶν τελωνῶν, de i gabellieri. D. τοῖς τελώναις, à i gabellieri Accusat. τὰς τελώνας, i gabellieri. Vocat. ὦ τελῶναι, ò gabellieri.

ALIVD in της.

Sing. No. ὁ προφήτης, il propheta. Gen. τοῦ προφήτου, del profeta. Dat. τῷ προφήτῃ, al propheta, Accus. τὸν προφήτην, il profeta. Voc, ὦ προφήτα, ò profeta.

Dual. Nom. & Acc. τὼ προφήτα, i due profeti. G. & D. τοῖν προφήταιν, delli, & alli due profeti. V. ὦ προφήτα, ò due profeti.

Plu.Nom.οἱ προφῆται,i profeti.Gen.τῶν προφητῶν,de i profeti. D τοῖς προφήταις,a i profeti. Acc.τοὺς προφήτας,gli profeti.Voc. ὦ προφῆται,ò profeti.

ADMONITIO.

Exceptiones & appendices capitum,quæ capita in vltima classe proponuntur,si minus enucleanda viderentur initio,tum certe poterunt explicari, quum in eadem classe peractus, hic rudimentorum cursus iteratur.

Exceptio pro infima classe.

Nomina in της,& πης;& ea quæ gentem significant,& composita à verbis μετρῶ,metior.πωλῶ,vendo:βίβω, tero:vocatiuum in α breue formant,ὁ τοξότης;iaculator,ὦ τοξότα,ἱππότης,eques,ὦ ἱππότα:ποιητής, poeta,ὦ ποιητά:ὁ προφήτης,propheta,ὦ προφήτα,ὁ κυνώπης,impudens,ὦ κυνῶπα: ὁ γλαυκώπης,glaucos habens oculns,ὦ γλαυκῶπα.ὁ σκύθης,Scytha,ὦ σκύθα ὁ πέρσης,Persa,ὦ πέρσα ' ὁ γεωμέτρης ὦ γεωμέτρα,Geometra,mensor terræ:ὁ βιβλιοπώλης, ὦ βιβλιοπώλα,librorum venditor:ὁ παιδοτρίβης,ὦ παιδοτρίβα, pædotriba,qui pueris exercendis præest .

Secunda declinatio.

HAbet feminina in α,& η,ἡ μοῦσα: Musa :ἡ τιμή, honor.Genitiuus desinit in ης,datiuus in ῃ,accusatiuus in αν,vel ην.Vocatiuus in α,vel η. Ergo nomina in η, sequuntur terminationem articuli feminini,etiam in singulari,ablato τ.At quæ desinunt in α,retinent α,in accusatiuo,& vocatiuo.In duali,& plurali omnia imitantur articulum femininum.

Paradigma in A.

Sing.Nom. ἡ μοῦσα,la musa.Gen τῆς μούσης,de la musa.D. τῇ μούσῃ,a la musa.Ac.τὴν μοῦσαν,la musa.Voc.ὦ μοῦσα ò musa.

Dual.N.& Acc.τὰ μούσα,le due muse.G.& D.τοῖν μούσαιν, de le,& a le due muse. V. ὦ μούσα,ò due muse.

Plur.

Plur. Nom. αἱ μῦσαι, le muſe. G. τῶν μυσῶν, de le muſe. Dat. ταῖς μύσαις, a le muſe. Acc. τὰς μύσας, le muſe. Vocat. ὦ μῦσαι, o muſe.

PARADIGMA in H.

Sing. Nom. ἡ τιμή, l'honore. G. τῆς τιμῆς, dell'honore. Dat. τῇ τιμῇ, all'honore. Acc. τὴν τιμήν, l'honore. Vcc. ὦ τιμή o honore.

Dual Nom. & Accuſ. τὰ τιμά, i due honori. Gen. & Dat. τοῖν τιμαῖν, de li, & a li due honori. Voc. ὦ τιμά, o due honori.

Plur. Nom. αἱ τιμαί, gli honori. Gen. τῶν τιμῶν, de gli honori. Dat. ταῖς τιμαῖς, a gli honori. Accuſ. τὰς τιμάς, gli honnri. Voc. ὦ τιμαί, o honori.

Exceptiones pro infima claſſe.

1 *Finita in δα, θα, ρα, & α, purum hoc eſt, quod ante ſe habet vocalem, aut diphthongum, retinĕt α in toto ſingulari, vt* λήδα, λήδας, λήδᾳ, Leda, μάρθα, μάρθας, μάρθᾳ, Martha; ἡμέρα, ἡμέρας, ἡμέρᾳ. dies. φιλία, φιλίας, φιλίᾳ, amicitia.

2 *His adde* Ἀθηνᾶ, ναυσικᾶ, μνᾶ, *contracta ex* ἀθηνάα, ναυσικάα, μνάα, Minerua, Nauſicaa, mina.

TERTIA DECLINATIO.

COmplectitur maſculina, fœminina, & communia, in ος, & neutra in ον, & quædam in ο, ὁ λόγος, ratio, oratio: ὁ ἄνθρωπος, homo, ἡ νόσος, morbus, ὁ ἢ ὄνος, aſinus, ὁ ἢ ἵππος, equus, ὁ ἢ ἡ χρήσιμος, vtilis, ὁ ἢ ἡ φρόνιμος, prudens, τὸ ξύλον, lignum, ἄλλο, aliud.

2 Porro neutra habent etiam in ſingulari tres caſus ſimiles: vt apud latinos: cæterum ſequuntur eiuſdem articuli terminationem. reliqua vero maſculinum articulum imitantur, ablato ν. excepto vocatiuo ſingulari. deſinit enim in ε.

PARADIGMA MASCVLINI.

Sing.Nom.ὁ λόγος,la ragione, & il ſermone.Gen.τοῦ λόγου, del ſermone. Dat.τῷ λόγῳ,al ſermone. Acc. τὸν λόγον, il ſermone. Voc. ὦ λόγε,o ſermone.

Dual.Nom.& Acc.τὼ λόγω,i due ſermoni. Gen. & Datiu. τοῖν λόγοιν,delli,& alli due ſermoni. Voc.ὦ λόγω,o due ſermoni.

Plur.Nom.οἱ λόγοι,i ſermoni,G.τῶν λόγων,de i ſermoni. D. τοῖς λόγοις,a i ſermoni. Ac.τοὺς λόγους,i ſermoni. V.ὦ λόγοι,o ſermoni.

PARADIGMA FEMININI

Sing. Nom.ἡ νόσος,la malathia,G.τῆς νόσου,de la malathia D.τῇ νόσῳ,a la malathia, A. τὴν νόσον,la malathia, V.ὦ νόσε,o malathia.

Dual.N.& A.τὰ νόσω,le due malathie, G.& D.τοῖν νόσοιν, de le & a le due malathie. V.ὦ νόσω, o due malathie.

Plu,.N.αἱ νόσοι,le malathie. G.τῶν νόσων,de le malathie,D. τῆς νόσοις,a le malathie. A.τὰς νόσους, le malathie. V.ὦ νόσοι,o malathie.

Eodē modo declinatur ὁ χὴ ἡ χρήσιμος, vtile,τοῦ χὴ τῆς χρησίμου,dell'vtile,&c.

PARADIGMA NEVTRI

Sing.Nom. τὸ ξύλον,il legno.G.τοῦ ξύλου,del legno.Dat.τῷ ξύλῳ,al legno,A.τὸ ξύλον,il legno. V.ὦ ξύλον,o legno

Dual.N.& A.τὼ ξύλω,i duo legni G.& D.τοῖν ξύλοιν,delli duo legni. V.ὦ ξύλω, o due legni.

Plur.N.τὰ ξύλα,le legna. G.τῶν ξύλων. de le legna. D. τοῖς ξύλοις,a le legna. A.τὰ ξύλα,le legna. V.ὦ ξύλα,o legna.

Appendix pro infima claſſe.

Neutra in o,huius declinationis hæc ſunt,ex nominibus:

ἄλλο

ἄλλο, aliud. τηλικοῦτο, tantum: τοιοῦτο, tale: ποσοῦτο, tantum.
Ex pronominibus, τοῦτο, hoc: ἐκεῖνο, illud, αὐτὸ, ipsum.
Ex articulis. τὸ, ᾧ. ὅ.

QVARTA DECLINATIO.

ATticorum est propria. Eadem continet genera quæ tertia, habetq. terminationes ως, & ων. in vltima syllaba semper est ω, & in datiuo cum iota subscripto, itēque in genitiuo duali, & nominatiuo plurali. exceptis neutris. Vocatiuus etiā singularis similis est nominatiuo

Paradigma Masculini generis.

Sing. Nom. ὁ μενέλεως, Menelao. Gen. τοῦ μενέλεω, di Menelao. D. τῷ μενέλεῳ, a Menelao. A. τὸν μενέλεων, Menelao. V. ὦ μενέλεως, o Menelao.

Dual. Nom. & A. τὼ μενέλεω i duo Menelai. Ge. & D. τοῖν μενέλεῳν, de i due & a i due Menelai. Voc. ὦ μενέλεω, o duo Menelai.

Plur. nom. οἱ μενέλεῳ, i Menelai. G. τῶν μενέλεων, de i Menelai. Dat. τοῖς μενέλεῳς, a i Menelai. A. τοὺς μενέλεως, i Menelai. V. ὦ μενέλεῳ, o Menelai.

Paradigma feminini.

Sing. no. ἡ ἄλως, il giro del Sole, & de le stelle. G. τῆς ἄλω. D. τῇ ἄλῳ. A. τὴν ἄλων. V. ὦ ἄλως.

Dual. no. τὰ ἄλῳ, G. & D. τοῖν ἄλῳν. V. ὦ ἄλω.

Pl. no. αἱ ἄλῳ. G. τῶν ἄλων. D. τοῖς ἄλως. A. τὰς ἄλως. V. ὦ ἄλῳ.

Paradigma neutri.

Sing. no τὸ εὔγεων il fertile. G. τοῦ εὔγεω del fertile. D. τῷ εὔγεῳ al fertile. A. τὸ εὔγεων, il fertile. V. ὦ εὔγεων, o fertile.

Dual. no. & A. τὼ εὔγεω, due cose fertili. G. & D. τοῖν εὔγεων V. ὦ εὔγεω.

Plur. No. τὰ εὔγεω le cose fertili. G. τῶν εὔγεων. D. τοῖς εὔγεως Ac. τὰ εὔγεω. V. ὦ εὔγεω.

Quinta declinatio.

COmplectitur hæc declinatio omnia genera, eiusque nominatiuus exit.

vel in
- Vocalem
  - α, τὸ σῶμα, τος, il corpo.
  - ι, τὸ μέλι, τος, il mele.
  - υ, τὸ δόρυ, ατος, l'hasta.
  - ω ἡ Λητώ, οῦς, Latona.
- Consonantē
  - ξ, ὁ κόραξ, κος, il coruo.
  - ψ, ὁ κύκλωψ, πος, Cyclope.
  - ν, ὁ Ἕλλην, νος, Greco.
  - ρ, ὁ μάκαρ, ρος, Beato.
  - σ, ἡ λαμπὰς, άδος, la facella

Appendix pro infima classe.

Appellatur hæc declinatio imparisyllaba, quòd genitiuus crescat, & superet rectum vna syllaba, definit autē in ος, datiuus in ι, accus. in α, voc. fere, vt rectus. dual. no. in ε, Gen. in οιν, plur. nom. in ες. gen in ων, dat. in σι, acc. in ας, neutra habent tres casus similes, qui in plurali desinunt in α, vt in tertia.

Paradigma Masculini.

Sing. N. ὁ τιτάν, titane, G. τοῦ τιτᾶνος, di titane. D. τῷ τιτᾶνι, à titane. A. τὸν τιτᾶνα, titane. V. ὦ τιτάν, ò titane.

Dual. Nom. & Accus. τὼ τιτᾶνε. G. & D. τοῖν τιτάνοιν. vocat. ὦ τιτᾶνε.

Plur. nom. οἱ τιτᾶνες, G. τῶν τιτάνων, D. τοῖς τιτᾶσι, A. τοὺς τιτᾶνας. voc. ὦ τιτᾶνες.

Paradigma Feminini.

Sing. nom. ἡ λαμπάς, la facella, ò lampada. G. τῆς λαμπάδος, de la lampada. D. τῇ λαμπάδι, a la lampada. A. τὴν λαμπάδα, la lampada, V. ὦ λαμπάς, ò lampada.

Dual. nom. & acc. τὰ λαμπάδε, le due facelle, ò lampade

de Gen.& Dat. τῶν λαμπάδοιν, de le & a le due lampade. V. ὦ λαμπάδε, o due lampade.

Plur.no. αἱ λαμπάδες le facelle, o lampade. G. τῶν λαμπάδων de le lampade. D. ταῖς λαμπάσι, a le lampade. Ac. τὰς λαμπάδας le lampade. V. ὦ λαμπάδες o lampade.

Paradigma neutri.

Sing. nom. τὸ σῶμα, il corpo. G. τοῦ σωμάτος, del corpo. D. τῷ σώματι, al corpo. Acc. τὸ σῶμα, il corpo. Voc. ὦ σῶμα. o corpo,

Dual. nom.& Acc. τὼ σώματε, i duo corpi. Gen.& Datiuo τοῖν σωμάτοιν, de li,& a li duo corpi. Vocat. ὦ σώματε, o duo corpi.

Plur. nom. τὰ σώματα, i corpi. Ge τῶν σωμάτων, de i corpi. D. τοῖς σώμασι a i corpi, Acc. τὰ σώματα, i corpi. Vocat. ὦ σώματα, o corpi.

APPENDIX.

De terminatione accusatiui, & vocatiui singularis, & datiui pluralis. pro inf. classe.

De Accusatiuo.

Accusatiuus desinit in α.

Excipe grauitona in ις, & υς, declinata pure, quæ faciunt accusatiuum in ν, ὁ ὄφις, il serpe, ὄφιος, τὸν ὄφιν. ὁ βότρυς il graspo, βότρυος, τὸν βότρυν.

Sic χραῦς la vecchiarella, ναῦς la naue, βοῦς il boue. χραῦν ναῦς βοῦν, raro, βόα.

Declinata uero non pure, in ν, & in α, exeunt, ἡ ἔρις, la cõtesa, ἔριδος, τὴν ἔριν, & ἔριδα: ὁ νέηλυς, il forestiere, ὁ habitator nouo, νεήλυδος, τὸν νέηλυν, & νεήλυδα.

De Vocãtiuo.

Vocatiuus similis est nominatiuo.

Exceptiones.

1. Excipiuntur flexa per ντος, quæ ablato ντος, faciunt voca-

vocatiuum: ὁ Αἴας, Aiace, ἄιαντος, ὦ ἄιαν. ὁ λέων, λέοντος, ὦ λέον il leone.

2 Adiectiua in ην, & εις, quorum neutrum in εν, exit faciunt vocatiuum quoque per εν, ὁ καὶ ἡ τέρην, tenero, τὸ τέρεν, ὦ τέρεν: ὁ χαρίεις, gratioso, τὸ χαρίεν, ὦ χαρίεν, & χαρίει.

3 Grauitona in ηρ, in vocatiuo faciunt ερ, ἡ μήτηρ, la madre, ὦ μῆτερ. Sic acuta quatuor, ὁ πατὴρ, il padre, ὁ δαὴρ, il cognato, ἀνὴρ l'huomo, σωτὴρ saluatore. retracto accentu, ὦ πάτερ, δάερ, ἄνερ, σῶτερ.

4 Desinentia in εὺς, & ους, item grauitona in ις, & υς, reijciunt σ. ὁ βασιλεὺς il Re, ὦ βασιλεῦ, ὦ ὄφι, ὦ βότρυ Quibus adde παῖς il fanciullo, ὦ παῖ. Hæc tamen duo. ποὺς, il piè, ὀδοὺς, il dente. retinent suum sigma.

Datiuus pluralis.

1 Datiuus pluralis fit à singulari, posito σ, ante vltimũ iota, & reiectis δ, θ, ν, τ, si in singulari ante illud iota occurrant, ἡ λαμπὰς, τῇ λαμπάδι, ταῖς λαμπάσι.

2 Quæ in singulari habent οντι, in plurali habent ουσι, quæ vero εντι, εὐσι, ὁ λέων, λέοντι, λέουσι: τυφθεὶς, τυφθέντι, τυφθεῖσι.

3 Finita in ξ, ψ, aut diphthongum habentem σ, datiuũ pluralem formãt, assumpto iota, ὁ κόραξ, il coruo, κόραξι: ὁ ἄραψ, ἄραψι l'Arabo βασιλεὺς il Re, βασιλεῦσι.

4 Quæ syncopen patiuntur, datiuum formant in ασι, ὁ πατὴρ il padre, πατέρος, πατρὸς, πατέρι, πατρὶ, πατράσι: ἡ μήτηρ, la madre, μητέρος, μητρὸς, μητρὶ, μετράσι: ὁ ἀνὴρ, l'huomo, ἀνέρος, ἀνδρὸς, ἀνέρι, ἀνδρὶ, ἀνδράσι.

DE CONTRACTIS Declinationibus.

Pro media seu penultima classe. Cap. IIII.

ADMONITIO.

Quantum hoc de contractis nominibus caput videtur commodius, vt tyronibus, saltem postquam verba barytona didicerint, proponatur. Hic tamen est propositũ vt methodus naturalis conseruetur. Ergo ad secundam siue mediam Grammaticæ classem pertinebit.

Quinque sunt præcipuæ declinationes contractæ, ex quinta simplicium ortæ, cuius fere terminationem sequuntur, etiam in obliquis casibus. Prima continet masculina, feminina, & communia in ης, & neutra in ες, & ος, ὁ Δημοσθένης, Demosthenes: ἡ τριήρης, triremis: ὁ ϗ ἡ ἀληθὴς, verus, & vera, τὸ ἀληθὲς, verum: τ' τεῖχος, murus. Patitur autem contractionem in omnibus casibus, excepto Nominatiuo singulari, & Datiuo plurali.

Paradigma masculini.

Sing. N. ὁ Δημοσθένης, Demosthene. G. τοῦ Δημοσθένεος, Δημοσθένους, di Demosthene. D. τῷ Δημοσθενεῖ Δημοσθένῃ, a Demosthene. Ac. τὸν Δημοσθένεα, Δημοσθένη, Demosthene, V. ὦ Δημόσθενες, ὸ Demosthene.

Dual. N. & A. τὼ Δημοσθένεε, Δημοσθένη, G. & D. τοῖν Δημοσθενέοιν. Δημοσθενοῖν, V. ὦ Δημοσθένεε, Δημοσθένη.

Plur. N. οἱ Δημοσθένεες, Δημοσθένεις, G. τ̃ Δημοσθενέων, Δημοσθενῶν, D. τοῖς Δημοσθένεσι, Ac. τὰς Δημοσθένεας, Δημοσθένης, V. ὦ Δημοσθένεες, Δημοσθένης.

Paradigma Communis.

Nom. Sing. ὁ ϗ ἡ ἀληθὴς, il vero, & la vera. Gen. τοῦ ϗ τῆς ἀληθέος, ἀληθοῦς, del vero, & de la vera. Datiu. τῷ

ϗ τῇ

κὴ τῇ ἀληθεῖ, ἀληθεῖ, al vero, & a la vera. Accus. τὸν καὶ τὴν ἀληθέα, ἀληθῆ, il vero, & la vera, Voc. ὦ ἀληθές, ò vero, & vera.

Dual. N. A. τὼ κὴ τὰ ἀληθέε, ἀληθῆ, G. & D. τοῖν κὴ ταῖν ἀληθέοιν, ἀληθοῖν, Voc. ὦ ἀληθέε, ἀληθῆ.

Plu. N. οἱ κὴ αἱ ἀληθέες, ἐῆς, i veri, & le vere. G. τῶν ἀληθέων, ἐων, de i veri, & de le vere. D. τοῖς κὴ ταῖς ἀληθέσι, a li veri, & a le vere. Acc. τὲς κὴ τὰς ἀληθέας, ἐῆς, i veri, & le vere. Voc. ὦ ἀληθέες, ἐῆς. ò veri, & vere.

PARADIGMA NEVTRI.

Sing. N. τὸ τεῖχος, il muro. G τῦ τείχεως, τείχους, del muro. D. τῷ τείχεϊ τείχει, al muro, A. τὸ τεῖχος, il muro, Voc. ὦ τεῖχος, ò muro.

Dual. N & A. τὼ τείχεε, τείχη, le due mura. G, & D. τοῖν τειχέοιν, τειχοῖν, de le, & a le due mura. Voc. ὦ τείχεε τείχη o due mura.

Plur. N. τὰ τείχεα, τείχη, le mura. G. τῶν τειχέων, τειχῶν, de le mura. D. τοῖν τείχεσι, a le mura. Acc. τὰ τείχεα, τείχη, le mura. Voc. ὦ τείχεα, τείχη, o mura.

SECVNDA DECLINATIO.

ESt masculinorum, fœmininorum, communium in ις, & neutrorum in ι, ὁ ὄφις, il serpe, ἡ πόλις, la città, ὁ κὴ ἡ νήστις, digiuno, & digiuna, τὸ σίνηπι, la senape.

PARADIGMA MASCVLINI.

Sing. N. ὁ ὄφις, il serpe, τῦ ὄφιος, del serpe, Dat. τῷ ὄφιϊ, ὄφι, al serpe; Ac. τὸν ὄφιν, il serpe. Voc. ὦ ὄφι, o serpe.

Dual. N. & A. τὼ ὄφιε, i due serpi. G. & D. τοῖν ὀφίοιν, de li, & a li due serpi. Voc. ὦ ὄφιε, o due serpi.

Plur. N. οἱ ὄφιες, ὄφις, i serpi. G. τῶν ὀφίων, de i serpi. Dat τοῖς ὄφισι, a i serpi. Acc. τὲς ὄφιας, ὄφις, i serpi. Vocat. ὦ ὄφιες, ὄφις, o serpi.

PARA-

Paradigma Feminini.

Sing.N.ἡ πόλις,la città.G.τῆς πόλιος,de la città.D, τῇ πόλι, πόλι,a la città.Acc.τὴν πόλιν,la città. Voc.ὦ πόλι, o città.

Dual.N,& Acc.τὰ πόλιε,le due città. G.& D.τοῖν πολίοιν de le,& a le due città. V.ὦ πόλιε,ò due città.

Plur.N.αἱ πόλιες,πόλις,le città.G.τῶν πολίων, de le città. D.τοῖς πόλισι,a le città,Acc.τὰς πόλιας,ις,le città. Voc. ὦ πόλιες, ις, ò città.

Sic inflectuntur & in ijsdem casibus contrahuntur communia,si qua sunt.

Paradigma Neutri.

Sing.N.τὸ σίνηπι,la senape. G.τοῦ σινήπιος,de la senape. D. τῷ σινήπιϊ, σινήπι,a la senape.A. τὸ σίνηπι,la senape. Voc. ὦ σίνηπι,ò senape.

Dual.N.& Ac.τὼ σινήπιε. G.&D.τοῖν σινηπίοιν,V.ὦ σινήπιε.

Plur.N.τὰ σινήπια.σινήπι.G.τῶν σινηπίων, D.τοῖς σινήπισι. Ac. τὰ σινήπια,σινήπι,V.ὦ σινήπια,σινήπι.

Appendix pro eadem media classe.

Genitiuus Ionicè exit in εος,Atticè in εως,& in duali in εων,& in pl.in εων,estq.etiã vsitatior in his nominibus,& fit contractio,vt in prima declinatione,τῷ ὄφει,ὄφῃ.Dual. τὼ ὄφεε,ὄφη,τοῖν ὄφεων.plur.οἱ ϗ ὦ ὄφεες,ὄφῃς,τὰς ὄφεας,ὄφῃς.

Eodem modo τῆς πόλεως,τῇ πόλει πόλῃ.Dual.τὰ πόλεε. η Plur.αἱ ϗ ὦ πόλεες ῃς,τὰς πόλεας πόλῃς.

Reliqui casus non contrahuntur.

Tertia declinatio.

Continet masculina in ὰς. Contrahuntur autem solum in iis casibus,quos in hoc paradigmate cernis.

Sing.N. ὁ βασιλάς,il Re,Gen.τοῦ βασιλέος,del Re.Dat.τῷ βασιλέϊ,βασιλεῖ,al Re.Ac.τὸν βασιλέα,il Re. V. ὦ βασιλεῦ, ò Re.

Dual.

Dual.N.& Ac. τὼ Βασιλέε, Βασιλῆ, i due Regi Gen.& Dat. τοῖν Βασιλέοιν, de li,& a li due Regi. V. ὦ Βασιλέε, Βασιλῆ, ò due Regi.

Plur.Nom οἱ Βασιλέες, Βασιλεῖς, i Regi. Gen. τῶν Βασιλέων, de i Regi. Dat. τοῖς Βασιλεῦσι, a i Regi. Accus. τοὺς Βασιλέας, Βασιλεῖς, i Regi. V. ὦ Βασιλέες, Βασιλεῖς, ò Regi.

Ionicè ita declinatur.

Sing.N. ὁ Βασιλεύς. G. τοῦ Βασιλῆος. Dat. τῷ Βασιλῆι. Acc. τὸν βασιλῆα, V. ὦ βασιλεῦ.

Dual. N.& A. τὼ ϗ ὦ βασιλῆε. G.& D. τοῖν βασιλήοιν. Voc. ω ὦ βασιλῆε.

Plur.N. οἱ βασιλῆες, G. τῶ Βασιλήων. D. τοῖς βασιλῆσι. A. τοὺς βασιλῆας, V. ὦ βασιλῆες. ὁ δασιλὴ ψ

Appendix pro media classe.

Ergo in his nominibus Iones mutant ε in η, excepto recto,& vocatiuo singulari, nulla adhibita contractione.

Quarta declinatio.

DVas habet terminationes, nempe ω,& ως, ἡ Λητὼ Latona ἡ αἰδὼς, verecundia, pudor. Dual.& Plur. vt in tertia declinatione simplicium.

Paradigma.

Sing.Nom. ἡ Λητώ, Latona, Gen. τῆς Λητόος, Λητοῦς, di Latona, D. τῇ Λητοῖ, Λητοῖ, a Latona, A. τὴὼ Λητόα, Λητώ, Latona. V. ὦ Λητοῖ, ò Latona.

Dual.N.& A. τὰ Λητώ, G.& D. τοῖν Λητοῖν. V. ὦ Λητώ.

Plur.N. αἱ Λητοί, G. τῶν Λητῶν. D. τοῖς Λητοῖς, A. τὰς Λητὼς V. ὦ Λητοί, vt in tertia simplicium.

Sing.N ἡ αἰδὼς, la vergogna honesta. G. τῆς αἰδόος, αἰδοῦς de la vergogna. D. τῇ αἰδοῖ, αἰδοῖ, a la vergogna, Accusat. τὴὼ αἰδόα, αἰδὼ. la vergogna. Vocat. ὦ αἰδοῖ, ò vergogna.

In duali,& plurali sicut Λητώ.

QVIN-

QVINTA DECLINATIO.

COmplectitur neutra in ας, τὸ κέρας. cornu: τὸ κρέας, caro.

PARADIGMA.

Sing. Nom τὸ κέρας, il corno. G. τοῦ κέρατος, κέρατος κέρως, del corno. Dat. τῷ κέρατι, κέρᾳ, κέρᾳ, al corno. Acc. τὸ κέρας, il corno. V. ὦ κέρας, ò corno.

Dual. N. & A. τὼ κέρατε, κέρατε, κέρᾱ, le due corna. G. & D. τοῖν κεράτοιν, κεράοιν, κερῶν, de le & a le due corna. Voc ὦ κέρατε, κέρατε, κέρᾱ, ò due corna.

Plur. N. τὰ κέρατα, κέρατα, κέρᾱ, le corna. G. τῶν κεράτων, κεράων, κερῶν, de le corna. Dat. τοῖς κέρασι, a le corna. Acc. τὰ κέρατα, ατα, ᾱ le corna. V. ὦ κέρατα, κέρατα, κέρᾱ, ò corna.

ADMONITIO.

1 *Vt in latinis rudimentis tyrones exercèri solent declinandis vocabulis, modo eiusdem declinationis, modo diuersarum: vt eo firmius fines & terminationes declinationum memoriæ commendentur; ita in his Græcis rudimentis inhebunt aut interdum simul, & coniunctim declinare hæc & horum similia vocabula:* ἡ ἀγαθὴ τύχη, bona fortuna: μεγάλη τιμή, magnus honor: ἀγαθὸς λόγος, bonus sermo, bona oratio: καλὸς ἀνὴρ, pulcher vir, honestus: βασιλεὺς λαμπρὸς, Rex illustris: ἀληθὴς προφήτης, verus propheta: ἁγία πόλις, vrbs sancta, alma: τὸ ἅγιον πνεῦμα, sanctus Spiritus, &c. *exemplis eo modo comparatis, vt modo declinatio simplex cum contracta, modo simplex cum simplici percurrenda sit: qua quidem exercitatione vix quidquam est vtilius.*

2 *Vt autem tyrones habeant exempla, quibus declinandis sese exerceant, visum est hic aliquot singularum declinationum nomina subijcere.*

Exempla

Exempla Primæ declinationis.

ὁ
- Ανδρέας, Andrea
- Βορέας, Tramontana vento
- Κλεινίας, Clinias,
- Λουκᾶς, Luca.
- Ματθίας, Matthia,
- Πυθαγόρας, Pytagora.
- νεανίας, il giouanetto.
- πάππας, il padre.
- ταμίας, il tesoriere.
- τραυματίας, il ferito.

ὁ
- Ατρίδης, Atrides.
- ἐκκλησιαστης, predicatore
- εὐαγγελιστής, euãgelista
- γεώμετρης, geometra
- μαθητής, lo scolare,
- δεσπότης, il padrone
- πολίτης, il cittadino.
- ποιητής, il poeta.
- κριτής, il giudice
- ναύτης, il nocchiero.
- ὀφειλέτης, il debitore.
- ψάλτης, il cantore.

SECVNDAE.

ἡ
- δόξα, la gloria
- ῥίζα, la radice.
- σοφία, la sapientia
- ἄνοια, la sciocchezza
- μωρία, la pazzia,
- ἀλήθεια, la verità.
- εὐσέβεια, la pietà,
- ἀσέβεια, l'impietà,
- δέσποινα la padrona
- πρόνοια, la puidẽza,
- δίκελλα, la zappa
- μέλισσα, l'ape,
- δίαιτα, la dieta,
- τύπτουσα, la battente,
- γέφυρα, il ponte,
- σφαῖρα, la sfera,
- περιφέρεια, la circonferenza.

ἡ
- χολή, la cholera.
- ἀρετή, la virtù.
- ὀργή, l'ira.
- νίκη, la vittoria,
- σπουδή, lo studio,
- τύχη, la fortuna,
- δικαιοσύνη, la giustitia
- ζωή, la vita,
- ψυχή, l'anima,
- βουλή, il consiglio,
- φωνή, la voce,
- ὀσμή, l'odorato.
- εἰρήνη, la pace,
- μάχη, la pugna,
- ἰατρική, la medicina,
- Αγάθη, Agatha,
- σωφροσύνη, la temperanza.

ἡ

βίος, la vita.
πόνος, la fatica.
χρόνος, il tempo.
πόλεμος, la guerra,
οὐρανός, il cielo,
νόμος, la legge,
οἶνος, il vino.
ἄγγελος, il messaggio.
πάππος, l'auolo.
γνώϊμος, il conoscente
δίκαιος, il giusto.
δῆμος, il popolo.
Χριστός, Christo, ciè vnto.
ὅρος, il termine,
χρηστός, benigno.
σοφός, il sauio.
ἀετός, l'aquila.

φιλόπονος, indefatigente.
ἔμψυχος, animato.
ἄψυχος, inanimato.
φρόνιμος, prudente,
ἔνδοξος, glorioso.
εὔλογος, ragioneuole.
σύμμαχος, compagno.
ἀπαίδευτος, rozo.
ἄλογος, irrationale.
ἀνεπιλήπτος, irreprensibile.
ἐπίβουλος, insidiatore.

ὁδός, la via.
νῆσος, l'isola.
δίαυλος, la tauoletta.
ῥάβδος, la verga.
ψῆφος, il calcolo, il suffragio.
ἄμπελος, la vite.
ἔρημος, il deserto.
ἔξοδος, l'vscita.
ἄνοδος, la salita.
περίοδος, il periodo, ò circuito.
μέθοδος, il methodo.
σύνοδος, il concilio.
ἔργον, l'opera.
δένδρον, l'albero.
ζῶον, l'animale.
θηρίον, la bestia
μέτρον, la misura.
ὄνειρον, il sogno.
ᾠόν, l'ouo.
γυμνάσιον, Gymnasio o scuola.
σύμβολον, il segno.
μυστήριον, sacramẽto
παιδάριον, il fanciullino.
ὀστέον, l'osso.
τέκνον, il figliuolo.
ἆθλον, il premio.

QVARTAE.

ὁ
- Νικόλεως, Nicolò
- χάλως, la fune grossa da naue.
- λεὼς, il popolo
- νεὼς la Chiesa
- ταὼς, il pauone
- λαγὼς, la lepre

ὁ, ἡ
- ἔυγεως, fertile
- ἵλεως, propitio
- ἀΐλεως, dispietato
- δίκερως, di due corna
- πολύκερως, di molte corna
- ἀίάπλεως, ripieno

ἡ
- χέως, Ceo isola
- ἕως, l'aurora
- κῶς, Co, isola

τὸ
- ἔυγεων, fertile
- αὐώγεων, il cenacolo ò tinello
- βαθυγεων, profondo
- χρεών, il debito, vel ὁ χρέως.
- ἀίάπλεων, ripieno
- ἵλεων, propitio

QVINTAE.

ὁ
- πατὴρ, έρος, il padre
- σωτὴρ, ῆρος, saluatore
- παιὰν, ᾶνος, Peane
- αἰθὴρ, έρος, il cielo
- πὰν, πανὸς, pane
- ἕλλην, ηνος, greco
- ποιμὴν, ένος, il pastore (no
- δελφὶν, ῖνος, il Delfi.
- κλὼν, ωνός, il ramo
- Πλάτων, ωνος, Plato
- θώραξ, κος, il giubbone, ò corazza
- τύψας, ντος, il battéte
- γέλως, τος, il riso
- παῖς, δὸς, fanciullo

ἡ
- κύλιξ, κος, il calice
- ἑλληνὶς, ίδος, greca
- ἑλλὰς, άδος, la Grecia
- φρὴν, ενὸς, la mente
- ἑσθὴς, τος, la veste
- ἁγιότης, ότητος, la santità.
- εἰκὼν, όνος, l'imagine
- λαίλαψ, πος, la procella
- θυγάτηρ, έρος, la figlia.
- μήτηρ, έρος, la madre
- χάρις, τος, il fauore
- καρχηδὼν, ῶνος, Carthagine
- τομὶς, ίδος, la forbice

ἀπὸ-

ὁ, ἡ
- ἀπάτωρ, ορος, un senza padre
- ἀμήτωρ, ορος, chi è senza madre
- εὔχαρις, τος, grato
- ἄχαρις, sgratiato
- φιλόπατρις, δος, amico de la patria
- ἀλόγιστος, senza discorso
- ἀνόητος, stolto
- εὔβουλος, considerato
- ἄβουλος, temerario

τὸ
- σῆμα, τος, il monimẽto
- σῶμα, τος, la bocca
- μέλι, τος, il mele
- δάκρυ, υος, la lagrima
- θαῦμα, la marauiglia
- ἄσυ, υος, la rocca
- ἧπαρ, ατος, il fegato
- ἦτορ, ορος, il cuore
- φῶς, φωτὸς, il lume
- πρόβλημα, τος, la questione
- πύλαι, τος, battente
- δέλεαρ, τος, l'esca

Exempla primæ contractæ.

ὁ, ἡ
- Διογένης, Diogene
- Σωκράτης, Socrate
- Ἀριστοτέλης, Aristot.
- εὐγενής, nobile,
- εὐσεβής, pio
- ἀσεβής, empio
- εὐδενής, forte
- ἀδενής, infermo
- εὐμαθής, docile
- ἀμαθής, indocile
- εὐτυχής, felice
- δυσὺχής, infelice
- ἀτελής, imperfetto
- εὐτελής, parco
- εὐμενής, piaceuole
- εὐπρεπής, apparecchiato
- ἀπρεπής, indecente
- εὐπρεπής, garbato

τὸ
- εὐσεβὲς, pio
- ἀσεβὲς, empio
- ἀδενὲς, debole
- εὐγενὲς, nobile
- γένος, il genere
- ἔθος, l'vsanza
- ἦθος, il costume
- ἔτος, la parola
- ἔτος, l'anno
- ὄρος, il monte
- μέρος, la parte
- βέλος, il dardo
- τέλος, il fine
- κράτος, la potenza
- ἔπος, la parola
- ἔδαφος, il pauimento
- πάθος, la passione.
- σκάφος, il uaso
- ἄλγος, il dolore

SECVNDAE.

ὁ ἔχις, la vipera.
ὁ πόσις, il marito.
ὁ μάντις, l'indouino.

ἡ λέξις, la dittione.
ἡ ποίησις, la poesia.
ἡ φύσις, la natura.
ἡ πίστις, la fede.
ἡ ἀνάστασις, la resurrettione.
ἡ ἀποθέωσις, la Deificatione.
ἡ φρόνησις, la prudenza.
ἡ κρίσις, il giudicio.

ἡ γνῶσις, la cognitione.
ἡ χρῆσις, l'vntione
ἡ ὕβρις, l'ingiuria. (ne
ἡ πρόθεσις, la prepositio
ἡ σύνεσις, l'intelletto.
ἡ χράσις, la mescolanza.
ἡ ὄψις, la vista.
ἡ πίστις, la fede.

τὸ στίμμι, l'antimonio.
τὸ πέπερι, il pepe.

TERTIAE.

ὁ ὀδυσσεύς, Vlysse.
ὁ ἀχιλλεύς, Achille,
ὁ ἱερεύς, il sacerdote.
ὁ ἁλιεύς, il pescatore.
ὁ πατρώς, il parente.
ὁ γονεύς, il genitore.

ὁ νομεύς, il pastore.
ὁ γραμματεύς, il notaro
ὁ ἀλεξανδρεύς, Alessandrino.
ὁ φωκεύς, Phocese
ὁ Θησεύς, Theseo.
ὁ ὀρφεύς, Orfeo.

QVAR-

QVARTAE & QV[illegible]E.

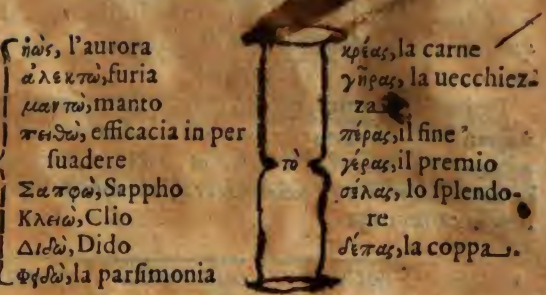

De formationibus adiectiuorum.

Pro media classe Grammaticæ.
Caput V.

ADMONITIO.

HAEC quoque tria capita quæ sequuntur tametsi præcedunt coniugationes verborum, quoniam ad nomina, & pronomina pertinent, vt natura ordo seruetur; expedire tamen videtur, vt prius à tyronibus verba saltem barytona ediscantur, quam vt hæc attingantur: quæ ipsa ne omnia quidem erunt ad verbum ediscenda: sed pronomina dumtaxat, & si qua præterea prudentes magistri censuerint. Exercendi certe sunt in singulis diligenter, & monendi ad quam quodque declinationem referatur. Ergo hæc ad secundam dumtaxat seu mediam Grammaticæ classem pertinebunt.

1 Masculina in ος, faciunt fœmininum in η, neutrum in ον, ὁ καλ[illegible] ἡ καλὴ, τὸ καλὸν, pulcher, a, um. Præter ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο[illegible] alia, aliud, & horum similia quædam, de quibus in [illegible] declinatione simplicium.

Exceptio.

Finita in [illegible]rum, aut ρος, habent fœmininum in α, ὁ ἅγιος, sanctus. ἡ ἁγία, τὸ ἅγιον. ὁ ἀνθηρὸς, floridus, fiorito. ἡ ἀνθηρὰ, τὸ ἀνθηρόν, Præterea ὄγδοος, octauus, ἡ ὀγδόη, τὸ ὄγδοον, ὁ ἁπλόος, simplex, ἡ ἁπλόη, τὸ ἁπλόον, & reliqua ab ἁπλόος, composita

---

2 Quartæ declinationis commune ως, neutrum habet, ων, ὁ χὴ ἡ εὐγεων, τὸ εὔγεων, fertilis, fertile.

3 Masculina in ας, faciunt fœmininum in αινα, Neutrũ in αν, ὁ μέλας, niger, ἡ μέλαινα, τὸ μέλαν, Excipe, ὁ πᾶς, ἡ πᾶσα, τὸ πᾶν, omnis: cum compositis, ἅπας, omnis: σύμπας, vniuersus, ogn'uno, & participia, ὁ τύψας, ἡ τύψασα, τὸ τύψαν. Item ὁ μέγας, ἡ μεγάλη, τὸ μέγα, magnus.

4 Masculina in ης, faciunt fœmininum in εσσα, neutrum in ες, ὁ χαρίεις, ἡ χαρίεσσα, τὸ χαρίεν, uenustus, garbato.

5 Masculina in υς, oxytona, formant femininum in εια neutrum in υ, ὁ ἡδὺς. ἡ ἡδεῖα, τὸ ἡδύ, iucundus, dilettenole. Excipe, ὁ πολυς, multus, ἡ πολλὴ, τὸ πολύ.

6. Communia in
- ην
- ων
- ης
- ις
- υς
- ωρ

faciunt neutrum in
- εν: ὁ χὴ ἡ τέρην, τὸ τέρεν, tener, tenero.
- ον: ὁ χὴ ἡ εὐδαίμων, τὸ εὐδαιμον, felix beato.
- ες: ὁ χὴ ἀληθὴς, τὸ ἀληθές, uerus.
- ι: ὁ χὴ ἡ εὔχαρις, τὸ εὔχαρι, lepidus, gratioso.
- υ: ὁ χὴ ἡ ἄδακρυς, τὸ ἄδακρυ, non lacrymans.
- ωρ: ὁ χὴ ἡ δίπους, τὸ δίπουν, bipes.

7 Sunt

χαλὸς

¶ Sunt & quædam ſubſtantiua, quæ fæmininum habent: ὁ λέων, leo, ἡ λέαινα, leæna: la leoneſſa, ὁ θεράπων ἡ θεράπαινα, il ſeruidore, la fanteſca, ὁ βασιλεύς, ἡ βασίλισσα rex, regina: ὁ ἄναξ, ἡ ἄνασσα, rex, regina: ὁ δεσπότης, ἡ δέσποινα, herus, hera, il padrone, &c.

De gradibus comparationibus.

Pro media claſſe Grammaticæ.
Caput VI.

Comparatio duplex eſt, regularis, & irregularis.

2 Regularis habet has in poſitiuo terminationes, ας, ης, υς, εις, ος, ους, ων.

3 Comparatiuus maſculinus in τερος, ſuperlatiuus in τατος, Femininus in τέρα, τάτη.

Neuter exit in τερον, & τατον, ut in ſequentibus exemplis apparet.

Ας. μέλας, μελάντερος, μελάντατος, niger.
μέλαινα, μελαντέρα, μελαντάτη, nigra
μέλαν, μελάντερον, μελάντατον, nigrum.
Sic τάλας, miſer, ταλάντερος, ταλάντατος.

ης. ἀληθὴς, ἀληθέστερος, ἀληθέστατος, uerus.

υς. εὐρὺς, εὐρύτερος, εὐρύτατος, latus, largo.

εις. χαρίεις, χαριέστερος, χαριέστατος, uenuſtus, gratioſo.

ος. σοφὸς, σοφώτερος, σοφώτατος, ſapiens, ſauio.

ους. ἁπλοῦς, ἁπλούστερος, ἁπλούστατος, ſimplex.

ων εὐδαίμων, έστερος, εὐδαιμονέστατος, felix, beatò.

Irregulariter comparantur.

ἀγαθός, bonus { ἀμείνων, melior, ἀγαθώτατος, optimus. ἀρείων, ἄριστος. βελτίων, βέλτιστος. κρείττων, κράτιστος. λωΐων, λῶστος. }

κακός, malus { κακίων, peior. κάκιστος, peſſimus. χείρων, χείριστος. χερείων. }

μέγας, μείζων, μέγιστος, magnus, maior, maximus.
μεγάλη, μείζων, μεγίστη,
μέγα, μείζων, μεγίστον.

μικρός, paruus { μικρότερος, minor. μικρότατος, minimus. ἐλάττων, ἐλαχίστος. ἧττων. μείων, }

καλὸς, καλλίων, κάλλιστος, pulcher.
αἰσχρὸς, αἰσχίων, αἴσχιστος, turpis.
φίλος, amicus, φίλτερος, φίλτατος, per ſyncopen, pro φιλότερος, φιλώτατος.
ἐχθρός, ἐχθίων, ἔχθιστος. inimicus.
πολύς, πλείων, πλεῖστος, multus.
ῥᾴδιος, ῥᾴων, ῥᾴστος, facilis.
λάλος, λαλίστερος, λαλίστατος, loquax.
ἴδιος, ἰδιαίτερος, ἰδιαίτατος, proprius.
βαθύς, βαθίων, βάθιστος, profundus.
βαθεία, βαθίων, βαθίστη, profunda.
βαθύ, βάθιον, βάθιστον, profundum.
γλυκύς, γλυκίων, γλύκιστος, dulcis.
ἡδύς, ἡδίων, ἥδιστος, ſuauis, & horum ſimilia oxytona in υς, quæ per υτερος, & υτατος, & per ιων, & ιστος, comparantur.

DE

DE PRONOMINE.

Pro media claſſe Grammaticæ.
Caput VII.

TRia ſunt pronomina primitiua, ἐγώ, σύ, ἕ, ego, tu, ſui, io, tu, di ſe.

Paradigma primæ perſonæ.

Sing. N. ἐγώ, ego. G. ἐμοῦ, mei. D. ἐμοί, mihi. A. ἐμέ, me. Et per aphæreſin μοῦ, μοί, μέ.

Dual. N & A. νώ, nos duo. G. & D. νῷν, noſtrum duorum, vel duobus noſtrum.

Plur. N. ἡμεῖς, nos. G. ἡμῶν, noſtrum, vel noſtri. D. ἡμῖν, nobis. A. ἡμᾶς, nos.

Paradigma ſecundæ perſonæ.

Sing. N. σύ, tu. G. σοῦ, tui. D. σοί, tibi. A. σέ, te.

Dual. N. & A. σφώ, vos duo. G. & D. σφῷν, veſtrum duorum, vel duobus veſtrum.

Plur. N. ὑμεῖς, vos. G. ὑμῶν, veſtrum, vel veſtri. D. ὑμῖν, vobis. A. ὑμᾶς, vos.

Paradigma tertiæ perſonæ.

Sing G. ἕ, ſui. D. οἱ, ſibi. A. ἕ, ſe.

Dual. N. & A. σφέ, G. & D. σφίν, ſui duorũ, vel ſibi duobus

Plur. N. σφεῖς. G. σφῶν, ſui D. σφίσι, ſibi. A. σφᾶς, ſe.

Pronomina poſſeſſiua.

Octo ſunt poſſeſſiua, ἐμός, ἐμή, ἐμόν, meus, mea, meum. σός. σή, σόν, tuus, tua, tuum: ὅς, ἥ, ὅν, ſuus ſua ſuum: νωίτερος, noſter de duobus: σφωίτερος, veſter de duobus: ἡμέτερος, noſter: ὑμέτερος, veſter: σφέτερος, ſuus. Maſculina declinantur vt λόγος, fœminina in η, vt τιμή, in ᾱ, vt ἡμέρᾱ, neutra vt ξύλον.

Pro-

Pronomina demonſtratiua

Demonſtratiua duo ſunt ὅτος, hic ἐκεῖνος, ille, & hoc modo inflectuntur.

Singularis numerus.

Nom ὅτος, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc, queſti, queſta, queſto.
G. τούτου, ταύτης, τοῦτο, huius, di queſto, di queſta, di queſto.
D τούτῳ, ταύτῃ, τούτῳ, huic, à queſto, a queſta, a queſto.
A. τοῦτον, ταύτην, τοῦτο, hũc, hãc, hoc, quẽſto, queſta, queſto.
Voc. ὦ ὅτος, αὕτη, τοῦτο.

Dualis numerus.

Nom. Ac. & Voc. τούτω, ταύτα, τούτω, hi, hæ, hæc duo, vel duæ, queſti due.
Gen. & Dat. τούτοιν, ταύταιν, τούτοιν, horum, harum, horũ, duorum, di queſti due, &c.

Pluralis numerus.

Nom. ὅτοι, αὗται, ταῦτα, hi, hę, hæc, queſti, queſte.
G. τούτων, horum per omnia genera, di queſti, di queſte.
D. τούτοις, ταύταις, τούτοις, his, a queſti, a queſte.
Acc. τούτους, ταύτας, ταῦτα, hos, has, hæc, queſti, queſte.
Voc. ὦ ὅτοι, αὗται, ταῦτα:

Maſculinum ἐκεῖνος, ille. Femininum ἐκείνη.

Neutrum ἐκεῖνο, ut ὁ λόγος, ἡ τιμή, τὸ ξύλον.
Relatiuum pronomen unum eſt, αὐτός, αὐτή, αὐτό, is, ea id, uel ipſe, ipſa, ipſum, egli, ella, quello.
Et cum articulo, ὁ αὐτός, ἡ αὐτή, τὸ αὐτό, idem, eadem idem, il medeſimo, lo ſteſſo, la ſteſſa, &c.
Ab hoc tria naſcuntur compoſita, ἐμαυτοῦ, meiipſius, σεαυτοῦ, tuiipſius, ἑαυτοῦ, ſuiipſius, di me ſteſſo, &c.

Pronomina compoſita.

Compoſita primæ, & ſecundæ perſonæ inflectuntur tantum in ſingulari, carentq. nominatiuo.

ἐμαυτοῦ

ἐμαυτοῦ.

Gen. ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτοῦ, meiipsius, di me stesso.
Dat. ἐμαυτῷ, ἐμαυτῇ, ἐμαυτῷ, mihiipsi. a me stesso.
Acc. ἐμαυτὸν, ἐμαυτὼ, ἐμαυτὸ, meipsum, meipsam, meipsum, me stesso, me stessa, &c.

σεαυτοῦ.

Gen. σεαυτοῦ, σεαυτῆς, σεαυτοῦ, tuiipsius, di te stesso.
Dat. σεαυτῷ, σεαυτῇ, σεαυτῷ, tibiipsi.
Accus. σεαυτόν, σεαυτὼ, σεαυτό, teipsum, teipsam.

ἑαυτοῦ.

Compositum tertiæ personæ in singulari & plurali inflectitur.

In singulari.

Gen. ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτοῦ, suiipsius, di se stesso.
Dat. ἑαυτῷ, ἑαυτῇ, ἑαυτῷ, sibiipsi, a se stesso, &c.
Acc. ἑαυτόν, ἑαυτὼ, ἑαυτό, seipsum, seipsam.

In singulari.

Gen. ἑαυτῶν, & σφῶν αὐτῶν, suiipsorũ, per omnia genera.
Dat. ἑαυτοῖς, & σφίσιν αὐτοῖς, ἑαυταῖς, & σφίσιν αὐταῖς, ἑαυτοῖς, & σφίσιν αὐτοῖς, sibiipsis, a se stesi.
Acc. ἑαυτούς, & σφᾶς αὐτοὺς, ἑαυτᾶς, & σφᾶς αὐτὰς, ἑαυτά, se ipsos, seipsas, seipsa, se stessi.

DE VERBO SVBSTANTIVO.

De Coniugationibus Barytonis.

Pro infima classe Grammaticæ. Cap. VIII.

ADMONITIO.

Quoniam & verba barytona, verbo substantivo alicubi supplentur, & paulo prouectioribus nonnihil etiam in secunda, seu intermedia classe Grammaticæ ex facili aliquo scriptore interpretandum proponitur: utrique rei prope necessarium videtur, si in ipso vestibulo verborum barytonorum sub-

substantiuum verborum ita collocetur, vt nudum à tyronibus ediscatur.

Verbum substantiuum εἰμί, ita declinabitur.

Indicatiui modi tempus præsens.

Sing. εἰμί, io sono, εἶ, tu sei. ἐστί, quello è.
Dual. ἐσόν, voi due sete, ἐστόν, quei due sono.
Plur. ἐσμέν, noi siamo, ἐστέ, voi sete, εἰσί, quelli sono.

Præteritum imperfectum.

Sing. ἦν, io ero, ἦς, tu eri, ἦν, quello era.
Dual. ἦτον, voi due erauate, ἤτην, quelli due erano.
Pl. ἦμεν, noi erauamo, ἦτε, voi erauate, ἦσαν, quelli erano.

Pluſq. perf. paſſ.

Sing. ἤμην, io ero ſtato, ἦσο, tu eri ſtato, ἦτο, quell'era ſtato.
Dual. ἤμεθον, noi due erauamo ſtati, ἦσθον, voi due erauate ſtati, ἤσθην, quei due erano ſtati.
Plur. ἤμεθα, noi erauamo ſtati, ἦσθε, voi erauate ſtati, ἦντο, quelli erano ſtati.

Futurum.

Sing. ἔσομαι, io ſarò, ἔσῃ, tu ſarai, ἔσεται, & ſincope, ἔσται, quello ſarà.
D. ἐσόμεθον, noi due ſaremo, ἔσεσθον, voi due ſarete. ἔσεσθον, quei due ſaranno.
Plur. ἐσόμεθα, noi ſaremo, ἔσεσθε, voi ſarete, ἔσονται, quei ſaranno.

Imperatiui præsens.

Sing. ἴσθι, vel ἔσο, ſij tu, ἔστω, ſia quello.
D. ἔστον, ſiate voi due, ἔστων, quei due ſiano.
P. ἔστε, ſiate voi, ἔστωσαν, ſiano quelli.

Optatiui

Optatiui præsens.

S.εἴην, fus'io,& Dio volesse,che io fussi,εἴης,tu fussi,εἴη,quello fusse.

D.εἶτον,voi due fuste,εἰήτην,quei due fussero

P.εἶμεν,noi fussimo,εἶτε,voi fuste,εἶησαν. & syncope, ἕν,quelli fussero.

Futurum.

Sing.ἔσοιμι,Dio voglia ch'io sia,ἔσοιο,tu sia,ἔσοιτο, quello sia.

Dual.ἐσοίμεθον,noi due siamo,ἔσοιτον,voi due siate,ἐσοίσθην,quei due siano.

Plur.ἐσοίμεθα,noi siamo,ἔσοισθε,voi siate,ἔσοιντο, quelli siano.

Coniunctiui præsens.

S.ἐὰν ὦ,s'io sia,ἦς tu sia,ἦ quello sia.

D.ἦτον, voi due siate,ἦτον,quei due siano.

plur.ὦμεν,noi siamo,ἦτε,voi siate,ὦσι,quelli siano.

Infinitiui præsens

εἶναι,essere,ò ch'io sono,tu sei, &c.,

Futurum,ἔσεσθαι,douer essere,ò ch'io sarò,&c.

Participij præs M.ὁ ὤν,colui che è,τοῦ ὄντος,di quel che è.

F.ἡ οὖσα,quella che è,τῆς οὔσης,di quella che è.

N.τὸ ὄν,quello che è,τοῦ ὄντος,di quel che è.

Futurum M.ὁ ἐσόμενος,colui che sarà,τοῦ ἐσομένου,di colui che sarà.Fem.ἡ ἐσομένη,quella che sarà,τῆς ἐσομένης,di quella che sarà.N.τὸ ἐσόμενον,quel che sarà,τοῦ ἐσομένου, di quel che sarà.

Coniugationes barytonæ sunt sex, distinctæ litteris characteristicis, tanquam notis quibusdam & signis; quæ litteræ diligenter in præsenti, futuro, & præterito perfecto obseruandæ sunt. ab his enim tribus temporibus reliqua pendent.

Characteristicæ primę Coniugationis.

π	Præsentis		Futuri		Præteriti	
β	τέρπω		τέρψω,		τέτερφα, delecto.	
φ	λείβω	ψ	λείψω	φ	λέλειφα, libro	
πτ	γραφω		γράψω		γέγραφα, scribo	
	τύπτω		τύψω		τέτυφα, verbero.	

Characteristicę secundæ Coniugationis.

γ	λέγω		λέξω		λέλεχα, dico	
κ	πλέκω	ξ	πλέξω	χ	πέπλεχα, plecto	
χ	τρέχω		θρέξω		τέθρεχα, curro,	
κτ	τίκτω		τέξω		τέτεχα, pario	

Characteristicæ tertiæ Coniugationis.

δ	ᾄδω		ᾄσω		ἦκα, cano	
τ	ἀνύτω	σ	ἀνύσω	κ	ἤνυκα, perficio	
θ	πλήθω		πλήσω		πέπληκα, impleo	

Cha-

Characteristicæ quartæ coniugationis.

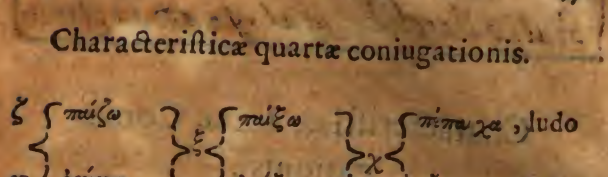

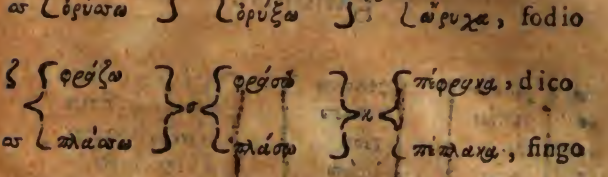

Characteristicæ quintæ coniugationis.

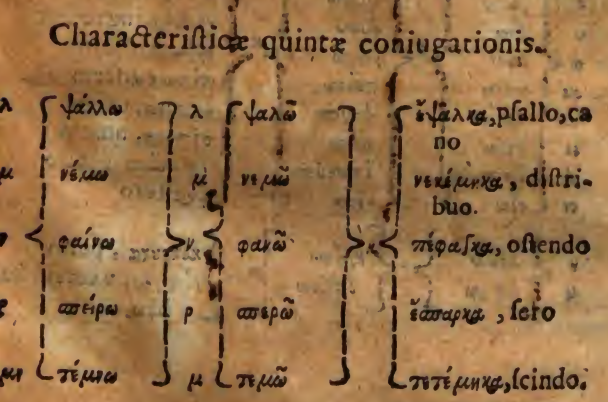

Cha-

Giulio Iacobilli Fulignato da Fulign.

Characteristicæ sextæ Coniugationis.

α	γελάω	σ	γελάσω	κ	γεγέλακα, rideo
ε	τελέω		τελέσω		τετέλεκα, finio
ι	τίω		τίσω		τέτικα, honoro
ο	ὀμόω		ὀμόσω		ὤμοκα, iuro
υ	δύω		δύσω		δέδυκα, ingredior
ω	ῥώω		ῥώσω		ἔῤῥωκα, roboro
αι	παίω		παίσω		πέπαικα, ferio
αυ	ψαύω		ψαύσω		ἔψαυκα, tango
ει	σείω		σείσω		σέσεικα, quatio
ευ	ἱππεύω		ἱππεύσω		ἵππευκα, equito
ει	οἴω		οἴσω		ὤκα, fero
ου	κρούω	σ	κρούσω	κ	κέκρουκα, pulso
υι	ὀπύιω		ὀπύισω		ὤπυικα, vxorem habeo.

PA-

Paradigma Verbi actiui.

Indicatiui præsens.

S. τύπτω, τύπτεις, τύπτει, io batto, tu batti, quello batte,
D. τύπτετον, voi due battete, τύπτετον, quelli battono.
Plur. τύπτομεν, noi battiamo, τύπτετε, voi battete, τύπτουσι, quelli battono.

ADMONITIO.

1 *Quãquam sex dicuntur esse Barytonorum coniugationes, differunt tamen solis characteristicis litteris, & in terminationibus conueniunt, quod secus fit apud Latinos. Quo circa qui verbum τύπτω nouit inflectere, facilè quoduis aliud barytonum inflectet. Quæ caussa est, cur vnum duntaxat paradigma præscribi soleat.*

2 *Formationes quãuis facillimæ huc è Grammatica transferantur, non tamen videntur initio rudibus adhuc omnino discipulis proponendæ: sed vbi semel saltem totum verbum barytonum ediscendo decurrerint. Quum deinde recurrendum erit, tum vero quam maximè rudi Minerua, nullis propemodum exceptionibus additis, ostendentur.*

3 *Magister singulis personis iubebit discipulos vernaculas voces adiungere potius, quam Latinas, quo facilius deinde illas in scriptoribus agnoscant.*

ADNOTATIONES.

1 Nullum tempus actiuæ terminationis habet primam personam dualis numeri.

2 In præsenti, perfecto, futuris indicatiui, & in toto coniunctiuo, secunda, ac tertia dualis est eadem, in cæteris diuersæ.

Imperfectum.

S. ἔτυπτον, ἔτυπτες, ἔτυπτε, io batteuo, &c.
D. ἐτύπτομεν, noi due batteuate, ἐτυπτέτην.
Plur. ἐτύπτομεν, noi batteuamo. ἐτύπτετε, ἔτυπτον.

1 Formatur a præsenti ω, mutato in ον, & præfixo augmento syllabico ε.

2 Augmentum duplex est syllabicum & temporale. Syllabicum conuenit verbis a consonante inchoatis. τύπτω, ἔτυπτον. χάρω ἔχαρον, scribo.

3 Temporale augmentum habent illa verba, quæ inchoantur à vocali, aut diphthongo mutabili; quæ autem vocales, & diphthongi mutentur, & in quas; cernis in hac tabula.

Vocales { Mutabiles { α, ε, ο } in { ν. ἀνύω, ἄνυον, perficio. ν. ἐλεύθω, ἤλευθον, venio. ω. ἀπάζω, ἄπαζον, præbeo.

Diphthõgi { Mutabiles { αι, αυ, ει, ᾳ } in { ρ. αἴρω, ἦρον, tollo. ευ. ἀυξάνω, ηὔξανον augeo. ω. οἰκίζω, ᾤκιζον, ædifico. ρ. ᾄδω, ᾖδον, cano.

Præteritum perfectum.

Sing. τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε, verberaui, io ho battuto.
Dual. τετύφατον, voi due hauete battuto, τετύφατον.
Pl. τετύφαμεν, noi habbiamo battuto, τετύφατε, τετύφασι.

1 *Idem est initium imperfecti, perfecti, plusquam perfecti, & vtriusq. Aoristi, si verbum inchoetur à vocali, aut diphthongo, vel etiam a duabus consonantibus, quarum posterior non sit*

sit liquida, vel a duplici ζ, ξ, ψ, αὐύω, perficio, ἤνυον, ἤνυκα, ἠνύκειν, αἴρω, tollo, ἦρον, ἦρκα, ἤρκειν, ἀείρω, sero, ἔασειρον, ἔασφκα, ἐασφκειν, ζέω, ἔζεον, ἐζεκα, ψάλλω, psallo, ἔψαλδον, ἔψαλκα.

2 Quod si verbum inchoetur ab vna consonante simplici, vel à muta, & liquida; in præterito repetitur prima consonans præsentis: τύπτω, verbero, ἔτυπτον, τέτυφα: γράφω, scribo, ἔγραφον, γέγραφα.

Plusquam perfectum.

S. ἐτετύφφν, io haueuo battuto, ἐτετύφφς, ἐτετύφφ.
D. ἐτετύφφτον, voi due haueuate battuto, ἐτετυφείτην.
plur. ἐτετύφφμεν, noi haueuamo battuto, ἐτετύφφτε, ἐτετύφφσαν.

Formatur a perfecto, mutando α, in φν. Si perfectum inchoetur à consonante: præponitur ε, τέτυφα, ἐτετύφφν, alias idem est vtriusq. principium, ἤνυκα, perfeci, ἠνύκειν.

Aoristus primus.

S. ἔτυψα, io battei, ἔτυψας, tu batteſti, ἔτυψε, quello battè.
D. ἐτύψατον, voi due batteſte, ἐτυψάτην, quei due batterono.
plu. ἐτύψατον, noi battemmo, ἐτύψατε, ἔτυψαν.

---

1 Characteristica Aoristi primi eadem est quæ futuri, à quo etiam formatur, conuerso ω, in α, & præposito augmento τύψω, ἔτυψα.

2 Penultima Aoristi primi eadem est quæ futuri, semperq. natura, aut positione longa, παίω, offendo, ἔπαισα, λέγω, ἔλεξα, dico.

3 *In quinta coniugatione, qua penultimam futuri breuem habet, mutandæ sunt vocales futuri, vt hic vides.*

α, αι, αυ, ει, ε } in { η, η, ᾱ, ει, ει } ψάλλω, cano, ψαλῶ, ἔψηλα, cantai.
μαίνω, maculo, μανῶ ἐμάνα, Atticè.
μαίνω, μιανῶ, ἐμίανα, communiter,
σπείρω, sero, σπερῶ, ἔσπειρα, seminai.
στέλλω, mitto, στελῶ, ἔστηλα, mandai.

Reliquæ vocales manent immutatæ.

Aoristus secundus.

S. ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε, io battei, tu battesti, quel battè.
D. ἐτύπετον, voi due batteste, ἐτυπέτων, quei due batterono,
P. ἐτύπομεν, noi battemmo, ἐτύπετε, voi batteste, ἔτυπον.

Penultima Aoristi secundi breuis est, ac ferme vna ex ancipitibus: sic autem mutantur vocales, & diphtongi præsentis.

η, ω, αι, αυ } in { α } λήβω, ἔλαβον, accepi, presi.
τρώγω, ἔτραγον, comedi, mangiai.
χάω, ἔχαον, vssi, abbruciai.
πάυω, ἔπαυον, sedaui, quietai.

ε, ν, ἀ, ει } in { α, ο, υ, ι } δέρω, ἔδαρον, excoriaui, scorticai.
ἀκούω, ἤκουον, audiui vdij.
φεύγω, ἔφυγον, fugi fuggij
λείπω, ἔλιπον, reliqui, lasciai.

ADMONITIO.

Quum significatio Aoristi vtriusque sit eadem, & quidem in Indicatiuo certe, frequentior prætériti perfecti, indefiniti tamen, vt plerique censent; Italica vox videtur vtrique respondere, qua huiusmodi quandam indefiniti præteriti vim habet, feci, amai, dissi, lessi, credei, sperai, facesti amasti, dicesti, leggesti, credesti, sperasti, *cuiusmodi Perfecti Italica voces si diligentius considerentur, vt Aoristi Græci*

ci ferme naturam penitus exprimunt, ita nomen quoque nõ ciscuntur, si à præterito perfecto distinguantur.

Futurum primum.

Sin. τύψω, τύψεις, τύψει, io batterò, &c.
D. τύψετον, τυψετον, voi due batterete, &c.
Plur. τύψομεν, τύψετε, τύψουσι, noi batteremo, &c.

Futurum secundum.

Sing. τυπῶ, τυπεῖς, τυπεῖ, io batterò.
Dual. τυπεῖτον, τυπεῖτον.
Plur. τυποῦμεν, τυπεῖτε, τυποῦσι.

Fit ab Aoristo secundo mutato ον, in ω, & ablato augmento.

IMPERATIVI.

Præsens, & imperfectum.

Sing. τύπε, τυπέτω, batte tu.
Dual. τύπετον, τυπέτων.
Plur. τύπετε, τυπέτωσαν.

A præs. indic. τύπτω, ω, in ε.

Nam extra Indic. singula tempora formantur ab ijsdem temporibus Indicatiui.

Perfectum & pluſquam perfectum.

Sing. τέτυφε, τετυφέτω, habbi tu battuto.
Dual. τετύφετον, τετυφέτων.
Plur. τετυφετε, τετυφέτωσαν.

A perf. indic. τέτυφα, α, in ε.

Præteritum perfectum vbique seruat augmentum. Aoristi verò extra indicatiuum minime.

Aoristus primus.

Sing. τύψον, τυψάτω, batte, ò batterai tu.
Dual. τύψατον, τυψάτων.
Plur. τύψατε, τυψάτωσαν.

Aoristi extra indicatiuum non retinent augmentum.

Ab Aor. 1. ind. ἔτυψα, α, in ον.

Aoristus secundus.

Sing. τύπ. τυπέτω, batte, ò batterai tu.
Dual τύπετον. τυπέτων.
Plur. τυπετε, τυπέτωσαν.

Imperatiuus caret prima persona, caret etiam futuro, cuius loco usurpatur Aoristus.

Ab Aor. 2. Indic. ἔτυπον, ον, in ε.

Optatiui præsens, & imperfectum.

S εἴθε τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι, Dio voglia ch'io batta, ò Dio volesse ch'io battessi.
D. τύπτοιτον, τυπτοίτην.
P. τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.

Ab indic. τύπτω, ω, in οιμι.

Perfectum & plusquam perfectum.

S. εἴθε τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι, Dio voglia ch'io habbia battuto, ò Dio volesse ch'io hauesse battuto, &c.
D. τετύφοιτον, τετυφοίτην.
Plur. τετύφοιμεν, τετύφοιτε, τετύφοιεν.

τέτυφα, α, in οιμι.

Aoristus primus.

S. εἴθε τύψαιμι, τύψαις τύψαι
Dual. τύψαιτον, τυψαίτην.
Plur. τύψαιμεν, τυψαιτε, τύψαιεν.

ἔτυψα, ablato augmento, α, in αιμι.

Aoristi

Aoriſtus ſecundus.

Sing. εἴθε τύποιμι, τύποις, τύποι.
D. τύποιτον, τυποίτην.
Plur τύποιμεν, τυποιτε, τύποιεν.

ἔτυπον, abiecto augmento, ον, in οιμι.

Futurum primum.

S. εἴθε τύψοιμι, τυψοις, τύψοι Dio voglia ch'io batta.
D τύψοιτον, τυψοίτην.
plur. τύψοιμεν, τυψοιτε, τύψοιεν.

τύψω, ω, in οιμι.

Futurum ſecundum.

S. εἴθε τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ.
D. τυποῖτον, τυποίτην.
plur. τυποῖμεν. τυποῖτε, τυποῖεν.

τυπῶ, ῶ, in οῖμι.

Aoriſtus Aeolicus.

S. εἴθε τύψεια, τύψειας, τύψειε, ſe io batteſsi, ò haueſsi batturo.
D. τυψείατον, τυψειάτην.
plur. τυψείαμεν, τυψείατε, τύψειαν.

Ab ἔτυψα, remoto augmento, & inſerto, ει, ante α, cæterũ eadem plane flectitur ratione, vt indicatiuo.
Penultima in optatiuis eſt οι, ſed primus Aoriſtus actiuus habet. αι
Secundum futurum circumflectit vltimam.

Coniunctiui præsens, & imperfectum.

Sing. ἐαὺ τύπτω, τύπτῃς, τύπτῃ, s'io batto, ò batteſsi.
Dual. τύπτητον, τύπτητον.
plur. τύπτωμεν, τύπτητε, τύπτωσι.

Ab indic. τύπτω.

Perfectum & pluſquam perfectum.

S. ἐαὺ τετύφω, τετύφῃς, τετύφῃ, s'io habbi, ò haueſsi battuto.
D. τετύφητον, τετύφητον.
P. τετύφωμεν, τετύφητε, τετύφωσι.

τέτυφα, α, in ω.

Aoriſtus Primus.

S. ἐαὺ τύψω, τύψῃς, τύψῃ, s'io batto, ò s'haurò battuto.
Dual. τύψητον, τύψητον.
Plur. τύψωμεν, τύψητε, τύψωσι.

ἔτυψα, α, in ω, reiecto augmento.

Aoriſtus ſecundus.

S. ἐαὺ τύπω, τύπῃς, τύπῃ.
Dual. τύπητον, τύπητον.
Plur. τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

ἔτυπον, ον, in ω, augmento remoto.

Hic quoque vt in imperatiuo, Aoriſtus etiam Futuri munere fungitur.

Primæ perſonæ, & tertia pluralis habẽt, ω, ſecunda, & tertia ſingularis, ῃ, diphthongum, cæteræ, ι, vocalem.

Infinitiui præsens, & imperfectum.

τύπτειν, battere.

τυπτῶ, ῶς in ειν.

perf.

Perf.& pluſq. τετυφέναι, hauer battuto.

τετυφα, α, in έναι.

Aor. 1. τύψαι, batter, o hauer battuto.

ἔτυψα, abiecto augmento, addito ι.

Aor. 2. τυπεῖν.

ἔτυπον, abiecto augmento, ον, in εῖν.

Futur. 1. τύψειν, hauer à battere.

τύψω, ω, in ψν,

Fut. 2. τυπῶ.

τυπῶ, ω, in εῖν.

Participij præſens, & imperfectum.

ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος, colui che batte.
ἡ τύπτουσα, τῆς τυπτούσης.
τὸ τύπτον, τοῦ τύπτοντος.

τύπτω, addito ν.

Perfectum, & pluſquam perfectum.

ὁ τετυφὼς, τοῦ τετυφότος quel che ha battuto, &c.
ἡ τετυφυῖα, τῆς τετυφυίας.
τὸ τετυφὸς, τοῦ τετυφότος.

τέτυφα, α, in ώς.

Aoriſtus Primus.

ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος, colui che batte.
ἡ τύψασα, τῆς τυψάσης.
τὸ τύψαν, τοῦ τύψαντος.

ἔτυψα, ablato augmento addito ς.

Aoriſtus ſecundus.

ὁ τυπών, τοῦ τυπόντος. quel che batte.
ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης. τὸ τυπὸν, τοῦ τυπόντος.

τὸ

substantiuum verborum ita collocetur, vt nudum à tyronibus ediscatur.

Verbum substantiuum εἰμί, ita declinabitur.

Indicatiui modi tempus præsens.

Sing. εἰμί, io sono, εἶ, tu sei. ἐστί, quello è.
Dual. ἐστόν, voi due sete, ἐστόν, quei due sono.
Plur. ἐσμέν, noi siamo, ἐστέ, voi sete, εἰσὶ, quelli sono.

Præteritum imperfectum.

Sing. ἦν, io ero, ἦς, tu eri, ἦν, quello era.
Dual. ἦτον, voi due erauate, ἤτὼν, quelli due erano.
Pl. ἦμεν, noi erauamo, ἦτε, voi erauate, ἦσαν, quelli erano.

Plusq. perf. pass.

Sing. ἤμὴν, io ero stato, ἦσο, tu eri stato, ἦτο, quell'era stato.
Dual. ἤμεθον, noi due erauamo stati, ἦσθον, voi due erauate stati, ἤσθὴν, quei due erano stati.
Plur. ἤμεθα, noi erauamo stati, ἦσθε, voi erauate stati, ἦντο, quelli erano stati.

Futurum.

Sing. ἔσομαι, io sarò, ἔσῃ, tu sarai, ἔσεται, & sincope, ἔσται, quello sarà.
D. ἐσόμεθον, noi due saremo, ἔσεσθον, voi due sarete. ἔσεσθον, quei due saranno.
Plur. ἐσόμεθα, noi saremo, ἔσεσθε, voi sarete, ἔσονται, quei saranno.

Imperatiui præsens.

Sing. ἴσθι, vel ἔσο, sij tu, ἔστω, sia quello.
D. ἔστον, siate voi due, ἔστον, quei due siano.
P. ἔστε, siate voi, ἔστωσαν, siano quelli.

Optatiui

Optatiui præsens.

S. εἴθε εἴην, fuss'io, & Dio volesse, che io fussi, εἴης, tu fussi, εἴη, quello fusse.

D. εἴητον, voi due fuste, εἰήτην, quei due fussero

P. εἴημεν, noi fussimo, εἴητε, voi fuste, εἴησαν. & syncope, εἶεν, quelli fussero.

Futurum.

Sing. εἴθε ἐσοίμην, Dio voglia ch'io sia, ἔσοιο, tu sia, ἔσοιτο, quello sia.

Dual. ἐσοίμεθον, noi due siamo, ἔσοισθον, voi due siate, ἐσοίσθην, quei due siano.

Plur. ἐσοίμεθα, noi siamo, ἔσοισθε, voi siate, ἔσοιντο, quelli siano.

Coniunctiui præsens.

S. ἐὰν ὦ, s'io sia, ᾖς tu sia, ᾖ quello sia.

D. ἦτον, voi due siate, ἦτον, quei due siano.

plur. ὦμεν, noi siamo, ἦτε, voi siate, ὦσι, quelli siano.

Infinitiui præsens

εἶναι, essere, ò ch'io sono, tu sei, &c.,

Futurum, ἔσεσθαι, douer essere, ò ch'io sarò, &c.

Participij præs M. ὁ ὤν, colui che è, τοῦ ὄντος, di quel che è.

F. ἡ οὖσα, quella che è, τῆς οὔσης, di quella che è.

N. τὸ ὄν, quello che è, τοῦ ὄντος, di quel che è.

Futurum M. ὁ ἐσόμενος, colui che sarà, τοῦ ἐσομένου, di colui che sarà. Fem. ἡ ἐσομένη, quella che sarà, τῆς ἐσομένης, di quella che sarà. N. τὸ ἐσόμενον, quel che sarà, τοῦ ἐσομένου, di quel che sarà.

Coniugationes barytonæ sunt sex, distinctæ litteris characteristicis, tanquam notis quibusdam & signis; quæ littera diligenter in præsenti, futuro, & præterito perfecto observanda sunt. ab his enim tribus temporibus reliqua pendent.

Characteristicæ primę Coniugationis.

	Præsentis	Futuri	Præteriti
π β φ πτ	τέρπω λείβω γράφω τύπτω	τέρψω, λείψω γράψω τύψω	τέτερφα, delecto λέλειφα, libro γέγραφα, scribo τέτυφα, verbero

Characteristicę secundæ Coniugationis.

γ κ χ κτ	λέγω πλέκω πρέχω πίκτω	λέξω πλέξω θρέξω τέξω	λέλεχα, dico πέπλεχα, plecto τέθρεχα, curro, τέτεχα, pario

Characteristicæ tertiæ Coniugationis.

δ τ θ	ἄδω αὐύτω πλήθω	ἄσω αὐύσω πλήσω	ᾆκα, cano ἔνυκα, perficio πέπληκα, impleo

Cha-

Characteristicæ quartæ coniugationis.

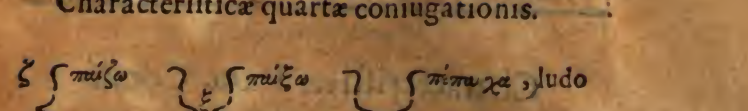

Characteristicæ quintæ coniugationis.

Giulio Iacobilli Fulignate da Fuligno

Characteristicæ sextæ Coniugationis.

α	γελάω	γελάσω		γεγέλακα, rideo
ε	τελέω	τελέσω		τετέλεκα, finio
ι	τίω	τίσω		τέτικα, honoro
ο	ὄμόω	ὀμόσω		ὤμοκα, iuro
υ	δύω	δύσω		δέδυκα, ingredior
ω	ῥώω	ῥώσω	κ	ἔρρωκα, roboro
αι	παίω	παίσω		πέπαικα, ferio
αυ	ψαύω	ψαύσω		ἔψαυκα, tango
οι	σείω	σείσω		σέσεικα, quatio
ευ	ἱππεύω	ἱππεύσω		ἱππεύκα, equito
υ	οἴω	οἴσω		ὄνκα, fero
κ	κρούω	κρούσω	κ	κέκρυκα, pulso
π	ὀπτάω	ὀπτήσω		ὤπτηκα, vxorem habeo.

PA-

Paradigma Verbi actiui.

Indicatiui præsens.

S. τύπτω, τύπτεις, τύπτει, io batto, tu batti, quello batte,
D. τύπτετον, voi due battete, τύπτετον, quelli battono.
Plur. τύπτομεν, noi battiamo, τύπτετε, voi battete, τύπτουσι, quelli battono.

ADMONITIO.

1 *Quãquam sex dicuntur esse Barytonorum coniugationes, differunt tamen solis characteristicis litteris, & in terminationibus conueniunt, quod secus sit apud Latinos. Quo circa qui verbum τύπτω nouit inflectere, facilè quoduis aliud barytonum inflectet. Quæ caussa est, cur vnum duntaxat paradigma præscribi soleat.*

2 *Formationes quãuis facillimæ huc è Grammatica translatæ, non tamen videntur initio rudibus adhuc omnino discipulis proponendæ: sed vbi semel saltem totum verbum barytonum ediscendo decurrerint. Quum deinde recurrendum erit, tum vero quam maximè rudi Mineruæ, nullis propemodum exceptionibus additis, ostendentur.*

3 *Magister singulis personis iubebit discipulos vernaculas voces adiungere potius, quam Latinas, quo facilius deinde illas in scriptoribus agnoscant.*

ADNOTATIONES.

1 Nullum tempus actiuæ terminationis habet primam personam dualis numeri.

2 In præsenti, perfecto, futuris indicatiui, & in toto coniunctiuo, secunda, ac tertia dualis est eadem, in cæteris diuersæ.

Imperfectum.

S. ἔτυπτον, ἔτυπτες, ἔτυπτε, io batteuo, &c.
D. ἐτύπτετον, voi due batteuate, ἐτυπτέτω.
plur. ἐτύπτομεν, noi batteuamo. ἐτύπτετε, ἔτυπτον.

1 Formatur a præsenti ω, mutato in ον, & præfixo augmento syllabico ε.

2 Augmentum duplex est syllabicum & temporale. Syllabicum conuenit verbis a consonante inchoatis. τύπτω, ἔτυπτον. γράφω, ἔγραφον, scribo.

3 Temporale augmentum habent illa verba, quæ inchoantur à vocali, aut diphthongo mutabili; quæ autem vocales, & diphthongi mutentur, & in quas; cernis in hac tabula.

Vocales { Mutabiles { α, ε, ο } in { ν. ἀνύω, ἤνυον, perficio. ν. ἐλαύνω, ἤλαυνον, venio. ω. ὑπάζω, ὤπαζον, præbeo.

Diphthõgi { Mutabiles { αι, αυ, οι, ᾰ } in { η. αἴρω, ἦρον, tollo. ηυ. ἀυξάνω, ἤυξανον augeo. ῳ οἰκίζω, ᾤκιζον, ædifico. η. ᾄδω, ἦδον, cano.

Præteritum perfectum.

Sing. τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε, verberaui, io ho battuto.
Dual. τετύφατον, voi due hauete battuto, τετύφατον.
Pl. τετύφαμεν, noi habbiamo battuto, τετύφατε, τετύφασι.

1 *Idem est initium imperfecti, perfecti, plusquam perfecti, & vtriusq. Aoristi, si verbum inchoetur à vocali, aut diphthong, vel etiàm a duabus consonantibus, quarum posterior non sit*

sit liquida, vel a duplici ζ, ξ, ψ, αὐω, perficio, ἤνυον, ἤνυκα, ἠνύκειν, αἴρω, tollo, ἦρον, ἦρκα, ἤρκειν, ἀπείρω, sero, ἔσπειρον, ἔσπαρκα, ἐσπάρκειν, ζέω, ἔζεον, ἐζέκα, ψάλλω, psallo, ἔψαλλον, ἔψαλκα.

2 Quod si verbum inchoetur ab vna consonante simplici, vel à muta, & liquida; in præterito repetitur prima consonans præsentis: τύπτω, verbero, ἔτυπτον, τέτυφα: γράφω, scribo, ἔγραφον, γέγραφα.

Plusquam perfectum.

S. ἐτετύφην, io haueuo battuto, ἐτετύφης, ἐτετύφη.
D. ἐτετύφητον, voi due haueuate battuto, ἐτετυφείτην.
plur. ἐτετύφημεν, noi haueuamo battuto, ἐτετύφητε, ἐτετύφησαν.

Formatur a perfecto, mutando α, in ην. Si perfectum inchoetur à consonante: præponitur ε, τέτυφα, ἐτετύφην, alias idem est vtriusq. principium, ἤνυκα, perfeci, ἠνύκειν.

Aor istus primus.

S. ἔτυψα, io battei, ἔτυψας, tu battesti, ἔτυψε, quello battè.
D. ἐτύψατον, voi due batteste, ἐτυψάτην, quei due batterono.
plu. ἐτύψατον, noi battemmo, ἐτύψατε, ἔτυψαν.

---

1 Characteristica Aoristi primi eadem est quæ futuri, à quo etiam formatur, conuerso ω, in α, & præposito augmento τύψω, ἔτυψα.

2 Penultima Aoristi primi eadem est quæ futuri, semperq. natura, aut positione longa, παίω, offendo, ἔπαισα, λέγω, ἔλεξα, dico.

3 *In quinta coniugatione, qua penultimam futuri breuem habet, mutanda sunt vocales futuri, vt hic vides.*

α	in η	ψάλλω, cano, ψαλῶ, ἔψηλα, cantai.	
αι	in η	μαίνω, maculo, μανῶ ἐμάνα, Atticè.	
αυ	in α	μαίνω, μιανῶ, ἐμίανα, communiter,	
ει	in ει	σπείρω, fero, σπερῶ, ἔσπαρκα,	minai.
ε	in ει	στέλλω, mitto, στελῶ, ἔστειλα, mandai.	

Reliquæ vocales manent immutatæ.

Aoristus secundus.

S. ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε, io battei, tu battesti, quel battè.
D. ἐτύπετον, voi due batteste, ἐτυπέτην, quei due batterono,
P. ἐτύπομεν, noi battemmo, ἐτύπετε, voi batteste, ἔτυπον.

Penultima Aoristi secundi breuis est, ac ferme vna ex ancipitibus: sic autem mutantur vocales, & diphtongi præsentis.

η	in α	λήβω, ἔλαβον, accepi, presi.	
ω	in α	τρώγω, ἔτραγον, comedi, mangiai.	
αι	in α	κάω, ἔκαον, vssi, abbruciai.	
αυ	in α	πάυω, ἔπαυον, sedaui, quietai.	
ε	in α	δέρω. ἔδαρον, excoriaui, scorticai.	
ο	in ο	ἀκούω, ἤκουον, audiui vdij.	
υ	in υ	φεύγω, ἔφυγον. fugi fuggij	
ει	in ι	λείπω, ἔλιπον, reliqui, lasciai.	

ADMONITIO.

Quum significatio Aoristi vtriusque sit eadem, & quidem in Indicatiuo certe, frequentior prateriti perfecti, indefiniti tamen, vt plerique censent; Italica vox videtur vtrique respondere, qua huiusmodi quandam indefiniti prateriti vim habet, feci, àmai, dissi, lessi, credei, sperai, facesti amasti, dicesti, leggesti, credesti, sperasti, *cuiusmodi Perfecti Italica voces si diligentius considerentur, vt Aoristi Gra-*

ci

ci ferme naturam penitus exprimunt, ita nomen quoque nã ciſcuntur, ſi à præterito perfecto diſtinguantur.

Futurum primum.

Sin. τύψω, τύψεις, τύψει, io batterò, &c.
D. τύψετον, τυψετον, voi due batterete, &c.
Plur. τύψομεν, τύψετε, τύψουσι, noi batteremo, &c.

Futurum ſecundum.

Sing. τυπῶ, τυπῖς, τυπεῖ, io batterò.
Dual. τυπεῖτον, τυπῖτον.
Plur. τυποῦμεν, τυπῖτε, τυποῦσι.

Fit ab Aoriſto ſecundo mutato ον, in ω, & ablato augmento.

IMPERATIVI.

Præſens, & imperfectum.

Sing. τύπε, τυπέτω, batte tu.
Dual. τύπετον, τυπέτων.
Plur. τύπετε, τυπέτωσαν.

A præſ. indic. τύπτω, ω, in ε.

Nam extra Indic. ſingula tempora formantur ab ijſdem temporibus Indicatiui.

Perfectum & pluſquam perfectum.

Sing. τέτυφε, τετυφέτω, habbi tu battuto.
Dual. τετύφετον, τετυφέτων.
Plur. τετυφετε, τετυφέτωσαν.

A perf. indic. τέτυφα, α, in ε.

Præteritum perfectum vbique ſeruat augmentum. Aoriſti verò extra indicatiuum minime.

Aoriſtus primus.

Sing. τύψον, τυψάτω, batte, ò batterai tu.
Dual. τύψατον, τυψάτων.
Plur. τύψατε, τυψάτωσαν.

Aoristi extra indicatiuum non retinent augmentum.

Ab Aor. 1. ind. ἔτυψα, α, in ον.

Aoristus seeundus.

Sing. τύπ. τυπέτω, batte, ò batterai tu.
Dual τύπετον. τυπέτων.
Plur. τύπετε, τυπέτωσαν.

Imperatiuus caret prima persona, caret etiam futuro, cuius loco usurpatur Aoristus.

Ab Aor. 2. Indic. ἔτυπον, ον, in ε.

Optatiui præsens, & imperfectum.

S. εἴθε τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι, Dio voglia ch'io batta, ò Dio volesse ch'io battessi.
D. τύπτοιτον, τυπτοίτην.
P. τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.

Ab indic. τύπτω, ω, in οιμι.

Perfectum & pluſquam perfectum.

S. εἴθε τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι, Dio voglia ch'io habbia battuto, ò D.o volesse ch'io haueſse battuto, &c.
D. τετύφοιτον, τετυφοίτην.
Plur. τετύφοιμεν, τετύφοιτε, τετύφοιεν.

τέτυφα, α, in οιμι.

Aoristus primus.

S. εἴθε τύψαιμι, τύψαις, τύψαι
Dual. τύψαιτον, τυψαίτην.
plur. τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν.

ἔτυψα, ablato augmento, α, in αιμι.

Aoristi

Aoristus secundus.

Sing. εἴθε τύποιμι, τύποις, τύποι.
D. τύποιτον, τυποίτην.
Plur τύποιμεν, τυποιτε, τύποιεν.

ἔτυπον, abiecto augmento, ον, in οιμι.

Futurum primum.

S. εἴθε τύψοιμι. τυψοις, τύψοι Dio voglia ch'io batta.
D τύψοιτον, τυψοίτην.
plur. τύψοιμεν, τυψοιτε, τύψοιεν.

τύψω, ω, in οιμι.

Futurum secundum.

S. εἴθε τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ.
D. τυποῖτον, τυποίτην.
plur. τυποῖμεν. τυποῖτε, τυποῖεν.

τυπῶ, ῶ, in οῖμι.

Aoristus Aeolicus.

S. εἴθε τύψειαι, τύψειας, τύψειε, se io batteſsi, ò haueſsi battuto.
D. τυψείατον, τυψειάτην.
plur. τυψείαμεν, τυψείατε, τύψειαν.

Ab ἔτυψα, remoto augmento, & inſerto, ει, ante α, cæterũ eadem plane flectitur ratione, vt indicatiuo.
Penultima in optatiuis eſt οι, ſed primus Aoriſtus actiuus habet. αι
Secundum futurum circumflectit vltimam.

Coniunctiui præsens, & imperfectum.

Sing. ἐαὺ τύπτω, τύπτῃς, τύπτῃ, s'io batto, ò batteſsi.
Dual. τύπτητον, τύπτητον.
plur. τύπτωμεν, τύπτητε, τύπτωσι.

Ab indic. τύπτω.

Perfectum & pluſquam perfectum.

S. ἐαὺ τετύφω, τετύφῃς, τετύφῃ, s'io habbi, ò haueſſi battuto.
D. τετύφητον, τετύφητον.
P. τετύφωμεν, τετύφητε, τετύφωσι.

τέτυφα, α, in ω.

Aoriſtus Primus.

S. ἐαὺ τύψω, τύψῃς, τύψῃ, s'io batto, ò s'haurò battuto.
Dual. τύψητον, τύψητον.
Plur. τύψωμεν, τύψητε, τύψωσι.

ἔτυψα, α, in ω, reiecto augmento.

Aoriſtus ſecundus.

S. ἐαὺ τύπω, τύπῃς, τύπῃ.
Dual. τύπητον, τύπητον.
Plur. τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

ἔτυπον, ον, in ω, augmento remoto.

Hic quoque vt in imperatiuo, Aoriſtus etiam Futuri munere fungitur.

Primæ perſonæ, & tertia pluralis habét, ω, ſecunda, & tertia ſingularis, ῃ, diphthongum, cæteræ, ν, vocalem.

Infinitiui præsens, & imperfectum.

τύπτειν, battere.

τυπτω, ω, in ειν.

perf.

Perf.& pluſq. τετυφέναι, hauer battuto.

τετυφα, α, in έναι.

Aor. 1. τύψαι, batter, o hauer battuto.

ἔτυψα, abiecto augmento, addito ſ.

Aor. 2. τυπεῖν.

ἔτυπον, abiecto augmento, ον, in εῖν.

Futur. 1. τύψειν, hauer à battere.

τύψω, ω, in ψν,

Fut. 2. τυπῶ.

τυπῶ, ω, in εῖν.

Participij præſens, & imperfectum.

ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος, colui che batte.
ἡ τύπτουσα, τῆς τυπτούσης.
τὸ τύπτον, τοῦ τύπτοντος.

τύπτω, addito ν.

Perfectum, & pluſquam perfectum.

ὁ τετυφὼς, τοῦ τετυφότος quel che ha battuto, &c.
ἡ τετυφυῖα, τῆς τετυφυίας.
τὸ τετυφὸς, τοῦ τετυφότος.

τέτυφα, α, in ὼς.

Aoriſtus Primus.

ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος, colui che batte.
ἡ τύψασα, τῆς τυψάσης.
τὸ τύψαν, τοῦ τύψαντος.

ἔτυψα, ablato augmento addito ς.

Aoriſtus ſecundus.

ὁ τυπών, τοῦ τυπόντος. quel che batte.
ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης. τὸ τυπὸν, τοῦ τυπόντος.

τὸ

τὸ τυπτὸν, τοῦ τυπτόντος.

ἔτυπτον. ablato augmento, ον, in ών.

Futurum primum.

ὁ τύψων, τοῦ τύψοντος, quel che batterà, o douendo battere.
ἡ τύψουσα, τῆς τυψούσης.
τὸ τύψον, τοῦ τύψοντος.

τύπτω, addito ν.

Futurum secundum,

ὁ τυπῶν, τοῦ τυπῶντος.
ἡ τυπῶσα, τῆς τυπώσης.
τὸ τυπῶν, τοῦ τυπῶντος.

τύπτω, addito ν.

Participia masculina & neutra declinantur vt nomina quintæ simplicium, feminina vt secundæ.

Verbum passiuum.

Indicatiui præsens.

S. τύπτομαι, τύπτῃ, τύπτεται, io son battuto, &c.
D. τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον.
plur. τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

---

ab actiuo, τύπτω, ω, in ομαι.

ANNOT.

In toto passiuo est prima dualis, exceptis Aoristis.

Imperfectum.

S. ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο, io ero battuto.
D. ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην.
plur. ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Ab ἔτυπτον, ον, in όμην.

per-

Perfectum.

S. τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται, io sono stato battuto.
D. τετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον.
plur. τετύμμεθα, τέτυφθε, τετυμμένοι εἰσί.

Plusquam perfectum.

S. ἐτετύμμην, ἐτέτυψο, ἐτέτυπτο, io ero stato battuto.
D. ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτετύφθην.
P. ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφθε, τετυμμένοι ἦσαν.

Aoristus primus.

S. ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη, io fui battuto, &c.
D. ἐτύφθητον, ἐτυφθήτην.
P. ἐτύφθημεν. ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.

Formatur à tertia perfecti, mutatis tenuibus in prò-pria aspiratas, vt hic, π, in φ, τ, in θ, & κ in χ, abiecta reduplicatione.

Sic λέλεκται, ἐλέχθην, ἐλέχθης, à λέγω, dico. πέπεισαι, ἐπείσθην, à πείθω, persuadeo. ὤρυκται, ὠρύχθην, ab ὀρύττω, fodio ἔψαλται, ἐψάλθην, à ψάλλω, cano, γεγέλασαι, ἐγελάσθην, à γελάω, rideo.

Aoristus secundus.

S. ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπη, io fui battuto, &c.
D. ἐτύπητον, ἐτυπήτην.
plur. ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν.

Ab actiuo mutando εν in ην, ἔτυπον, ἐτύπην.

Futurum secundum.

S. τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται, io sarò battuto.
D. τυφθησόμεθον, τυφθήσεσθον, τυφθήσεσθον.
P. τυφθησόμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθήσονται.

Ab

Ab Aoristo primo, ην, mutato in ήσομαι, & augmento abiecto, ἐτύφθην, τυφθήσομαι, vel a tertia persona addito, σομαι. & augmento reiecto.

Futurum secundum.

S. τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται, io sarò battuto, &c.
D. τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, τυπήσεσθον.
P. τυπησόμεθα. τυπήσεσθε, τυπήσονται.

Ab Aoristo secundo ην, in ήσομαι, ἐτύπην, τυπήσομαι.

Paulo post Futurum.

Sing. ἐτύψομαι, τετύψῃ, τετύψεται, di qui à poco sarò battuto.
D. ἐτυψόμεθον, ἐτύψεσθον, ἐτύψεσθον.
P. ἐτυψόμεθα, ἐτύψεσθε, τετύψονται.

Formatur à secunda persona præteriti perfecti passiui singularis numeri interposito, ομι: τέτυψαι, ἐτύψομαι. λέλεξαι, λέλεξομαι. vel a secunda singularis pluſquam perfecti, ablato augmento, & addito, μαι, ἐτέτυψο, τετύψομαι.

Imperatiui præsens, & imperfectum.

S. τύπτε, τυπτέσθω, ſij tu battuto.
D. τύπτεσθον, τυπτέσθων.
P. τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

A secunda persona imperfecti Indicatiui ablato augmento, ἐτύπτε, τύπτε.

Perfectum, & pluſquam perfectum.

S. τέτυψο, ἐτυφθω, ſij tu ſtato battuto, &c.
D. τέτυφθον, ἐτυφθων.
P. τέτυφθε, τετύφθωσαν.

Secunda

Secunda persona fit à secunda persona singulari præteriti indicatiui, τέτυφα, τέτυφο, vel à secunda persona pluſquam perfecti Indicatiui, ablato augmento, ἐτέτυφο, τέτυφο. Tertia fit à tertia duali, τέτυφθον, τετύφθω.

Aoriſtus primus.

S. τύφθητι, τυφθήτω, ſarai battuto tu.
D. τύφθητον, τυφθήτων. P. τύφθητε, τυφθήτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. τύπηθι, τυπήτω, ſarai tu battuto, &c.
D. τύπητον, τυπήτων. P. τυπήτε, τυπήτωσαν.

Vterq. Aoriſtus fit à tertia persona eiuſdem Indicatiui addita θι, ſed in priore eſt π, propter præcedentem θ, ἐτύφθη, τύφθητι, ἐτύπη, τύπηθι. In reliquis tamen personis ſemper eſt τ.

Optatiui præſens & imperfectum.

Sing. εἴθε τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο, Dio voleſſe, che io fuſſi battuto.
D. τυπτοίμεθον, τύπτοισθον τυπτοίσθην.
P. τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Ab Indic. τύπτομαι, ομαι in οίμην.

Perfectum & pluſquam perfectum.

S. εἴθε τετυμμένος εἴην, εἴης, εἴη, Dio voglia che io ſia ſtato, ò ch'io fuſſi ſtato battuto.
D. τετυμμένω εἴητον, εἰήτην.
P. τετυμμένοι ζῆμεν, ζῆτε, εἴησαν.

Compo-

Compositum ex participio, & optatiuo verbi substantiui.

Aoristus primus.

S. εἴθε τυφθείλω, τυφθείης, τυφθείη, Dio volesse ch'io fussi, o fussi stato battuto.

D. τυφθείητον, τυφθειήτλω.

P. τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν.

Ab ἐτύφθλω, ablato augmento, & inserto ι ante λω.

Aoristus secundus.

S. εἴθε τυπείλω, τυπείης, τυπείη. Idem.

D. τυπείητον, τυπειήτλω.

P. τυπείημεν, τυπείητ, τυπείησαν.

Ab ἐτύπλω, ablato augmento, & inserto ι.

Futurum primum.

S. εἴθε τυφθησοίμλω, τυφθήσοιο, τυφθήσοιτο, Dio voglia che io sia battuto.

D. τυφθησοίμεθον, τυφθήσοιθον, τυφθησοίσθλω.

P. τυφθησοίμεθα, τυφθήσοισθε, τυφθήσοιντο.

τυφθήσομαι, ομαι, in οίμλω.

Futurum secundum.

S. εἴθε τυπησοίμλω, τυπήσοιο, τυπήσοιτο.

D. τυπησοίμεθον, τυπήσοισθον, τυπησοίσθλω.

P. τυπησοίμεθα, τυπήσοισθε, τυπήσοιντο.

τυπήσομαι, ομαι, in οίμλω.

Paulo post Futurum.

S. εἴθε τυψοίμλω, τυψοιο, τυψοιτο, Dio voglia che di qui à poco io sia battuto.

Dual.

Dual. ἐτυφοίμεθον, ἐτύφοιθον, ἐτυφοίσθην.
P. τετυφοίμεθα, τετύφοισθε, ἐτύφοιντο.

Ab Indic. ἐτυφόμην, ομαι in οίμην.

Coniunctiui præsens, & imperfectum.

Sing. ἐὰν τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται, s'io fia, ò s'io fussi battuto.
Dual. τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον.
Plur. τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.

Ab indicatiuo, sed prima persona cuiusuis numeri, & tertia pluralis habet ω, secunda singularis ῃ, diphthongum, reliquæ, η, monophthongum.

Perfectum & pluſquam perfectum.

S. ἐὰν τετυμμένος, ὦ, ῇς, ῇ, s'io fia stato battuto.
D. τετυμμένω, ᾖτον, ᾖτον.
P. τετυμμένοι, ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Compositum ex participio, & coniunctiuo verbi substantiui.

Aoriſtus Primus.

S. ἐὰν τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ, s'io sarò battuto.
Dual. τυφθῆτον, τυφθῆτον.
Plur. τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

Ab indic. ἐτύφθην, ablato augmento, & mutato ην, in ῶ.

Aoriſtus ſecundus.

S. ἐὰν τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ.
Dual. τυπῆτον, τυπῆτον.
Plur. τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

Ab indic. ἐτύπην, eodem modo.

Infi-

Infinitiui præsens, & imperfectum.

τύπτεσθαι, esser battuto.
perfect & plusquam. τετύφθαι, essere stato battuto.
Aoristus primus. τυφθῆναι, esser battuto, ò esser stato battuto.
Aoristus secundus, τυπῆναι, idem.
Futurum primum, τυφθήσεσθαι, hauer ad esser battuto.
Futurum secnndum, τυπήσεσθαι, idem.
Paulo post futurum, τετύψεσθαι, douer esser battuto, di qui a poco.

Ab Indicatiuo. Et quidem Aoristi à tertia singulari, addita syllaba ναι, ablato augmento. ἐτύφθη, τυφθῆναι, ἐτύπη, τυπῆναι. Reliqua a secunda plurali mutata ε, in αι, τύπτεσθε τύπτεσθαι. Perfectum trahit accentum ad penultimam, τετύφθαι.

Participij præsens, & imperfectum.

ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου, quel che è, ò era battuto.
ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης.
τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.

Perfectum, & plusquam perfectum.

ὁ τετυμμένος, τοῦ τετυμμένου, verberatus, il battuto.
ἡ τετυμμένη, τῆς τετυμμένης.
τὸ τετυμμένον, τοῦ τετυμμένου.

Aori-

Aoristus primus.

ὁ τυφθεὶς, τοῦ τυφθέντος, il battuto.
ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης.
τὸ τυφθέν, τοῦ τυφθέντος.

Aoristus secundus.

ὁ τυπεὶς, τοῦ τυπέντος,
ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης.
τὸ τυπέν, τοῦ τυπέντος.

Futurum primum.

ὁ τυφθησόμενος, τοῦ τυφθησομένου, verberandus, quel che hà da esser battuto.
ἡ τυφθησομένη, τῆς τυφθησομένης.
τὸ τυφθησόμενον, τοῦ τυφθησομένου.

Futurum secundum.

ὁ τυπησόμενος, τοῦ τυπησομένου, quel che sarà battuto.
ἡ τυπησομένη, τῆς τυπησομένης.
τὸ τυπησόμενον, τοῦ τυπησομένου.

Paulo post Futurum.

ὁ τυφθησόμενος, τοῦ τυφθησομένου paulo post verberandus, quel che poco doppo sarà battuto.
ἡ τετυφθησομένη, τῆς τετυφθησομένης.
τὸ τυφθησόμενον, τοῦ τετυφθησομένου.

Ab indicatiuo. Aoristi mutando ην, in εἰς Reliqua μεν, in μενος. Aoristi oxytoni. Perfectum paroxytonum, Reliqua properoxytona.

Verbum Medium.

Verbum medium illud dicitur, quod partim actiuã, partim passiuam habet terminationem. Præsens & imperfectum in omnibus modis idem est quod passiuum.

Indicatiui præsens.

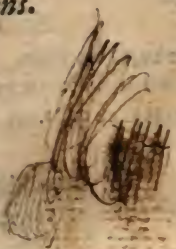

S. τύπτομαι, τύπτῃ, τύπτεται.
D. τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον.
P. τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

Imperfectum.

S. ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο.
D. ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην.
P. ἐτυπτόμεθα, ἐτυπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Præsens, & imperfectum, vt in passiuo per omnes modos.

Perfectum.

S. τέτυπα, τέτυπας, τέτυπται.
D. τέτυπατον, τετύπατον.
P. τετύπαμεν, τετύπατε, τετύπασι.

Ab Actiuo τέτυφα, mutata figuratiua perfecti in figuratiuam Aoristi secundi.

Pluſquamperfectum.

S. ἐτετύπειν, ἐτετύπεις, ἐτετύπει.
D. ἐτετύπειτον, ἐτετύπειτον.
P. ἐτετύπειμεν, ἐτετύπειτε, ἐτετύπεισαν.

Ab actiuo ἐτετύφειν, eodem modo, ut perfectum.

Aori-

Aoristus Primus.

S. ἐτυφάμην, ἐτύφθην, ἐτύφθη.
D. ἐτυφάμεθον ἐτυφάθον, ἐτυφάθην.
P. ἐτυφάμεθα, ἐτυφάθητε, ἐτυφάντο.

Ab actiuo, addita syllaba μην, ἔτυφα, ἐτυφάμην.

Aoristus

Aoristus secundus.

S. ἐτυπόμην, ἐτύπην, ἐτύπη.
D. ἐτυπόμεθον, ἐτύπητον, ἐτυπέσθην.
P. ἐτυπόμεθα, ἐτύπητε, ἐτύποντο.

Ab actiuo, mutando ον in όμην, ἔτυπον, ἐτυπόμην.

Futurum

Futurum primum.

S. τύψομαι, τυφθήσομαι, τυφθήσῃ.
D. τυψόμεθον, τυφθήσεσθον, τυφθήσεσθον.
P. τυψόμεθα, τυφθησόμεθα, τυφθήσονται.

Ab actiuo ω, in ομαι, τύψω, τύψομαι.

Futurum secundum.

S. τυπήσομαι, τυπήσῃ τυπήσεται.
D. τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, τυπήσεσθον.
P. τυπησόμεθα, τυπήσεσθε, τυπήσονται.

Ab actiuo, ῶ, in ήσομαι, τυπῶ, τυπήσομαι.

Imperatiui præsens, & imperfectum.

S. τύπτου, τυπτέσθω.
D. τύπτεσθον, τυπτέσθων.
P. τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

Perfectum & pluſquam perfectum.

S. τέτυπα, τετύπειν.
D. τετύπατον, τετύπετον.
P. τετύπαμεν, τετύπεσαν

A tertia indicatiui τέτυπα, nihil mutando.

Aoriſtus Primus.

S. τύψαι, τυψάσθω.
D. τύψασθον, τυψάσθων.
P. τύψασθε, τυψάσθωσαν.

A ſecunda Indicatiui ἐτύψαν, ω, in αι.

Aoriſtus ſecundus.

S. τυπεῖν, τυπέσθω.
D. τύπεσθον, τυπέσθων.
P. τύπεσθε, τυπέσθωσαν.

A ſecunda Indicatiui, ἐτύπην. vltima circumflexa, τυπῆν, & ablato augmento.

Optatiui præſens, & imperfectum.

S. εἴθε τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο.
D. τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην.
P. τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Ab indicatiuo, vt in Paſſiuo.

Perfectum & pluſquam perfectum.

S. εἴθε τετύποιμην, τύποιο, τύποιτο.
D. τετύποιτον, τετυποίτην.
P. τύποιμεν, τετύποιτε, τετύποιέν.

Ab indic. τέτυπα, α, in οιμι, τετύποιμι.

Aoriſtus primus.

S. εἴθε τυψαίμην, τύψαιο, τύψαιτο,
D. τυψαίμεθον, τύψασθον, τυψαίσθην.

Plur.

Plur. τυφαίμεθα. τύφαισθε, τύφαιντο.

Ab indic. ἐτυφάμην, inserto ἰω̃τα, τυφαίμην.

Aoristus secundus.

S. ἔιδε τυποίμην, τύποιο, τύποιτο.
D. τυποίμεθον, τύποισθον, τυποίσθην.
P. τυποίμεθα, τύποισθε, τύποιντο.

Ab indic. ἐτυπόμην, iω̃τα interiecto, τυποίμην.

Futurum primum.

S ἔιδε τυψοίμην, τύψοιο, τύψοιτο.
D. τυψοίμεθον, τύψοισθον, τυψοίσθην.
P. τυψοίμεθα, τύψοισθε, τύψοιντο.

Ab indic. τύψομαι, ομαι, in οίμην, τυψοίμην.

Futurum secundum.

S. ἔιδε τυποίμην, τυποῖο, τυποῖτο.
D. τυποίμεθον, τυποῖσθον, τυποίσθην.
P. τυποίμεθα, τυποῖσθε, τυποῖντο.

Ab indic. τυπτ̃ομαι, ε̃ομαι, in οίμην, τυποίμην,

Subiunctiui præsens & imperfectum.

S. ἐαν̀ τύπτωμαι, τύπτῃ τύπτηται,
D. τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον.
P. τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται

Ab indic. vt in passiuo.

Perfectum & pluſquam perfectum.

S. ἐαν̀ τετύπω, τετύπῃς, τετύπῃ,
D. τετύπητον, τετύπητον.
P. τετύπωμεν, τετύπητε, τετύπωσι.

Ab indic. τέτυπα, α, in ω.

Aoristus primus.

S. ἐὰν τύψωμαι, τύψῃ, τύψηται.
D. τυψώμεθον, τύψησθον, τύψησθον.
P. τυψώμεθα, τύψησθε, τύψωνται.

Ab indic. ἐτυψάμην, άμην, in ωμαι, τύψωμαι.

Aoristus secundus.

S. ἐὰν τύπωμαι, τύπῃ, τύπῃ.
D. τυπώμεθον, τύπησθον τυπησθον.
P. τυπώμεθα, τύπησθε, τύπωνται.

Ab indic. ἐτυπόμην, όμην, in ωμαι. Cæterum vterque Aoristus Coniunctiui eodem modo terminatur vt præsens, ωμαι, ῃ, ηται, &c. Perfectum vt in actiuo ω, ῃς, ῃ, &c.

Infinitiui præsens, & imperfectum.

τύπτεσθαι.
perfectum & plusquam perfectum. ἐτυπῆναι.
Aor. 1. τύψασθαι. Aorist. 2. τυπέσθαι.
Fut. 1. τύψεσθαι. Fut. 2. τυπῆσθαι.

Infinitiui tempora in σθαι, a secunda plurali indicatiui formantur, vt in passiuo, ἐτυψασθε, τύψασθαι, perfectum à tertia singulari addita ναι, vt in actiuo, τέτυπε, τετυπέναι.

Participij præsens, & imperfectum.

ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου.
ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης.
τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.

Per-

Perfectum & pluſquam perfectum.

ὁ πεπτωὼς, τοῦ πεπτῶτος.
ἡ πεπτῶσα, τῆς πεπτώσης.
τὸ πεπτὸς, τοῦ πεπτότος.

Aoriſtus primus.

ὁ τυφθέμενος, τοῦ τυφθέντος.
ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης.
τὸ τυφθὲν, τοῦ τυφθέντος.

Aoriſtus ſecundus.

ὁ τυπόμενος, τοῦ τυπομένου.
ἡ τυπομένη, τῆς τυπομένης.
τὸ τυπόμενον, τοῦ τυπομένου.

Futurum primum.

ὁ τυφθήμενος, τοῦ τυφθησομένου.
ἡ τυφθησομένη, τῆς τυφθησομένης.
τὸ τυφθήμενον, τοῦ τυφθησομένου.

Futurum ſecundum.

ὁ τυπησόμενος, τοῦ τυπησομένου.
ἡ τυπησομένη, τῆς τυπησομένης.
τὸ τυπησόμενον, τοῦ τυπησομένου.

Perfectum ab Indicatiuo α, in ως, vt in Act. Cætera vt præſens Paſsiui, ab indic. mutata vltima ſyllaba in μενος, ἐτυφθέμην, τυφθέμενος, ἐτυπόμην, τυπόμενος, &c.

ADMONITIO.

Significationem verbi medij nuſquam adſcripſimus paradigmatis: quia qua qualiſque ſit; non eſt omnium una eademque ſententia. qua de re actum eſt in Grammatica.

Antequam verò præceptor aggrediatur contugationes circumflexas, diligenter monebit ſuos, nihil hic noua difficultatis occurrere, præter contractiones præſentis, & imperfecti. Hac admonitione erecti & confirmati tyrones, ad ea, quæ ſequuntur, alacres ſeſe accingent.

DE CONIVGATIONIBVS CIRCVMFLEXIS.

Caput Nonum.

Tres sunt coniugationes circumflexæ, prima in ἐω φιλέω, amo: Secũda in ἀω, τιμάω, honoro: Tertia in ὁω δηλόω, declaro. Nihil differunt à Barytonis, nisi quòd in præsenti, & imperfecto certa quadam lege contrahuntur propter vocalium concursum.

Contrahitur autem in prima coniugatione.

εο in ου,

εε in ει,

Si post ε sequatur vocalis longa, aut diphthongus, ε abijcitur.

Indicatiui præsens.

S. φιλέω, φιλῶ, φιλέεις, εῖς, φιλεῖ, εῖ, io amo, &c.
D. φιλέετον, ἔτον, φιλέετον, ἔτον, voi due amate, &c.
P. φιλέομεν, οῦμεν, φιλέετε, εῖτε, φιλέουσι, οῦσι, noi amiamo,

Imperfectum.

S. ἐφίλεον, ἐφίλουν, ἐφίλεες, λεις, ἐφίλεε, λει, io amauo.
D. ἐφιλέετον, ἐφιλεῖτον, ἐφιλεέτην, εῖτην.
P. ἐφιλέομεν, οῦμεν, ἐφιλέετε, εῖτε, ἐφίλεον, ἐφίλουν,

Præt perf πεφίληκα, io ho amato, ut τέτυφα.
Pluſq perf ἐπεφιλήκειν, io haueuo amato, ut ἐτετύφειν.
Aoriſtus primus, ἐφίλησα, io amai, &c. ut ἔτυψα.

AD-

ADMONITIO.

Vt hic aliorum temporum prima tantum persona describantur: inhebuntur tamen tyrones exercitationis gratia reliquas quoque omnes enunciare, atque perdiscere.

Aoristus secundus.

S ἔφιλον, ἔφιλες, ἔφιλε, io amai.
D ἐφίλετον, ἐφιλέτην.
P. ἐφίλομεν, ἐφιλετε. ἔφιλον.
Futurum primum φιλήσω, io amerò, &c. ut τύψω.
Fut. 2. S. φιλῶ φιλῆς, φιλῆ, io amerò.
D. φιλῆτον φιλῆτον.
P. φιλῶμεν, φιλῆτε, φιλῶσι.

Imperatiui præsens, & imperfectum.

S. φίλει, φίλειν, φιλεέτω φιλείτω. ama tu.
D. φιλεέτον, φιλῆτον, φιλεέτων, φιλείτων.
P. φιλεέτε, φιλῆτε, φιλεέτωσαν, φιλείτωσαν.
Perf. & plus. πεφίληκει, habbi amato tu, ut τέτυφε.
Aor. 1. φίλησον, amerai tu, &c. τύψον.
Aor. 2. φίλε, amerai tu, &c. ut τύπε.

Optatiui præsens, & imperfectum.

S. εἴθε φιλέοιμι, οἴης φιλέοις, οἴης φιλέοι οἴ Dio volesse ch'io amassi. D. φιλέοιτον, οἴτον, φιλεοίτην, οίτην.
plur. φιλέοιμεν, οἴμεν, φιλέοιτε, οἴτε, φιλέοιεν, φιλεῖεν.
Perf. & plu. εἴθε πεφιλήκοιμι, Dio voglia ch'io habbi amato, ò hauessi amato, vt τετύφοιμι.
Aor. 1. εἴθε φιλήσαιμι, &c. ut τύψαιμι.
Aor. 2. εἴθε φίλοιμι, idem, &c. vt τύποιμι.

Fut.

Ab Aoristo primo, ην, mutato in ήσομαι, & augmento abiecto, ἐτύφθην, τυφθήσομαι, vel a tertia persona addito, σομαι. & augmento reiecto.

Futurum secundum.

S. τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται, io sarò battuto, &c.
D. τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, τυπήσεσθον.
P. τυπησόμεθα. τυπήσεσθε, τυπήσονται.

Ab Aoristo secundo ην, in ήσομαι, ἐτύπην, τυπήσομαι.

Paulo post Futurum.

Sing. ἐτύψομαι, τετύψῃ, τετύψεται, di qui à poco sarò battuto.
D. ἐτυψόμεθον, ἐτύψεσθον, ἐτύψεσθον.
P. ἐτυψόμεθα, ἐτύψεσθε, τετύψονται,

Formatur à secunda persona præteriti perfecti passiui singularis numeri interposito, ομ. τέτυψαι, ἐτύψομαι. λέλεξαι, λέλεξομαι. vel a secunda singularis plusquam perfecti, ablato augmento, & addito, μαι, ἐτέτυψο, τετύψομαι.

Imperatiui præsens, & imperfectum.

S. τύπτου, τυπτέσθω, sij tu battuto.
D. τύπτεσθον, τυπτέσθων.
P. τύπτεσθε, τυπτέσθοσαν.

A secunda persona imperfecti Indicatiui ablato augmento, ἐτύπτου, τύπτου.

Perfectum, & plusquam perfectum.

S. τέτυψο, ἐτυφθω, sij tu stato battuto, &c.
D. τέτυφθον, ἐτυφθων.
P. τέτυφθε, τετύφθωσαν.

Secunda

Secunda persona fit à secunda persona singulari præteriti indicatiui, τέτυφα, τέτυφο, vel à secunda persona plusquam perfecti Indicatiui, ablato augmento, ἐτέτυφο, τέτυφο. Tertia fit à tertia duali, τέτυφθον, τετύφθω.

Aoristus primus.

S. τύφθητι, τυφθήτω, sarai battuto tu.
D. τύφθητον, τυφθήτων. P. τύφθητε, τυφθήτωσαν.

Aoristus secundus.

S. τύπηθι, τυπήτω, sarai tu battuto, &c.
D. τύπητον, τυπήτων. P. τυπήτε, τυπήτωσαν.

Vterq. Aoristus fit à tertia persona eiusdem Indicatiui addita θι, sed in priore est π, propter præcedentem θ, ἐτύφθη, τύφθητι, ἐτύπη, τύπηθι. In reliquis tamen personis semper est τ.

Optatiui præsens & imperfectum.

Sing. εἴθε τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο, Dio volesse, che io fusi battuto.
D. τυπτοίμεθον, τύπτοισθον τυπτοίσθην.
P. τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Ab Indic. τύπτομαι, ομαι in οίμην.

Perfectum & plusquam perfectum.

S. εἴθε τετυμμένος εἴην, εἴης, εἴη, Dio voglia che io sia stato, ò ch'io fussi stato battuto.
D. τετυμμένω εἴητον, εἰήτην.
P. τετυμμένοι εἶμεν, εἶτε, εἴησαν.

Compo-

Compositum ex participio, & optatiuo verbi substantiui.

Aoristus primus.

S. εἴθε τυφθείλω, τυφθείης, τυφθείη, Dio volesse ch'io fussi, o fussi stato battuto.

D. τυφθείητον, τυφθείητλω.

P. τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν.

Ab ἐτύφθλω, ablato augmento, & inserto ϑ ante λω.

Aoristus secundus.

S. εἴθε τυπείλω, τυπείης, τυπείη. Idem.

D. τυπείητον, τυπειήτλω.

P. τυπείημεν, τυπείητ, τυπείησαν.

Ab ἐτύπλω, ablato augmento, & inserto ϑ.

Futurum primum.

S. εἴθε τυφθησοίμλω, τυφθήσοιο, τυφθήσοιτο, Dio voglia che io sia battuto.

D. τυφθησοίμεδον, τυφθήσοιδον, τυφθησοίδλω.

P. τυφθησοίμεδα, τυφθήσοιδε, τυφθήσοιντο.

τυφθήσομαι, ομαι, in οίμλω.

Futurum secundum.

S. εἴθε τυπησοίμλω, τυπήσοιο, τυπήσοιτο.

D. τυπησοίμεδον, τυπήσοιδον, τυπησοίδλω.

P. τυπησοίμεδα, τυπήσοιδε, τυπήσοιντο.

τυπήσομαι, ομαι, in οίμλω.

Paulo post Futurum.

S. εἴθε τυφθοίμλω, τυφθοίο, τυφθοίτο, Dio voglia che di qui à poco io sia battuto.

Dual.

Dual. ἐτυφοίμεθον, ἐτύφοισθον, ἐτυφοίσθην.
P. τετυφοίμεθα, τετύφοισθε, ἐτύφοιντο.

Ab Indic. ἐτυφόμην, ομαι in οίμην.

Coniunctiui præsens, & imperfectum.

Sing. ἐὰν τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται, s'io fia, ò s'io fussi battuto.
Dual. τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον.
Plur. τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.

Ab indicatiuo, sed prima persona cuiusuis numeri, & tertia pluralis habet ω, secunda singularis ῃ, diphthongum, reliquæ, η, monophthongum.

Perfectum & pluſquam perfectum.

S. ἐὰν τετυμμένος, ὦ, ἦς, ᾖ, s'io sia stato battuto.
D. τετυμμένω, ἦτον, ἦτον.
P. τετυμμένοι, ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Compositum ex participio, & coniunctiuo verbi substantiui.

Aoriſtus Primus.

S. ἐὰν τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ, s'io sarò battuto.
Dual. τύφθητον, τυφθῆτον.
Plur. τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

Ab indic. ἐτύφθην, ablato augmento, & mutato ην, in ῶ.

Aoriſtus ſecundus.

S. ἐὰν τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ.
Dual. τυπῆτον, τυπῆτον.
Plur. τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

Ab indic. ἐτύπην, eodem modo.

Infi-

Infinitiui præsens, & imperfectum.

τύπτεσθαι, esser battuto.
perfect & pluſquam. τετύφθαι, essere stato battuto.
Aoriſtus primus. τυφθῆναι, esser battuto, ò esser stato battuto.
Aoriſtus ſecundus, τυπῆναι, idem.
Futurum primum, τυφθήσεσθαι, hauer ad esser battuto.
Futurum ſecnndum, τυπήσεσθαι, idem.
Paulo poſt futurum, τετύψεσθαι, douer esser battuto, di qui a poco.

Ab Indicatiuo. Et quidem Aoriſti à tertia ſingulari, addita ſyllaba ναι, ablato augmento. ἐτύφθη, τυφθῆναι, ἐτύπη, τυπῆναι. Reliqua a ſecunda plurali mutata ε, in αι, τύπτεσθε τύπτεσθαι. Perfectum trahit accentum ad penultimam, τετύφθαι.

Participij præsens, & imperfectum.

ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου, quel che è, ò era battuto.
ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης.
τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.

Perfectum, & pluſquam perfectum.

ὁ τετυμμένος, τοῦ τετυμμένου, ver beratus, il battuto.
ἡ τετυμμένη, τῆς τετυμμένης.
τὸ τετυμμένον, τοῦ τετυμμένου.

Aori-

Aoristus primus.

ὁ τυφθεὶς, τοῦ τυφθέντος, il battuto.
ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης.
τὸ τυφθέν, τοῦ τυφθέντος.

Aoristus secundus.

ὁ τυπεὶς, τοῦ τυπέντος.
ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης.
τὸ τυπέν, τοῦ τυπέντος.

Futurum primum.

ὁ τυφθησόμενος, τοῦ τυφθησομένου, verberandus, quel che hà da esser battuto.
ἡ τυφθησομένη, τῆς τυφθησομένης.
τὸ τυφθησόμενον, τ̃ τυφθησομένῳ.

Futurum secundum.

ὁ τυπησόμενος, τοῦ τυπησομένου, quel che sarà battuto.
ἡ τυπησομένη, τῆς τυπησομένης.
τὸ τυπησόμενον, τ̃ τυπησομένῳ.

Paulo post Futurum.

ὁ τ̃ τυφόμενος, τοῦ τ̃ τυφομένου paulo post verberandus, quel che poco doppo sarà battuto.
ἡ τετυφομένη, τῆς τετυφομένης.
τὸ τ̃ τυφόμενον, τ̃ τετυφομένῳ.

Ab indicatiuo. Aoristi mutando ην, in εἰς Reliqua μαι, in μενος. Aoristi oxytoni. Perfectum paroxytonum, Reliqua proparoxytona.

Verbum Medium.

Verbum medium illud dicitur, quod partim actiuã, partim passiuam habet terminationem. Præsens & imperfectum in omnibus modis idem est quod passiuum.

Indicatiui præsens.

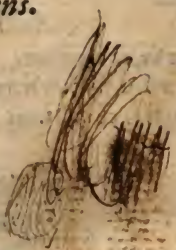

S. τύπτομαι, τύπτῃ, τύπτεται.
D. τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον.
P. τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

Imperfectum.

S. ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο.
D. ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην.
P. ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Præsens, & imperfectum, vt in passiuo per omnes modos.

Perfectum.

S. τέτυπα, τέτυπας, τέτυπε.
D. τέτυπατον, τετύπατον.
P. τετύπαμεν, τετύπατε, τετύπασι.

Ab Actiuo τέτυφα, mutata figuratiua perfecti in figuratiuam Aoristi secundi.

Plusquamperfectum.

S. ἐτετύπειν, ἐτετύπεις, ἐτετύπει.
D. ἐτετύπειτον, ἐτετύπειτην.
P. ἐτετύπειμεν, ἐτετύπειτε, ἐτετύπεισαν.

Ab actiuo ἐτετύφειν, eodem modo, ut perfectum.

Aori-

Aoristus Primus.

S. ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο.
D. ἐτυψάμεθον, ἐτυψάσθον, ἐτυψάσθην.
P. ἐτυψάμεθα, ἐτυψασθε, ἐτυψαντο.

Ab actiuo, addita syllaba μην, ἔτυψα, ἐτυψάμην.

Aorystus

Aoristus secundus.

S. ἐτυπόμην, ἐτύπου, ἐτυπετο.
D. ἐτυπόμεθον, ἐτύπεσθον, ἐτυπέσθην.
P. ἐτυπόμεθα, ἐτύπεσθε, ἐτύποντο.

Ab actiuo, mutando ον in όμην, ἔτυπον, ἐτυπόμην.

Futurum

Futurum primum.

S. τύψομαι, τύψῃ, τύψεται.
D. τυψόμεθον, τύψεσθον, τύψεσθον.
P. τυψόμεθα, τύψεσθε, τύψονται.

Ab actiuo ω, in ομαι, τύψω, τύψομαι.

Futurum secundum.

S. τυπῶμαι, τυπῇ, τυπεῖται.
D. τυπούμεθον, τυπεῖσθον, τυπεῖσθην.
P. τυπούμεθα, τυπεῖσθε, τυπῶνται.

Ab actiuo, ῶ, in ῶμαι, τυπῶ, τυπῶμαι.

Imperatiui præsens, & imperfectum.

S. τύπτε, τυπτέσθω.
D. τυπτέσθον, τυπτέσθων.
P. τυπτέσθε, τυπτέσθωσαν.

Perfectum & pluſquam perfectum.

S. τέτυπα, τετύπεω.
D. τετύπατον, τετύπετον.
P. τετύπαμεν, τετύπετον.

A tertia indicatiui τέτυπα, nihil mutando.

Aoriſtus Primus.

S. τύψαι, τυψάσθω.
D. τύψασθον, τυψάσθων.
P. τύψασθε, τυψάσθωσαν.

A ſecunda Indicatiui ἐτύψω, ω, in αι.

Aoriſtus ſecundus.

S. τυπεῖν, τυπέσθω.
D. τύπεσθον, τυπέσθων.
P. τύπεσθε, τυπέσθωσαν.

A ſecunda Indicatiui, ἐτύπην. vltima circumflexa, τυπῆν, & ablato augmento.

Optatiui præſens, & imperfectum.

S. εἴθε τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο.
D. τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην.
P. τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Ab indicatiuo, vt in Paſſiuo.

Perfectum & pluſquam perfectum.

S. εἴθε τετύπτοιμι, τετύπτοις, τετύπτοι.
D. τετύπτοιτον, τετυπτοίτην.
P. τετύπτοιμεν, τετύπτοιτε, τετύπτοιεν.

Ab indic. τέτυπα, α, in οιμι, τετύπτοιμι.

Aoriſtus primus.

S. εἴθε τυψαίμην, τύψαιο, τύψαιτο,
D. τυψαίμεθον, τύψαισθον, τυψαίσθην,

Plur.

Plur. τυφαίμεθα. τύφασθε, τύφαιντο.

Ab indic. ἐτυφάμην, inserto ἰῶτα, τυφαίμην.

Aoristus secundus.

S. ἔτυπόμην, τύποιο, τύποιτο.
D. τυποίμεθον, τυποίσθον, τυποίσθην.
P. τυποίμεθα, τύποισθε, τύποιντο.

Ab indic. ἐτυπόμην, ἰῶτα interiecto, τυποίμην.

Futurum primum.

S ἔτυφόμην, τύφοιο, τύφοιτο.
D. τυφοίμεθον, τύφοισθον, τυφοίσθην.
P. τυφοίμεθα, τύφοισθε, τύφοιντο.

Ab indic. τύψομαι, ομαι, in οίμην, τυφοίμην.

Futurum secundum.

S. ἔτυποίμην, τυποῖο, τυποῖτο.
D. τυποίμεθον, τυποῖσθον, τυποίσθην.
P. τυποίμεθα, τυποῖσθε, τυποῖντο.

Ab indic. τυπήσομαι, ήσομαι, in οίμην, τυποίμην,

Subiunctiui præsens & imperfectum.

S. ἐὰν τύπτωμαι, τύπτῃ τύπτηται,
D. τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον.
P. τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται

Ab indic. vt in passiuo.

Perfectum & plusquam perfectum.

S. ἐὰν τετύπτω, τετύπτῃς, τετύπτῃ,
D. τετύπτητον, τετύπτητον.
P. τετύπτωμεν, τετύπτητε, τετύπτωσι.

Ab indic. τέτυπται, α, in ω.

Coniunctiui præsens, & imperfectum.

Sing. ἐαν τύπτω, τύπτῃς, τύπτῃ, s'io batto, ò batteſsi.
Dual. τύπτητον, τύπτητον.
plur. τύπτωμεν, τύπτητε, τύπτωσι.

Ab indic. τύπτω.

Perfectum & pluſquam perfectum.

S. ἐαν τετύφω, τετύφῃς, τετύφῃ, s'io habbi, ò haueſsi battuto.
D. τετύφητον, τετύφητον.
P. τετύφωμεν, τετύφητε, τετύφωσι.

τέτυφα, α, in ω.

Aoriſtus Primus.

S. ἐαν τύψω, τύψῃς, τύψῃ, s'io batto, ò s'haurò battuto.
Dual. τύψητον, τύψητον.
Plur. τύψωμεν, τύψητε, τύψωσι.

ἔτυψα, α, in ω, reiecto augmento.

Aoriſtus ſecundus.

S. ἐαν τύπω, τύπῃς, τύπῃ.
Dual. τύπητον, τύπητον.
Plur. τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

ἔτυπον, ον, in ω, augmento remoto.

Hic quoque vt in imperatiuo, Aoriſtus etiam Futuri munere fungitur.

Primæ perſonæ, & tertia pluralis habét, ω, ſecunda, & tertia ſingularis, ῃ, diphthongum, cæteræ, ν, vocalem.

Infinitiui præsens, & imperfectum.

τύπτειν, battere.

τυπτω, ω, in ειν.

perf.

Perf.& pluſq. τετυφέναι, hauer battuto.

τετυφα, α, in έναι.

Aor. 1. τύψαι, batter, o hauer battuto.

ἔτυψα, abiecto augmento, addito ι.

Aor. 2. τυπεῖν.

ἔτυπον, abiecto augmento, ον, in εῖν.

Futur. 1. τύψειν, hauer à battere.

τύψω, ω, in ψν,

Fut. 2. τυπῶ.

τυπῶ, ω, in εῖν.

Participij præſens, & imperfectum.

ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος, colui che batte.
ἡ τύπτουσα, τῆς τυπτούσης.
τὸ τύπτον, τοῦ τύπτοντος.

τύπτω, addito ν.

Perfectum, & pluſquam perfectum.

ὁ τετυφὼς, τοῦ τετυφότος quel che ha battuto, &c.
ἡ τετυφυῖα, τῆς τετυφυίας.
τὸ τετυφὸς, τοῦ τετυφότος.

τέτυφα, α, in ώς.

Aoriſtus Primus.

ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος, colui che batte.
ἡ τύψασα, τῆς τυψάσης.
τὸ τύψαν, τοῦ τύψαντος.

ἔτυψα, ablato augmento addito ς.

Aoriſtus ſecundus.

ὁ τυπών, τοῦ τυπόντος. quel che batte.
ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης. τὸ τυπὸν, τοῦ τυπόντος.

τὸ

τὸ τυπτὸν, τῦ τυπτόντος.

ἔτυπτον. ablato augmento, ον, in ών.

Futurum primum.

ὁ τύψων, τῦ τύψοντος, quel che batterà, o douendo battere.
ἡ τύψουσα, τῆς τυψούσης.
τὸ τύψον, τῦ τύψοντος.

τύψω, addito ν.

Futurum secundum,

ὁ τυπῶν, τῦ τυπῶντος.
ἡ τυπῶσα, τῆς τυπώσης.
τὸ τυπῶν, τῦ τυπῶντος.

τύψω, addito ν.

Participia masculina & neutra declinantur vt nomina quintæ simplicium, feminina vt secundæ.

Verbum passiuum.

Indicatiui præsens.

S. τύπτομαι, τύπτῃ, τύπτει, io son battuto, &c.
D. τυπτόμεθον, τύπτεθον, τύπτεθον.
plur. τυπτόμεθα, τύπτεθε, τύπτονται.

---

ab actiuo, τύπτω, ω, in ομαι.

ANNOT.

In toto passiuo est prima dualis, exceptis Aoristis.

Imperfectum.

S. ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο, io ero battuto.
D. ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεθον, ἐτυπτέσθην.
plur. ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεθε, ἐτύπτοντο.

Ab ἔτυπτον, ον, in όμην.

per-

Perfectum.

S. τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται, io sono stato battuto.
D. τετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον.
plur. τετύμμεθα, τέτυφθε, τετυμμένοι εἰσί.

Plusquam perfectum.

S. ἐτετύμμην, ἐτέτυψο, ἐτέτυπτο, io ero stato battuto.
D. ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτετύφθην.
P. ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφθε, τετυμμένοι ἦσαν.

Aoristus primus.

S. ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη, io fui battuto, &c.
D. ἐτύφθητον, ἐτυφθήτην.
P. ἐτύφθημεν. ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.

Formatur à tertia perfecti, mutatis tenuibus in propria aspiratas, vt hic, π, in φ, τ, in θ, & κ in χ, abiecta reduplicatione.

Sic λέλεκται, ἐλέχθην, ἐλέχθης, à λέγω, dico. πέπεισμαι, ἐπείσθην, à πείθω, persuadeo. ὤρυκται, ὠρύχθην, ab ὀρύττω, fodio ἔψαλται, ἐψάλθην, à ψάλλω, cano, γεγέλασμαι, ἐγελάσθην, à γελάω, rideo.

Aoristus secundus.

S. ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπη, io fui battuto, &c.
D. ἐτύπητον, ἐτυπήτην.
plur. ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν.

Ab actiuo mutando ον in ην, ἔτυπον, ἐτύπην.

Futurum secundum.

S. τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται, io sarò battuto.
D. τυφθησόμεθον, τυφθήσεσθον, τυφθήσεσθον.
P. τυφθησόμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθήσονται.

Ab

Ab Aoristo primo, ην, mutato in ήσομαι, & augmento abiecto, ἐτύφθην, τυφθήσομαι, vel a tertia persona addito, σομαι. & augmento reiecto.

Futurum secundum.

S. τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται, io sarò battuto, &c.
D. τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, τυπήσεσθον.
P. τυπησόμεθα. τυπήσεσθε, τυπήσονται.

Ab Aoristo secundo ην, in ήσομαι, ἐτύπην, τυπήσομαι.

Paulo post Futurum.

Sing. †τύψομαι, τετύψῃ, τετύψεται, di qui à poco sarò battuto.
D. †τυψόμεθον, †τύψεσθον, †τύψεσθον.
P. †τυψόμεθα, †τύψεσθε, τετύψονται.

Formatur à secunda persona præteriti perfecti passiui singularis numeri interposito, ομ. τέτυψαι, †τύψομαι. λέλεξαι, λέλεξομαι. vel a secunda singularis plusquam perfecti, ablato augmento, & addito, μαι, ἐτέτυψο, τετύψομαι.

Imperatiui præsens, & imperfectum.

S. τύπτε, τυπτέσθω, sij tu battuto.
D. τύπτεσθον, τυπτέσθων.
P. τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

A secunda persona imperfecti Indicatiui ablato augmento, ἐτύπτε, τύπτε.

Perfectum, & plusquam perfectum.

S. τέτυψο, †τυφθω, sij tu stato battuto, &c.
D. τέτυφθον, †τυφθων.
P. τέτυφθε, τετύφθωσαν.

Secunda

Secunda persona fit à secunda persona singulari præteriti indicatiui, τέτυφα, τέτυφο, vel à secunda persona plusquam perfecti Indicatiui, ablato augmento, ἐτέτυφο, τέτυφο. Tertia fit à tertia duali, τέτυφθον, τετύφθω.

Aoristus primus.

S. τύφθητι, τυφθήτω, sarai battuto tu.
D. τύφθητον, τυφθήτων. P. τύφθητε, τυφθήτωσαν.

Aoristus secundus.

S. τύπηθι, τυπήτω, sarai tu battuto, &c.
D. τύπητον, τυπήτων. P. τυπήτε, τυπήτωσαν.

Vterq. Aoristus fit à tertia persona eiusdem Indicatiui addita θι, sed in priore est π, propter præcedentem θ, ἐτύφθη, τύφθητι, ἐτύπη, τύπηθι. In reliquis tamen personis semper est τ.

Optatiui præsens & imperfectum.

Sing. εἴθε τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο, Dio volesse, che io fussi battuto.
D. τυπτοίμεθον, τύπτοισθον τυπτοίσθην.
P. τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Ab Indic. τύπτομαι, ομαι in οίμην.

Perfectum & plusquam perfectum.

S. εἴθε τετυμμένος εἴην, εἴης, εἴη, Dio voglia che io sia stato, ò ch'io fussi stato battuto.
D. τετυμμένω εἴητον, εἰήτην.
P. τετυμμένοι εἶμεν, εἶτε, εἴησαν.

Compo-

Dual. ἐτυφείμεθον, ἐτύφοιθον, ἐτυφοίθην.
P. τετυφοίμεθα, τετύφοισθε, ἐτύφοιντο.

Ab Indic. ἐτυφόμην, ομαι in οίμην.

Coniunctiui præsens, & imperfectum.

Sing. ἐαν τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται, s'io fia, ò s'io fussi battuto.
Dual. τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον.
Plur. τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.

Ab indicatiuo, sed prima persona cuiusuis numeri, & tertia pluralis habet ω, secunda singularis η, diphthongum, reliquæ, η, monophthongum.

Perfectum & pluſquam perfectum.

S. ἐαν τετυμμένος, ὦ, ῇς, ῇ, s'io sia stato battuto.
D. τετυμμένω, ἦτον, ἦτον.
P. τετυμμένοι, ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Compositum ex participio, & coniunctiuo verbi substantiui.

Aoriſtus Primus.

S. ἐαν τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ, s'io sarò battuto.
Dual. τυφθῆτον, τυφθῆτον.
Plur. τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

Ab indic. ἐτύφθην, ablato augmento, & mutato ην, in ῶ.

Aoriſtus ſecundus.

S. ἐαν τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ.
Dual. τυπῆτον, τυπῆτον.
Plur. τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

Ab indic. ἐτύπην, eodem modo.

Infi-

Infinitiui præsens, & imperfectum.

τύπτεσθαι, esser battuto.
perfect & pluſquam. τετύφθαι, essere ſtato battuto.
Aoriſtus primus. τυφθῆναι, esser battuto, ò esser ſtato battuto.
Aoriſtus ſecundus, τυπῆναι, idem.
Futurum primum, τυφθήσεσθαι, hauer ad esser battuto.
Futurum ſecnndum, τυπήσεσθαι, idem.
Paulo poſt futurum, τετύψεσθαι, douer esser battuto, di qui a poco.

Ab Indicatiuo. Et quidem Aoriſti à tertia ſingulari, addita ſyllaba ναι, ablato augmento. ἐτύφθη, τυφθῆναι, ἐτύπη, τυπῆναι. Reliqua a ſecunda plurali mutata ε, in αι, τύπτεσθε τύπτεσθαι. Perfectum trahit accentum ad penultimam, τετύφθαι.

Participij præsens, & imperfectum.

ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου, quel che è, ò era battuto.
ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης.
τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.

Perfectum, & pluſquamperfectum.

ὁ τετυμμένος, τοῦ τετυμμένου, veberatus, il battuto.
ἡ τετυμμένη, τῆς τετυμμένης.
τὸ τετυμμένον, τοῦ τετυμμένου.

Aori-

Aoristus primus.

ὁ τυφθείς, τοῦ τυφθέντος, il battuto.
ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης.
τὸ τυφθέν, τοῦ τυφθέντος.

Aoristus secundus.

ὁ τυπείς, τοῦ τυπέντος,
ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης.
τὸ τυπέν, τοῦ τυπέντος.

Futurum primum.

ὁ τυφθησόμενος, τοῦ τυφθησομένου, verberandus, quel che hà da esser battuto.
ἡ τυφθησομένη, τῆς τυφθησομένης.
τὸ τυφθησόμενον, τοῦ τυφθησομένου.

Futurum secundum.

ὁ τυπησόμενος, τοῦ τυπησομένου, quel che sarà battuto.
ἡ τυπησομένη, τῆς τυπησομένης.
τὸ τυπησόμενον, τοῦ τυπησομένου.

Paulo post Futurum.

ὁ τυφθησόμενος, τοῦ τυφθησομένου paulo post verberandus, quel che poco doppo sarà battuto.
ἡ τυφθησομένη, τῆς τυφθησομένης.
τὸ τυφθησόμενον, τοῦ τυφθησομένου.

Ab indicativo. Aoristi mutando ην, in είς Reliqua μαι, in μενος. Aoristi oxytoni. Perfectum paroxytonum, Reliqua proparoxytona.

Verbum Medium.

Verbum medium illud dicitur, quod partim actiuã, partim passiuam habet terminationem. Præsens & imperfectum in omnibus modis idem est quod passiuum.

Indicatiui præsens.

S. τύπτομαι, τύπτῃ, τύπτεται.
D. τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον.
P. τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

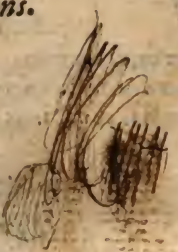

Imperfectum.

S. ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο.
D. ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην.
P. ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Præsens, & imperfectum, vt in passiuo per omnes modos.

Perfectum.

S. τέτυπα, τέτυπας, τέτυπε.
D. τέτυπατον, τετύπατον.
P. τετύπαμεν, τετύπατε, τετύπασι.

Ab Actiuo τέτυφα, mutata figuratiua perfecti in figuratiuam Aoristi secundi.

Plusquamperfectum.

S. ἐτετύπειν, ἐτετύπεις, ἐτετύπει.
D. ἐτετύπειτον, ἐτετυπείτην.
P. ἐτετύπειμεν, ἐτετύπειτε, ἐτετύπεισαν.

Ab actiuo ἐτετύφειν, eodem modo, ut perfectum.

Aori-

Aoristus Primus.

S. ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο.
D. ἐτυψάμεθον ἐτύψασθον, ἐτυψάσθην.
P. ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.

Ab actiuo, addita syllaba μην, ἔτυψα, ἐτυψάμην.

Aoristus

Aoristus secundus.

S. ἐτυπόμην, ἐτύπου, ἐτύπετο.
D. ἐτυπόμεθον, ἐτύπεσθον, ἐτυπέσθην.
P. ἐτυπόμεθα, ἐτύπεσθε, ἐτύποντο.

Ab actiuo, mutando ον in όμην, ἔτυπον, ἐτυπόμην.

Futurum

Futurum primum.

S. τύψομαι, τύψῃ, τύψεται.
D. τυψόμεθον, τύψεσθον, τύψεσθον.
P. τυψόμεθα, τύψεσθε, τύψονται.

Ab actiuo ω, in ομαι, τύψω, τύψομαι.

Futurum secundum.

S. τυποῦμαι, τυπῇ, τυπεῖται.
D. τυπούμεθον, τυπεῖσθον, τυπεῖσθον.
P. τυπούμεθα, τυπεῖσθε, τυποῦνται.

Ab actiuo, ῶ, in οῦμαι, τυπῶ, τυποῦμαι.

Imperatiui præsens, & imperfectum.

S. τύπτου, τυπτέσθω.
D. τυπτέσθον, τυπτέσθων.
P. τυπτέσθε, τυπτέσθωσαν.

Perfectum & plusquam perfectum.

S. τέτυπε, τετυπέτω.
D. τετύπετον, τετυπέτων.
P. τετύπετε, τετυπέτωσαν

A tertia indicatiui τέτυπε, nihil mutando.

Aoristus Primus.

S. τύψαι, τυψάσθω.
D. τύψασθον, τυψάσθων.
P. τύψασθε, τυψάσθωσαν.

A secunda Indicatiui ἐτύψω, ω, in αι.

Aoristus secundus.

S. τυπῦ, τυπέσθω.
D. τύπεσθον, τυπέσθων.
P. τύπεσθε, τυπέσθωσαν.

A secunda Indicatiui, ἐτύπυ. vltima circumflexa, τυπῦ, & ablato augmento.

Optatiui præsens, & imperfectum.

S. εἴθε τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο.
D. τυπτοίμεσθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην.
P. τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Ab indicatiuo, vt in Passiuo.

Perfectum & plusquam perfectum.

S. εἴθε τετύποιμι, τετύποις, τετύποι.
D. τετύποιτον, τετυποίτην.
P. τετύποιμεν, τετύποιτε, τετύποιέν.

Ab indic. τέτυπα, α, in οιμι, τετύποιμι.

Aoristus primus.

S. εἴθε τυψαίμην, τύψαιο, τύψαιτο,
D. τυψαίμεθον, τύψαισθον, τυψαίσθην.

Plur.

Plur. τυφαίμεθα τύφαισθε, τύφαιντο.

Ab indic. ἐτυφάμην, inserto ἰῶτα, τυφαίμην.

Aoristus secundus.

S. ἐγὼ δὲ τυποίμην, τύποιο, τύποιτο.
D. τυποίμεθον, τύποισθον, τυποίσθην.
P. τυποίμεθα, τύποισθε, τύποιντο.

Ab indic. ἐτυπόμην, iῶτα interiecto, τυποίμην.

Futurum primum.

S. ἐγὼ δὲ τυφοίμην, τύφοιο, τύφοιτο.
D. τυφοίμεθον, τύφοισθον, τυφοίσθην.
P. τυφοίμεθα, τύφοισθε, τύφοιντο.

Ab indic. τύψομαι, ομαι, in οίμην, τυψοίμην.

Futurum secundum.

S. ἐγὼ δὲ τυποίμην, τυποῖο, τυποῖτο.
D. τυποίμεθον, τυποῖσθον, τυποίσθην.
P. τυποίμεθα, τυποῖσθε, τυποῖντο.

Ab indic. τυπτόμαι, ὅμαι, in οίμην, τυποίμην,

Subiunctiui præsens & imperfectum.

S. ἐὰν τύπτωμαι, τύπτῃ τύπτηται,
D. τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον.
P. τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται

Ab indic. vt in passiuo.

Perfectum & pluſquam perfectum.

S. ἐὰν τετύπω, τετύπῃς, τετύπῃ,
D. τετύπητον, τετύπητον.
P. τετύπωμεν, τετύπητε, τετύπωσι.

Ab indic. τέτυπα, α, in ω.

Aoristus primus.

S. ἐὰν τύψωμαι, τύψῃ, τύψηται.
D. τυψώμεθον, τύψησθον, τύψησθον.
P. τυψώμεθα, τύψησθε, τύψωνται.

Ab indic. ἐτυψάμην, άμην, in ωμαι, τύψωμαι.

Aoristus secundus.

S. ἐὰν τύπωμαι, τύπῃ, τύπῃ.
D. τυπώμεθον, τύπησθον. τυπησθον.
P. τυπώμεθα, τύπησθε, τύπωνται.

Ab indic. ἐτυπόμην, όμην, in ωμαι. Cæterum vterque Aoristus Coniunctiui eodem modo terminatur vt præsens, ωμαι, ῃ, ηται, &c. Perfectum vt in actiuo ω, ῃς, ῃ, &c.

Infinitiui præsens, & imperfectum.

τύπτεσθαι.
perfectum & plusquam perfectum. ἐτυπέναι.
Aor. 1. τύψασθαι. Aorist. 2. τυπέσθαι.
Fut. 1. τύψεσθαι. Fut. 2. τυπῆσθαι.

Infinitiui tempora in σθαι, a secunda plurali indicatiui formantur, vt in passiuo, ἐτύψασθε, τύψασθαι, perfectum à tertia singulari addita ναι, vt in actiuo, τέτυπται, τετυπέναι.

Participij præsens, & imperfectum.

ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου.
ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης.
τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.

Per-

Perfectum & pluſquam perfectum.

ὁ τετυπωὼς, τοῦ τετυπότος.
ἡ τετυπυῖα, τῆς τετυπυίας.
τὸ τετυπὸς, τοῦ τετυπότος.

Aoriſtus primus.

ὁ τυψάμενος, τοῦ τυψαμένου.
ἡ τυψαμένη, τῆς τυψαμένης.
τὸ τυψάμενον, τοῦ τυψαμένου.

Aoriſtus ſecundus.

ὁ τυπόμενος, τοῦ τυπομένου.
ἡ τυπομένη, τῆς τυπομένης.
τὸ τυπόμενον, τοῦ τυπομένου.

Futurum primum.

ὁ τυψόμενος, τοῦ τυψομένου.
ἡ τυψομένη, τῆς τυψομένης.
τὸ τυψόμενον, τοῦ τυψομένου.

Futurum ſecundum.

ὁ τυπησόμενος, τοῦ τυπησομένου.
ἡ τυπησομένη, τῆς τυπησομένης.
τὸ τυπησόμενον, τοῦ τυπησομένου.

Perfectum ab Indicatiuo α, in ως, vt in Act. Cætera vt præſens Paſsiui, ab indic. mutata vltima ſyllaba in μενος, ἐτυψάμην, τυψάμενος, ἐτυπόμην, τυπόμενος, &c.

ADMONITIO.

Significationem verbi medij nuſquam adſcripſimus paradigmatis: quia qua qualiſque ſit; non eſt omnium vna eademque ſententia. qua de re actum eſt in Grammatica.

Antequam verò præceptor aggrediatur conjugationes circumflexas, diligenter monebit ſuos, nihil hic noui difficultatis occurrere, præter contractiones præſentis, & imperfecti. Hac admonitione erecti & confirmati tyrones, ad ea, quæ ſequuntur, alacres ſeſe accingent.

DE CONIVGATIONIBVS CIRCVMFLEXIS.

Caput Nonum.

Res sunt coniugationes circumflexæ, prima in ἐω φιλέω, amo: Secũda in ἀω, τιμάω, honoro: Tertia in ὁω δηλόω, declaro. Nihil differunt à Barytonis, nisi quòd in præsenti, & imperfecto certa quadam lege contrahuntur propter vocalium concursum.

Contrahitur autem in prima coniugatione.

εο in ου,

εε in ει,

Si post ε sequatur vocalis longa, aut diphthongus, ε abijcitur.

Indicatiui præsens.

S. φιλέω, φιλῶ, φιλέεις, εῖς, φιλέῃ, εῖ, io amo, &c.
D. φιλέετον, εῖτον, φιλέητον, εῖτον, voi due amate, &c.
P. φιλέομεν, οῦμεν φιλέετε, εῖτε, φιλέουσι, οῦσι, noi amiamo,

Imperfectum.

S. ἐφίλεον ἐφίλουν, ἐφίλεες, λεις, ἐφίλεε, λει, io amauo.
D. ἐφιλέετον ἐφιλεῖτον, ἐφιλεέτην, εἴτην.
P. ἐφιλέομεν οῦμεν, ἐφιλέετε, εῖτε, ἐφίλεον ἐφίλουν,

Præt. perf. πεφίληκα, io ho amato, ut τέτυφα.
Plusq. perf. ἐπεφιλήκειν, io haueuo amato, ut ἐτετύφειν.
Aoristus primus, ἐφίλησα, io amai, &c. ut ἔτυψα.

AD-

ADMONITIO.

Vt hic aliorum temporum prima tantum persona describuntur: inebuntur tamen tyrones exercitationis gratia reliquas quoque omnes enunciare, atque perdiscere.

Aoristus secundus.

S ἔφιλον, ἔφιλες, ἔφιλε, io amai.
D ἐφίλετον, ἐφιλέτην.
P. ἐφίλομεν, ἐφιλετε. ἔφιλον.
Futurum primum φιλήσω, io amerò, &c. ut τύψω.
Fut. 2. S. φιλῶ φιλῆς, φιλῆ, io amerò.
D. φιλῆτον φιλῆτον.
P. φιλῶμεν, φιλῆτε, φιλῶσι.

Imperatiui præsens, & imperfectum.

S. φίλει, φίλει, φιλείτω φιλείτω ama tu.
D. φιλεῖτον, φιλῆτον, φιλείτων, φιλείτων.
P. φιλεῖτε, φιλῆτε, φιλείτωσαν, φιλείτωσαν.
Perf. & plus. πεφίληκε, habbi amato tu, ut τέτυφε.
Aor. 1. φίλησον, amerai tu, &c. τύψον.
Aor. 2. φίλε, amerai tu, &c. ut τύπε.

Optatiui præsens, & imperfectum.

S. εἴθε φιλέοιμι, οἴμι φιλέοις, οἴς. φιλέοι οἴ Dio volesse ch'io amassi. D. φιλέοιτον, οἴτον, φιλεοίτην, οίτην.
plur. φιλέοιμεν. οἶμεν, φιλέοιτε, οἶτε, φιλέοιεν, φιλοῖεν.
Perf. & plu. εἴθε πεφιλήκοιμι, Dio vogha ch'io habbi amato, ò hauessi amato, vt τετύφοιμι.
Aor. 1. εἴθε φιλήσαιμι, &c. ut τύψαιμι.
Aor. 2. εἴθε φίλοιμι, idem, &c. vt τύποιμι.

Fut.

Fut. 1. εἴθε φιλήσοιμι, Dio voglia ch'io ami, vt τυπήσοιμι.
Fut. 2. εἴθε φιλοῖμι, idem, &c. vt τυποῖμι.

Aoristus Aeolicus.

S. εἴθε φιλήσειας, φιλήσειας, φιλήσειε.
D. Φιλησείατον, φιλησειάτων.
P. Φιλησείαμεν, φιλησείατε, φιλήσειαν.

Coniunctiui præsens & imperfectum.

S. ἐὰν φιλέω, ῶ. φιλέῃς, ῇς, φιλέῃ, ῇ, s'io ami, ò amassi.
D. Φιλέητον, φιλῆτον, φιλέητον, φιλῆτον.
plur. φιλέωμεν, ῶμεν, φιλέητε, ῆτε, φιλέωσι, ῶσι.
Perf. & pluſq. ἐὰν πεφιλήκω, s'io habbi, ò hauessi amato. &c. vt πεπύρω.
Aoriſt. 1. ἐὰν φιλήσω, s'io habbi amato, &c. vt τύψω.
Aoriſt. 2. ἐὰν φίλω, idem, &c. ut τύπω.

Infinitiui

Præsens & imperfectum, φιλέειν, φιλεῖν, amare.
Perf. & pluſq. πεφιληκέναι, hauer amato.
Aor. 1. Φιλῆσαι. Aor. 2. Φιλεῖν idem.
Fut. 1. Φιλήσειν, douer amare. Fut. 2. Φιλεῖν, idem.

Participij præsens, & imperfectum.

ὁ φιλέων φιλῶν, chi ama. τοῦ φιλέοντος, φιλοῦντος,
ἡ φιλέουσα, φιλοῦσα, τῆς φιλεούσης, φιλούσης.
τὸ φιλέον φιλοῦν. τοῦ φιλέοντος, φιλοῦντος.
Perf. & pluſq. ὁ πεφιληκώς, ἡ πεφιληκυῖα, τὸ πεφιληκός, colui che ha amato.

Aor.

Aor. 1. ὁ φιλήσας, ἡ φιλήσασα, τὸ φιλῆσαν. ut τύψας.
Aor. 2. ὁ φιλών, ἡ φιλοῦσα, τὸ φιλόν, ut τυπών.
Fut. 1. ὁ φιλήσων, ἡ φιλήσουσα, τὸ φιλῆσον, chi amerà, vt τύψων.
Fut. 2. ὁ φιλῶν, ἡ φιλοῦσα, τὸ φιλοῦν, idem ut τυπῶν.

Verbum passiuum.

Indicatiui præsens.

S. Φιλέομαι, οῦμαι, φιλεῖ, ῃ φιλεῖται, οῦται. io son amato.
D. Φιλεόμεθον, ούμεθον, φιλεῖσθον, οῦσθον, φιλεῖσθον, οῦσθον.
plur. Φιλεόμεθα, ούμεθα, φιλεῖσθε, οῦσθε φιλέονται, οῦνται.

Imperfectum.

(to
S. ἐφιλεόμην, ούμην, ἐφιλεῖο, ἐφιλοῦ. ἐφιλεῖτο, οῦτο. i'ero ama
D. ἐφιλεόμεθον, ούμεθον, ἐφιλεῖσθον, οῦσθον, ἐφιλεῖσθην, οῦσθην.
plur. ἐφιλεόμεθα, ούμεθα, ἐφιλεῖσθε, οῦσθε, ἐφιλέοντο, οῦντο.

Perfectum.

S. πεφίλημαι, πεφίλησαι, πεφίληται, io sono stato amato.
D. πεφιλήμεθον, πεφίλησθον, πεφίλησθον.
plur. πεφιλήμεθα, πεφίλησθε, πεφίληνται.

Plusquam perfectum.

S. ἐπεφιλήμην, ἐπεφίλησο, ἐπεφίλητο, io ero stato amato.
D. ἐπεφιλήμεθον, ἐπεφίλησθον, ἐπεφιλήσθην,
P. ἐπεφιλήμεθα, ἐπεφίλησθε, ἐπεφίληντο.
Aor. 1. ἐφιλήθην, io fui amato, &c. ut ἐτύφθην.
Aor. 2. ἐφίλην, idem, vt ἐτύπην.
Fut. 1. φιληθήσομαι, sarò amato, ut τυφθήσομαι.
Fut. 2. φιλήσομαι, &c. ut τυπήσομαι.
Paulo post fut. πεφιλήσομαι, mox amabor, ut πετύψομαι.

Impe-

Imperatiui præsens, & imperfectum.

S: φιλέε, φιλεῖ, φιλεέτω, εἰάτω, sij tu amato.
D. φιλεέτον, εἰάτον, φιλεέτων, εἰάτων.
plur. φιλέετε, εἰάτε, φιλεέτωσαν, εἰάτωσαν.

Perfectum & pluſquam perfectum.

S. πεφίλησο, πεφιλήσθω, ſarai amato tu.
D. πεφίλησθον, πεφιλήσθων.
plur. πεφίλησθε, πεφιλήσθωσαν.
Aor. 1. φιλήθητι, φιληθήτω, &c. ut τύφθητι.
Aor. 2. φίλητι, idem ut τύπητι.

Optatiui præsens, & imperfectum.

S. εἴθε φιλεοίμην, οίμην, φιλέοιο, οῖο, φιλέοιτο, οῖτο, Dio voleſſe, che io fuſsi amato.
D. φιλεοίμεθον, οίμεθον, φιλέοισθον, οῖσθον, φιλεοίσθην, οίσθην.
plur. φιλεοίμεθα, οίμεθα, φιλέοισθε, οῖσθε, φιλέοιντο, οῖντο.

Perfectum, & pluſquam perfectum.

S εἴθε πεφιλήμην, πεφιλῆο, πεφιλῆτο, Dio voglia ch'io ſia ò fuſsi ſtato amato.
D. πεφιλήμεθον, πεφιλῆσθον, πεφιλήσθην.
plur. πεφιλήμεθα, πεφιλῆσθε, πεφιλῆντο.
Aor. 1. εἴθε φιληθείην, ut τυφθείην.
Aor. 2. εἴθε φιλείην, ut τυπείην.
Fut. 1 εἴθε φιληθησοίμην, Dio voglia ch'io ſia amato, ut τυφθησοίμην.
Fut. 2. εἴθε φιλησοίμην, idem, ut τυπησοίμην.

Paulò

Paulò post fut. εἴθε πεφιλημένος εἴην, Dio voglia che di quì a poco io sia amato, ut τετυμμένος εἴην.

Coniunctiui præsens, & imperfectum.

S. ἐὰν φιλέωμαι, ὦμαι, φιλέῃ, ῇ, φιλέηται, ῆται, s'io sia, ò fussi amato.

D. φιλεώμεθον, ἀμεθον, φιλέησθον, ῆσθον, φιλέεσθον, ῖσθον.

plur. φιλεώμεθα, ὠμεθα, φιλέησθε, ῆσθε, φιλέωνται, ῶνται.

Perfectum, & pluſquam perfectum.

S. ἐὰν πεφιλῶμαι, πεφιλῇ, πεφιλῆται, s'io fussi stato amato.

D πεφιλώμεθον, πεφιλῆσθον, πεφιλῆσθον.

P. πεφιλώμεθα, πεφιλῆσθε, πεφιλῶνται,

Aor. 1. ἐὰν φιληθῶ, s'io sarò amato, ut τυφθῶ.

Aor. 2. ἐὰν φιλῶ, idem, ut τυπῶ,

Infinitiui præsens, & imperfectum.

φιλέεσθαι, φιλεῖσθαι, esser amato.

Perfectum, & pluſquam. πεφιλῆσθαι. essere stato amato.

Aor. 1. φιληθῆναι. Aor. 2. φιλῆναι.

Fut. 1 φιληθήσεσθαι, amatum iri. Fut. 2. φιλήσεσθαι, idem.

Paulo post fut. πεφιλήσεσθαι, mox amatum iri.

Participij præsens, & imperfectum.

ὁ φιλεόμενος, ώμενος, τὸ φιλεόμενον, ώμενον, qui amatur vel amabitur.

ἡ φιλεομένη, ώμενη τῆς φιλεομένης, ώμένης,

τὸ φιλεόμενον, ώμενον, τῶ φιλεομένω, ώμένω.

Perf. & pluſq. ὁ πεφιλημένος, amatus, ut τετυμμένος.

Aor. 1. φιληθείς, ut τυφθείς. Aor. 2. φιλείς, ut τυπείς.

Fut.

Fut. 1. Φιλησθησόμενος, amandus, vt τυφθησόμενος.
Fut. 2. Φιλησόμενος.
Paulo post fut. πφιλησόμενος, mox amandus.

Verbum medium.

Indicatiui præsens, vt in Passiuo.

S. Φιλέομαι, ῶμαι, φιλέῃ, ῇ, φιλέεται, εῖται.
D. Φιλεόμεθον, ώμεθον, φιλέεσθον, εῖσθον, φιλέεσθον, εῖσθον.
P. Φιλεόμεθα, ώμεθα. φιλέεσθε, εῖσθε, φιλέονται, ῶνται.

Imperfectum, vt in Passiuo.

S. ἐφιλεόμην, ώμην, ἐφιλέο, ῶ. ἐφιλέετο, εῖτο.
D. ἐφιλεόμεθον, ώμεθον, ἐφιλέεσθην, εῖσθον. ἐφιλεέσθην, εῖσθην.
P. ἐφιλεόμεθα, ώμεθα, ἐφιλέεσθε, εῖσθε, ἐφιλέοντο, ῶντο.

Perfectum, vt τέτυπα.

S. πέφιλα, πέφιλας, πέφιλε.
D. πεφίλατον, πεφίλατον.
plur. πεφίλαμεν, πεφίλατε, πεφίλασι.

Pluſquam perfectum.

S. ἐπεφίλην, ἐπεφίλης, ἐπεφίλη.
D. ἐπεφίλειτον, ἐπεφιλείτην.
P. ἐπεφίλημεν, ἐπεφίλειτε, ἐπεφίλεισαν.
Aor. 1. ἐφιλησάμην, ut ἐτυψάμην.
Aor. 2. ἐφιλόμην, ut ἐτυπόμην.
Fut. 1. φιλήσομαι, ut τύψομαι.
Fut. 2. φιλῆμαι, ut τυπῆμαι.

Impe-

IMPERATIVI

Præsens, & imperfectum.

S. φιλέου, φιλοῦ. φιλεέσθω, εἴσθω.
D. φιλέεσθον, εῖσθον, φιλεέσθων, εἴσθων.
P. φιλέεσθε, εῖσθε, φιλεέσθωσαν, εἴσθωσαν.
Perf, & plusq. πέφῑλε, ut τέτυπε.
Aor. 1. φίλησαι, ut τύψαι.
Aor. 2. φιλοῦ, ut τυποῦ.

Optatiui præsens & imperfectum.

S. εἴθε φιλεοίμην, οίμην, φιλέοιο, οῖο, φιλέοιτο, οῖτο.
D. φιλεοίμεθον, οίμεθον: φιλέοισθον, οῖσθον, φιλεοίσθην, οίσθην.
plur. φιλεοίμεθα, οίμεθα, φιλέοισθε, οῖσθε, φιλέοιντο, οῖντο.
Perf. & plusq. εἴθε πεφίλοιμι. ut τετύποιμι.
Aor. 1. εἴθε φιλησαίμην, ut τυψαίμην.
Aor. 2. εἴθε φιλοίμην, ut τυποίμην.
Fut. 1. εἴθε φιλοισοίμην, ut τυποισοίμην.
Fut. 2. εἴθε φιλοίμην, ut τυποίμην.

Coniunctiui præsens, & imperfectum

S. ἐὰν φιλέωμαι, ῶμαι, φιλέῃ, φιλῇ, λῇ, φιλέηται, ῆται.
D. Φιλεώμεθον, ῶμεθον, Φιλέησθον, ῆσθον, φιλέησθον, ῆσθον.
plur. Φιλεώμεθα, ώμεθα. φιλέησθε, ῆσθε, φιλέωνται, ῶνται.
Perf. & plusq. ἐὰν πεφίλω, ut τετύπω.
Aor. 1. ἐὰν Φιλήσωμαι, ut τυψωμαι.
Aor. 2. ἐὰν Φίλωμαι, ut τύπωμαι.

Infinitiui præsens, & imperfectum.

φιλέεσθαι, εῖσθαι.
Perf. & plusq. πεφιλέναι.
Aoristus primus. φιλήσασθαι.
Aoristus secundus φιλέσθαι.
Futurum primum φιλήσεσθαι.
Futurum secundum φιλεῖσθαι.

Parti-

Participij præsens,& imperfectum.

ὁ φιλεόμενος,ὑμενος,τῦ φιλεομένυ,ὑμένυ.
ἡ φιλεομένη,ὑμένη, τῆς φιλεομένης,ὑμένης.
τὸ φιλεόμενον,ὑμενον,τῦ φιλεομένυ,ὑμένυ.
Perf.& pluſ.πεφιλώς,πεφιλῦια,πεφιλός,ut τετυπώς.
Aor.1.φιλησάμενος,ut τυψάμενος.
Aor.2.ὁ φιλόμενος,ut τυπόμενος.
Fut.1.ὁ φιλησομενος, ut τυψόμενος,
Fut. φιλέμενος,ut τυπέμενος.

SECVNDA CONIVGATIO circumflexorum.

Omnis contractio huius coniugationis fit in ω,vel in ᾱ, uel in ῶ, & ᾳ, diphthongos.
In ῶ,ſi poſt ᾰ,ſequatur ο,& ε,uel ω.
In ῷ,ſi poſt ᾰ ſequatur ι.
In ᾶ,ſi poſt ᾰ ſequatur alia vocalis.
In ᾷ,ſi poſt ᾰ ſequatur diphthongus ι,uel ᾳ.

Verbum actiuum.

Indicatiui præſens.

S.τιμάω,τιμῶ,τιμάῃς,τιμᾷς,τιμάει,τιμᾷ,honoro.
D.τιμάετον,τιμᾶτον,τιμάετην,τιμᾶτον.
P.τιμάομεν,τιμῶμεν,τιμάετε,τιμᾶτε,τιμάουσι,τιμῶσι.

Imperfectum.

S ἐτίμαον,ἐτίμων,ἐτίμαες,ἐτίμας,ἐτίμαε,ἐτίμα, honorabam.
D.ἐτιμάετον,ᾶτον,ἐτιμαέτην,ᾱτην.

plur.

plur. ἐτιμάομεν. ὦμεν. ἐτιμάετε, ᾶτε. ἐτίμαον, ἐτίμων,
Perf. τετίμηκα, vt τέτυφα, honorauí.
Pluſq. perf ἐτετιμήκειν, honorauíeram, vt ἐτετύφειν.
Aor. 1 ἐτίμησα, honorauí, vt ἔτυψα.
Aor. 2. ἔτιμον, ἔτιμες, idem. vt ἔτυπον.
Fut. 1. τιμήσω, honorabo, vt τύψω.
Fut. 2. τιμῶ, idem, vt τυπῶ.

Imperatiui præſens, & imperfectum.

S. τίμα, τίμα, τιμαέτω, τιμάτω, honora.
D. τιμάετον, τιμᾶτον, τιμαέτων, τιμάτων.
P. τιμάετε, τιμᾶτε, τιμαέτωσαν, τιμάτωσαν.
Perf. & pluſ. τετίμηκε, honorauíeris.
Aor. 1. τίμησον, honorato tu, vel honorabis.
Aor. 2. τίμε, τιμάτω, idem.

Optatiui præſens, & imperfectum.

S. εἴθε τιμάοιμι, ῷμι, τιμάοις, ῷς, τιμάοι, τιμῷ. vtinam honorarem.
D. τιμάοιτον, ῷτον, τιμαοίτην, ῴτην.
P. τιμάοιμεν, ῷμεν, τιμάοιτε ῶτε, τιμάοιεν, τιμῷεν.
Perfectum, & pluſq. εἴθε τετιμήκοιμι, vtinam honorauerim, vel honorauiſſem.
Aor. 1. εἴθε τιμήσαιμι, vtinam honorauerim.
Aor. 2. εἴθε τίμοιμι, τίμοις, τίμοι, idem.
Fut. 1. εἴθε τιμήσοιμι, vtinam honorem.
Fut. 2. εἴθε τιμοῖμι, τιμοῖς, idem.
Aoriſt. Aeolicus εἴθε τιμήσεια, vt τύψεια.

Coniunctiui præſens, & imperfectum.

S. ἐὰν τιμάω, τιμῶ, τιμάῃς, τιμᾷς, τιμάῃ, τιμᾷ, ſi honorem vel honorarem.
D. τιμάητον, ᾶτον, τιμάητον, ᾶτον.
P. τιμάωμεν, ῶμεν, τιμάητε, ᾶτε, τιμάωσι, ῶσι.

perf.& pluſq. ἐὰν τεπμήκω, ſi honorauerim, vel honorauiſſem.
Aor. 1. ἐὰν πμήσω, ſi honorauero. Aor. 2. ἐὰν τίμω. idem.

Infinitiui præſens,& imperfectum.

πμάϝ πμᾶν, honorare.
Perf. & pluſq. τεπμηκέναι, honoraſſe.
Aor. 1. πμῆσαι. Aor. 2. πμεῖν.
Fut. 1. πμήσειν, honoratum eſſe. Fut. 2. πμεῖν.

Participij præſens,& imperfectum.

ὁ πμάων, πμῶϝ, τὸ πμάοντος, ῶντος, honorans.
ἡ πμάουσα, ῶσα, τῆς πμαούσης, ώσης.
τὸ πμάον, πμῶϝ, τὸ πμάοντος, ῶντος.
perf.& pluſ. ὁ τεπμηκώς, qui honorauit.
Aor. 1. ὁ πμήσας, ἡ πμήσασα, τὸ πμῆσαν.
Aor. 2. ὁ πμών, ἡ πμῶσα, τὸ πμόν.
Fut. 1. ὁ τιμήσων, ἡ τιμήσουσα, τὸ τιμῆσον, honoratus.
Fut. 2. ὁ τιμῶϝ, ἡ τιμῶσα, τὸ τιμῶν.

Verbum paſſiuum.

Indicatiui præſens.

S. τιμάομαι, ῶμαι, honoror, τιμάῃ, ᾶ, τιμάεται, ᾶται.
D. τιμαόμεθον, ώμεθον, τιμάεσθον, ᾶσθον, τιμάεσθον, ᾶσθον.
P. τιμαόμεθα, ώμεθα, τιμάεσθε, ᾶσθε, τιμάονται τιμῶνται.

Imperfectum.

S. ἐτιμαόμην, ώμην, ἐτιμάου, ἐτιμῶ, ἐτιμάετο, ᾶτο, honorabar.
D ἐτιμαόμεθον, ώμεθον, ἐτιμάεσθον, ᾶσθον, ἐτιμαέσθην, άσθην.
P. ἐτιμαόμεθα, ώμεθα, ἐτιμάεσθε, ᾶσθε, ἐτιμάοντο, ῶντο.

Per-

Perfectum.

S. τετίμημαι, τετίμησαι, τετίμηται, honoratus sum.
D. τετιμήμεθον, τετίμησθον, τετίμηθον.
plur. τετιμήμεθα, τετίμησθε, τετίμηνται.

Pluſquam perfectum.

S. ἐτετιμήμην, ἐτετίμησο, ἐτετίμητο, honoratus eram vel fueram.
D. ἐτετιμήμεθον, ἐτετίμησθον, ἐτετιμήσθην.
P. ἐτετιμήμεθα, ἐτετίμησθε, ἐτετίμηντο.
Aor. 1. ἐτιμήθην.
Aor. 2. ἐτίμην.
Fut. 1. τιμηθήσομαι, honorabar.
Fut. 2. τιμήσομαι.
paulò poſt fut. τετιμήσομαι. mox honorabor.

Imperatiui præſens, & imperfectum.

S. τιμάω, τιμῶ, τιμαέτω, άτω, honorare.
D. τιμάετον, ᾶτον, τιμαέτων, άτων.
P. τιμάετε, ᾶτε, τιμαέτωσαν, άτωσαν.
perf. & pluſq. τέτιμησο, τετιμήσθω, honoratus eſto.
Aor. 1. τιμήθητι, honora or, tu, vel honoraberis.
Aoriſt. 2. τίμηθι.

Optatiui præſens & imperfectum.

S. εἴθε τιμαοίμην, ῴμην, τιμάοιο, ῷο τιμάοιτο, ῷτο, utinam honorarer.
D. τιμαοίμεθον, ῴμεθον, τιμάοισθον, ῶσθον, τιμαοίσθην, ῴσθην
P. τιμαοίμεθα, ῴμεθα, τιμάοισθε, ᾶσθε. τιμάοιντο, ῶντο.

Perfectum & pluſquam perfectum.

S. εἴθε τετιμήμην, τετιμῆσο, τετιμῆτο, vtinã honoratus ſim vel fuerim, eſſem vel fuiſſem.

Dual. τετιμάμεθον, τετιμᾶσθον, τετιμάσθω.
P. τετιμάμεθα, τετιμᾶσθε, τετιμάσθωσαν.
Aor. 1. εἴθε τιμησάτω. Aor. 2. εἴθε τιμείκω, τιμείης, &c.
Fut. 1. εἴθε τιμηθησοίμην, vtinam honorer.
Fut. 2. εἴθε τιμησοίμην, idem.
paulò post fut. εἴθε τετιμησοίμην, vtinam mox honorer

Coniunctiui præsens & imperfectum.

S. ἐὰν τιμάωμαι, ῶμαι. τιμάῃ, ᾷ. τιμάηται, ᾶται, si honorer, vel honorarer.
D. τιμαώμεθον, ώμεθον, τιμάησθον, ᾶσθον. τιμάησθον, ᾶσθον.
P τιμαώμεθα, ώμεθα, τιμάησθε, ᾶσθε. τιμάωνται, ῶνται.
Perf. & pluſq. ἐὰν τετιμῶμαι, τετιμῆται, si honoratus ſim vel fuerim, eſſem vel fuiſſem.
D. τετιμώμεθον, τετιμῆσθον, τετιμῆσθον.
P. τετιμώμεθα, τετιμῆσθε, τετιμῶνται.
Aor. 2. ἐὰν τιμηθῶ, si honoratus ero vel fuero.
Aor. 1. ἐὰν τιμῶ.

Infinitiui

Præsens & imperfectum, τιμάεσθαι, τιμᾶσθαι honorari:
Perf. & pluſq. τετιμῆσθαι, honoratum eſſe uel fuiſſe.
Aor. 1. τιμησάσθαι. Aor. 2. τιμῆναι.
Fut. 1. τιμηθήσεσθαι. honoratum iri. Fut. 2. τιμήσεσθαι.
Paulo poſt fut. τετιμήσεσθαι, mox honoratum iri.

Participij præsens, & imperfectum.

ὁ τιμαόμενος, ώμενος, τὸ τιμαόμενον, ώμενον. qui honoratur, uel honorabatur.
τοῦ τιμαομένου, ωμένου, τῷ τιμαομένῳ, ωμένῳ.

τὸν

τὸ τιμαόμενον, ώμενον, τῦ τιμαομένυ. ωμένυ.

Perf. & pluſq. τεπμημένος, honoratus.

Aor. 1. τιμηθεὶς, honoratus, ut τυφθείς.

Aor. 2. τιμεὶς, idem, ut τυπὶς.

Fut. 1. τιμηθησόμενος, honorandus, ut τυφθησόμενος.

Fut. 2. τιμησόμενος, idem, ut τυπησόμενος.

Paulo poſt fut. τετιμησόμενος, mox honorandus, ut τετυψόμενος.

Verbum Medium.

Indicatiui præſens.

S. τιμάομαι, ῶμαι, τιμᾶι, ᾶ, τιμαέται, ᾶται.

D. τιμαόμεθον, ώμεθον, τιμάεσθον, ᾶσθον, τιμάεσθον, ᾶσθον.

P. τιμαόμεθα, ώμεθα, τιμάεσθε, ᾶσθε, τιμάονται, τιμῶνται.

Imperfectum.

S. ἐτιμαόμην, ώμην, ἐτιμάᾳ, ἐτιμῶ, ἐτιμάετο, ᾶτο,

D ἐτιμαόμεθον, ώμεθον, ἐτιμάεσθον, ᾶσθον, ἐτιμαέσθην, άσθην.

ἐτιμαόμεθα, ώμεθα, ἐτιμάεσθε, ᾶσθε, ἐτιμάοντο, ῶντο.

Perfectum.

S. τέτιμα, τέτιμας, τέτιμε.

D. τετίματον, τετίματον.

plur. τετίμαμεν, τετίματε, τετίμαται.

Pluſquamperfectum.

S. ἐτετίμην, ἐτετίμᾳς, ἐτετίμᾳ, ut ἐτετύπην.

Aor. 1. ἐτιμησάμην, ut ἐτυψάμην,

Aor. 2. ἐπόμην, ut ἐτυπόμην.

Fut. 1. τιμήσομαι, ut τύψομαι.

Fut. 2. τιμῶμαι, ut τυπῶμαι,

Imperatiui præſens, & imperfectum.

S. τιμάᾳ, τιμῶ, τιμαέσθω, άσθω,

Dual. τιμάεσθον, ᾶσθον, τιμαέσθων, άσθων.
P. τιμάεσθε, ᾶσθε. τιμαέσθωσαν, άσθωσαν.
Perf. & pluſ. τέτιμε, ut τέτυπε.
Aor. 1. τίμησαι, τιμησάσθω, ut τύψαι, τυψάσθω.
Aor. 2. τιμοῦ, τιμέσθω, ut τυποῦ.

Optatiui præſens, & imperfectum.

S. εἴθε τιμαοίμην, ώμην, τιμάοιο, ῷο, τιμάοιτο ῷτο.
D. τιμαοίμεθον, ώμεθον, τιμάοισθον, ῷσθον, τιμαοίσθην, ώσθην
P. τιμαοίμεθα, ώμεθα. τιμάοισθε, ῶσθε, τιμάοιντο, ῶντο.
Perf. & pluſq. τετίμοιμι, ut τετύποιμι.
Aor. 1. τιμησαίμην, ut τυψαίμην.
Aor. 2. τιμοίμην, ut τυποίμην.
Fut. 1. τιμησοίμην, ut τυψοίμην.
Fut. 2. τιμοίμην, ut τυποίμην.

Coniunctiui præſens & imperfectum.

S. ἐὰν τιμάωμαι, ῶμαι. τιμάῃ, ᾶ. τιμάῃ, ᾶται
D. τιμαώμεθον, ώμεθον, τιμάησθον, ᾶσθον. τιμάηθον, ᾶσθον.
P. τιμαώμεθα, ώμεθα, τιμάησθε, ᾶσθε. τιμάονται, ῶνται.
Perf. & pluſq. ἐὰν τετίμω, ut τετύπω.
Aor. 1. ἐὰν τιμήσωμαι, ut τύψωμαι.
Aor. 2. ἐὰν τίμωμαι, ut τύπωμαι,

Infinitiui

Præſens & imperfectum, τιμάεσθαι, τιμᾶσθαι.
Perf. & pluſq. τετιμέναι.
Aor. 1. τιμήσασθαι. Aor. 2. τιμέσθαι.
Fut. 1. τιμήσεσθαι. Fut. 2. τιμεῖσθαι.

Participij præſens, & imperfectum.

ὁ τιμαόμενος, ώμενος, τοῦ τιμαομένου, ωμένου.
ἡ τιμαομένη, ωμένη, τῆς τιμαομένης, ωμένης.

τὸ

τὸ τιμαόμενον, ώμενον, τοῦ τιμαομένου. ωμένου.
perf. & plusq. τετιμὼς, ἡ τετιμῦια, τὸ τετιμὸς, ut τετυπώς.
Aor. 1. ὁ τιμησάμενος, ut τυψάμενος.
Aor. 2. ὁ τιμόμενος. ut τυπόμενος.
Fut. 1. ὁ τιμησόμενος, ut τυψόμενος.
Fut. 2. ὁ τιμούμενος, ut τυπούμενος.

TERTIA CONIVGATIO.

In hac coniugatione contrahitur ο ante { ο, ου } in ου.
{ η, ω } in ω.
{ ει, η, οι } in οι.

Excipe infinitum vbi ο ante ει, contrahitur in ου, δηλόειν, δηλοῦν.

Verbum actiuum.

Indicatiui præsens.

S. Δηλόω, δηλῶ, δηλόεις, οῖς, δηλόῃ, δηλοῖ, declaro
D. δηλόετον, οῦτον. δηλόετον, οῦτον.
P. δηλόομεν, οῦμεν, δηλόετε, οῦτε, δηλόουσι, οῦσι.

Imperfectum.

S. ἐδήλοον, ἐδήλουν, ἐδήλοες, ους, ἐδήλοε, ου, declarabam.
D ἐδηλόετον, οῦτον, ἐδηλοέτην, ούτην.
P. ἐδηλόομεν, οῦμεν, ἐδηλόετε, οῦτε, ἐδήλοον, ουν.

perfectum, δεδήλωκα, declaraui, ut τέτυφα.
plusq. ἐδεδηλώκειν, declaraueram ut ἐτετύφειν,
Aor. 1. ἐδήλωσα, declaraui ut ἔτυψα.
Fut. 1. δηλώσω, declarabo, ut τύψω.

Hæc coniugatio omnino caret Aoristo secundo, futuro secundo, & præterito medio.

Imperatiui præsens, & imperfectum.

S. δήλοε, δήλου, δηλοέτω, δηλούτω, declara.
D. δηλόετον, οῦτον, δηλοέτων, ούτων.
P. δηλοέτε, οῦτε, δηλοέτωσαν, ούτωσαν.
perf. & plusq. δεδήλωκε, declaraueris, ut τέτυφε.
Aor. 1. δήλωσον, δηλωσάτω, declarato, vel declarabis, ut τύψον.

Optatiui præsens, & imperfectum.

S. εἴθε δηλόοιμι, οῖμι, δηλόοις, οῖς. δηλόοι, δηλοῖ, vtinam declararem.
D. δηλόοιτον, οῖτον, δηλοοίτην, οίτην.
P. δηλόοιμεν, οῖμεν, δηλόοιτε, οῖτε. δηλόοιεν, οῖεν:
perf. & plusq. εἴθε δεδηλώκοιμι, vtinam declarauerim, uel declarauissem, vt τετύφοιμι.
Aor. 1. εἴθε δηλώσαιμι, idem ut τύψαιμι.
Fut. 1. εἴθε δηλώσοιμι, utinam declarem, ut τύψοιμι,
Aor. Aeolicus, εἴθε δηλώσεια, ας, ε, ut τύψεια.

Coniunctiui præsens, & imperfectum.

S. ἐὰν δηλόω, δηλῶ, δηλόῃς, δηλόῃ, οῖ, si declarem, vel declararem.
D δηλόητον, ῶτον, δηλόητον, ῶτον.
P. δηλόωμεν, ῶμεν, δηλόητε, ῶτε. δηλόωσι, ῶσι.
perf. & plusq. ἐὰν δεδηλώκω, si declarauerim, uel declarauissem, ut τετύφω.

Aor. 1

Aor. 1. ἐὰν δηλώσω, si declarauero, vt τύψω.

Infinitiui præsens, & imperfectum.

δηλόειν, δηλοῦν, declarare.

Perf. & plusq. δεδηλωκέναι, declarasse.

Aor. 1. δηλῶσαι. Futur. 1. δηλώσειν, declaraturum esse.

Participij præsens, & imperfectum.

ὁ δηλόων, ῶν, τοῦ δηλόοντος, οῦντος, declarans.

ἡ δηλόουσα, οῦσα. τῆς δηλοούσης, ούσης.

τὸ δηλόον, οῦν, τοῦ δηλόοντος, οῦντος.

Perfectum, & plusquam perfectum.

ὁ δεδηλωκώς, ἡ δεδηλωκυῖα, τὸ δεδηλωκός, qui declarauit ut τετυφώς.

Aor. 1. ὁ δηλώσας, ἡ δηλώσασα, τὸ δηλῶσαν, idem ut τύψας

Fut. 1. δηλώσων, declaraturus, ut τύψων.

Verbum passiuum.

Indicatiui præsens.

S. δηλόομαι, οῦμαι. δηλόῃ, οῖ, δηλόεται, οῦται, declaror,

D. δηλόομεθον, ούμεθον, δηλόεσθον, οῦσθον, δηλόεσθον, οῦσθον,

P. δηλοόμεθα, ούμεθα, δηλόεσθε, οῦσθε, δηλόονται, οῦνται.

Imperfectum.

S. ἐδηλοόμην, ούμην, ἐδηλόου, ἐδηλοῦ, ἐδηλόετο, οῦτο, declarabar.

D. ἐδηλοόμεθον, ούμεθον, ἐδηλόεσθον, οῦσθον, ἐλπλοέσθην, οῦσθην.

P. ἐδηλοόμεθα, ούμεθα, ἐδηλόεσθε, οῦσθε, ἐδηλόοντο, οῦντο.

perfe-

Perfectum.

S. δεδήλωμαι, δεδήλωσαι, δεδήλωται, declaratus sum.
D δεδηλώμεθον, δεδήλωσθον, δεδήλωσθον.
P. δεδηλώμεθα, δεδήλωσθε, δεδήλωνται.

Plusquam perfectum.

S. ἐδεδηλώμην, ἐδεδήλωσο, ἐδεδήλωτο, declaratus eram, vel fueram.
D. ἐδεδηλώμεθον, ἐδεδήλωσθον, ἐδεδηλώσθην.
P. ἐδεδηλώμεθα, ἐδεδήλωσθε, ἐδεδήλωντο,
Aor. 1. ἐδηλώθην, declaratus fui.
Fut. 1. δηλωθήσομαι, declarabor, ut τυφθήσομαι.
Paulo post fut. δεδηλώσομαι, mox declarabor.

IMPERATIVI

Præsens, & imperfectum.

S δήλου, δηλῶ δηλοέτω, ούτω, declarare.
D δηλόετον ούτον, δηλοέσθων, ούσθων.
P. δηλόεσθε, ούσθε, δηλοέσθωσαν, ούσθωσαν.

Perfectum & plusquam perfectum.

S δεδήλωσο, δεδηλώσθω, declaratus sis.
D δεδήλωσθον. δεδηλώσθον.
P δεδήλωσθε, δεδηλώσθωσαν.
Aor. 1. δηλώθητι, declarator, tu, vel declaraberis.

Optatiui præsens, & imperfectum.

S. οὕτε δηλοοίμην, οίμην, δηλόοιο, οῖο, δηλόοιτο, οῖτο, vtinam declararer.
D. δηλοοίμεθον, οίμεθον δηλόοισθον, οῖσθον, δηλοίσθην, οίσθην.
P. δηλοοίμεθα, οίμεθα. δηλόοισθε, οῖσθε, δηλόοιντο, οῖντο.

per-

Perfectum & pluſquam perfectum.

S. εἴθε δεδηλώμην, δεδηλῶο, δεδηλῶτο, utinam declaratus ſim vel fuerim, eſſem uel fuiſſem

D. δεδηλώμεθον, δεδηλῶσθον δεδηλώσθην.

P. δεδηλώμεθα, δεδηλῶσθε, δεδηλῶντο.

Aor. 1. εἴθε δηλωθείην, idem, ut τυφθείην.

Fut. 1. εἴθε δηλωθησοίμην, utinã declarer, ut τυφθησοίμην.

Paulo poſt fut. εἴθε δεδηλωσοίμην, utinam mox declarer, ut τετυφοίμην.

Coniunctiui præſens & imperfectum.

S. ἐὰν δηλόωμαι, ῶμαι δηλόῃ, οῖ, δηλόηται, ῶται, declarer, uel declararer.

D δηλοώμεθον, ώμεθον, δηλόησθον, ῶσθον, δηλόησθον, ῶσθον.

P. δηλοώμεθα, ώμεθα. δηλόησθε, ῶσθε, δηλόωνται, ῶνται.

Perfectum & pluſquam perſectum.

S. ἐὰν δεδηλῶμαι, δεδηλῶ δεδηλῶται, ſi declaratus ſim, uel fuerim, eſſem vel fuiſſem.

D δεδηλώμεθον, δεδηλῶσθον, δεδηλῶσθον

P. δεδηλώμεθα, δεδηλῶσθε, δεδηλῶνται.

ADNOTATIO.

Quidam cenſent Atticè ita flecti: ſcilicet ω, vbique retento: communiter tamen retineri, η, in ſecunda & tertia perſona ſingularis, & dualis, & in ſecunda pluralis, ut δεδηλῆ, ῆται, ῆσθον, ῆσθον, ῆσθε, ſed vix vllo ſcriptoris veteris teſtimonio quicquam probari poteſt. Laſcaris certe & alij Grammatici, ω, vbique retinendum eſſe ſignificant.

Aoriſt. 1. ἐὰν δηλωθῶ, ſi declaratus ero, vel fuero.

IN.

Fut. 1. φιληθησόμενος, amandus, vt τυφθησόμενος.
Fut. 2. φιλησόμενος.
Paulo post fut. πεφιλησόμενος, mox amandus.

Verbum medium.

Indicatiui præsens, vt in Passiuo.

S. φιλέομαι, οῦμαι, φιλέῃ, οῖ, φιλέεται, εῖται.
D. φιλεόμεθον, ούμεθον, φιλέεσθον, εῖσθον, φιλέεσθον, εῖσθον.
P. φιλεόμεθα, ούμεθα. φιλέεσθε, εῖσθε, φιλέονται, οῦνται.

Imperfectum, vt in Passiuo.

S. ἐφιλεόμην, ούμην, ἐφιλέου, ἐφιλοῦ. ἐφιλέετο, εῖτο.
D. ἐφιλεόμεθον, ούμεθον, ἐφιλέεσθον, εῖσθον. ἐφιλεέσθην, εἴσθην.
P. ἐφιλεόμεθα, ούμεθα, ἐφιλέεσθε, εῖσθε, ἐφιλέοντο, οῦντο.

Perfectum, vt τέτυπα.

S. πέφιλα, πέφιλας, πέφιλε.
D. πεφίλατον, πεφίλατον.
plur. πεφίλαμεν, πεφίλατε, πεφίλασι.

Pluſquam perfectum.

S. ἐπεφίλην, ἐπεφίλης, ἐπεφίλη.
D. ἐπεφίλητον, ἐπεφιλείτην.
P. ἐπεφίλημεν, ἐπεφίλητε, ἐπεφίλεισαν.
Aor. 1. ἐφιλησάμην, vt ἐτυψάμην.
Aor. 2. ἐφιλόμην, vt ἐτυπόμην.
Fut. 1. φιλήσομαι, vt τύψομαι.
Fut. 2. φιλοῦμαι, vt τυποῦμαι.

Impe-

IMPERATIVI

Præsens, & imperfectum.

S. φιλέω, φιλῶ. φιλεέσθω, εἴσθω.
D. φιλέεσθον, εἴσθον, φιλεέσθων, εἴσθων.
P. φιλέεσθε, εἴσθε, φιλεέσθωσαν, εἴσθωσαν.
Perf. & pluſq. πέφιλε, ut τέτυπε.
Aor. 1. φίλησαι, ut τύψαι.
Aor. 2. φιλῆ, ut τυπῆ.

Optatiui præsens & imperfectum.

S. εἴθε φιλεοίμην, οίμην, φιλέοιο, οῖο, φιλέοιτο, οῖτο.
D. φιλεοίμεθον, οίμεθον: φιλέοισθον, οῖσθον, φιλεοίσθων, οίσθων.
plur. φιλεοίμεθα, οίμεθα, φιλέοισθε, οῖσθε, φιλέοιντο, οῖντο.
Perf. & pluſq. εἴθε πεφίλοιμι. ut τετύποιμι.
Aor. 1. εἴθε φιλησαίμην, ut τυψαίμην.
Aor. 2. εἴθε φιλοίμην, ut τυποίμην.
Fut. 1. εἴθε φιλησοίμην, ut τυψοίμην.
Fut. 2. εἴθε φιλοίμην, ut τυποίμην.

Coniunctiui præsens, & imperfectum

S. ἐὰν φιλέωμαι, ῶμαι, φιλέῃ, φιλῇ, λῇ, φιλέηται, ῆται.
D. Φιλεώμεθον, ῶμεθον, Φιλέησθον, ῆσθον, φιλέησθον, ῆσθον.
plur. Φιλεώμεθα, ώμεθα. φιλέησθε, ῆσθε, φιλέωνται, ῶνται.
Perf. & pluſq. ἐὰν πεφίλω, ut τετύπω.
Aor. 1. ἐὰν Φιλήσωμαι, ut τυψωμαι.
Aor. 2. ἐὰν Φίλωμαι, ut τύπωμαι.

Infinitiui præsens, & imperfectum.

φιλέεσθαι, εἴσθαι.
Perf. & pluſq. πεφιλέσθαι.
Aoriſtus primus. φιλήσασθαι.
Aoriſtus ſecundus φιλέσθαι.
Futurum primum φιλήσεσθαι.
Futurum ſecundum φιλεῖσθαι.

Partici-

Participij præsens, & imperfectum.

ὁ φιλεόμενος, ὑμένος, τοῦ φιλεομένου, ὑμένου.
ἡ φιλεομένη, ὑμένη, τῆς φιλεομένης, ὑμένης.
τὸ φιλεόμενον, ὑμένον, τοῦ φιλεομένου, ὑμένου.
Perf. & plus. πεφιλώς, πεφιλῆα, πεφιλός, ut τετυπώς.
Aor. 1. φιλησάμενος, ut τυψάμενος.
Aor. 2. ὁ φιλόμενος, ut τυπόμενος.
Fut. 1. ὁ φιλησόμενος, ut τυψόμενος,
Fut. φιλούμενος, ut τυπούμενος.

SECVNDA CONIVGATIO circumflexorum.

Omnis contractio huius coniugationis fit in ω, vel in α, uel in ῳ, & ᾳ, diphthongos.
In ω, si post α, sequatur ο, & ου, uel ω.
In ῳ, si post α sequatur οι.
In α, si post α sequatur alia vocalis.
In ᾳ, si post α sequatur diphthongus ει, uel ῃ.

Verbum actiuum.

Indicatiui præsens.

S. τιμάω, τιμῶ, τιμάεις, τιμᾷς, τιμάει, τιμᾷ, honoro.
D. τιμάετον, τιμᾶτον, τιμάετον, τιμᾶτον.
P. τιμάομεν, τιμῶμεν, τιμάετε, τιμᾶτε, τιμάουσι, ῶσι.

Imperfectum.

S ἐτίμαον, ἐτίμων, ἐτίμαες, ἐτίμας, ἐτίμαε, ἐτίμα, honorabam.
D. ἐτιμάετον, ᾶτον, ἐτιμαέτην, άτην.

plur.

plur. ἐτιμάομεν, ῶμεν. ἐτιμάετε, ᾶτε. ἐτίμαον, ἐτίμων,
Perf. τετίμηκα, ut τέτυφα, honoraui.
Plusq. perf ἐτετ[illegible], honoraueram, vt ἐτετύφειν.
Aor. 1 ἐτίμησα, honoraui, vt ἔτυψα.
Aor. 2. ἔτιμον, ἔτιμες, idem. vt ἔτυπον.
Fut. 1. τιμήσω, honorabo, vt τύψω.
Fut. 2. τιμῶ, idem, vt τυπῶ.

Imperatiui præsens, & imperfectum.

S. τίμαε, τίμα, τιμαέτω, τιμάτω, honora.
D. τιμάετον, τιμᾶτον, τιμαέτων, τιμάτων.
P. τιμάετε, τιμᾶτε, τιμαέτωσαν, τιμάτωσαν.
Perf. & plus. τετίμηκε, honoraueris.
Aor. 1. τίμησον, honorato tu, vel honorabis.
Aor. 2. τίμε, τιμέτω, idem.

Optatiui præsens, & imperfectum.

S. εἴθε τιμάοιμι, ῷμι, τιμάοις, ῷς, τιμάοι, τιμῷ. vtinam honorarem.
D. τιμάοιτον, ῷτον, τιμαοίτην, ῴτην.
P. τιμάοιμεν, ῷμεν, τιμάοιτε ῷτε, τιμάοιεν, τιμῷεν.
Perfectum, & plusq. εἴθε τετιμήκοιμι, vtinam honorauerim, vel honorauissem.
Aor. 1. εἴθε τιμήσαιμι, vtinam honorauerim.
Aor. 2. εἴθε τίμοιμι, τίμοις, τίμοι, idem.
Fut. 1. εἴθε τιμήσοιμι, vtinam honorem.
Fut. 2. εἴθε τιμοῖμι, τιμοῖς, idem.
Aorist. Aeolicus εἴθε τιμήσεια, ut τύψεια.

Coniunctiui præsens, & imperfectum.

S. ἐὰν τιμάω, τιμῶ, τιμάῃς, τιμᾷς, τιμάῃ, τιμᾷ, si honorem vel honorarem.
D. τιμάητον, ᾶτον, τιμάητον, ᾶτον.
P. τιμάωμεν, ῶμεν, τιμάητε, ᾶτε, τιμάωσι, ῶσι.

perf.& pluſq. ἐαν̀ τεπμήκω, ſi honorauerim, vel honorauiſſem.
Aor. 1. ἐαν̀ τιμήσω, ſi honorauero. Aor. 2. ἐαν̀ τίμω. idem.

Infinitiui præſens,& imperfectum.

τιμάειν τιμᾶν, honorare.
Perf. & pluſq. τετμηκέναι, honoraſſe.
Aor. 1. τιμῆσαι. Aor. 2. τιμεῖν.
Fut. 1. τιμήσειν, honoratum eſſe. Fut. 2. τιμέειν

Participij præſens,& imperfectum.

ὁ τιμάων, τιμῶ, τοῦ τιμάοντος, ὤντος, honorans.
ἡ τιμάεσα, ῶσα, τῆς τιμαέσης, ώσης.
τὸ τιμάον, τιμῶ. τοῦ τιμάοντος, ὤντος.
perf.& pluſ. ὁ τετμηκώς, qui honorauit.
Aor. 1. ὁ τιμήσας, ἡ τιμήσασα, τὸ τιμῆσαν.
Aor. 2. ὁ τιμών, ἡ τιμᾶσα, τὸ τιμόν.
Fut. 1. ὁ τιμήσων, ἡ τιμήσουσα, τὸ τιμῆσον, honoratus.
Fut. 2. ὁ τιμῶ, ἡ τιμῶσα, τὸ τιμῶν.

Verbum paſſiuum.

Indicatiui præſens.

S. τιμάομαι, ῶμαι, honoror, τιμάῃ, ᾶ, τιμαέται, ᾶται.
D. τιμαόμεθον, ώμεθον, τιμάεσθον, ᾶσθον, τιμάεσθον, ᾶσθον.
P. τιμαόμεθα, ώμεθα, τιμάεσθε, ᾶσθε, τιμάονται τιμῶνται.

Imperfectum.

S. ἐτιμαόμην, ώμην, ἐτιμάου, ἐτιμῶ, ἐτιμάετο, ᾶτο, honorabar.
D ἐτιμαόμεθον, ώμεθον, ἐτιμάεσθον, ᾶσθον, ἐτιμαέσθην, άσθην.
P. ἐτιμαόμεθα, ώμεθα, ἐτιμάεσθε, ᾶσθε, ἐτιμάοντο, ῶντο.

Per-

Perfectum.

S. τετίμημαι, τετίμησαι, τετίμηται, honoratus sum.
D. τετιμήμεθον, τετίμησθον, τετίμηθον.
plur. τετιμήμεθα, τετίμησθε, τετίμηνται.

Pluſquam perfectum.

S. ἐτετιμήμην, ἐτετίμησο, ἐτετίμητο, honoratus eram vel fueram.
D. ἐτετιμήμεθον, ἐτετίμησθον, ἐτετιμήσθην.
P. ἐτετιμήμεθα, ἐτετίμησθε, ἐτετίμηντο.
Aor. 1. ἐτιμήθην.
Aor. 2, ἐτίμην.
Fut. 1. τιμηθήσομαι, honorabar.
Fut. 2. τιμήσομαι.
paulò poſt fut. τετιμήσομαι. mox honorabor.

Imperatiui præſens, & imperfectum.

S. τιμάε, τιμῶ, τιμαέσθω, άσθω, honorare.
D. τιμάεσθον, ᾶσθον, τιμαέσθων, άσθων.
P. τιμάεσθε, ᾶσθε, τιμαέσθωσαν, άσθωσαν.
perf. & pluſq. τετίμησο, τετιμήσθω, honoratus eſto.
Aor. 1. τιμήθητι, honora or, tu, vel honoraberis.
Aoriſt. 2. τίμηθι.

Optatiui præſens & imperfectum.

S. εἴθε τιμαοίμην, ῴμην, τιμάοιο, ῷο τιμάοιτο, ῷτο, utinam honorarer.
D. τιμαοίμεθον, ῴμεθον, τιμάοισθον, ῷσθον, τιμαοίσθην, ῴσθην
P. τιμαοίμεθα, ῴμεθα, τιμάοισθε, ᾶσθε τιμάοιντο, ῶντο.

Perfectum & pluſquam perfectum.

S. εἴθε τετιμήμην, τετίμησο, τετίμητο, vtinã honoratus ſim vel fuerim, eſſem vel fuiſſem.

Dual. τετιμήμεθον, τετιμῆσθον, τετιμήσθων.
P. τετιμήμεθα, τετιμῆσθε, τετιμῆντο.
Aor. 1. εἴθε τιμησθείην. Aor. 2. εἴθε τιμείην, τιμείης, &c.
Fut. 1. εἴθε τιμησοίμην, vtinam honorer.
Fut. 2. εἴθε τιμησοίμην, idem.
paulò post fut. εἴθε τετιμησοίμην, vtinam mox honorer

Coniunctiui præsens & imperfectum.

S. ἐὰν τιμάωμαι, ῶμαι. τιμάῃ, ᾶ. τιμάῃ, ᾶται, si honorer, vel honorarer.
D. τιμαώμεθον, ώμεθον, τιμάησθον, ᾶσθον. τιμάησθον, ᾶσθον.
P τιμαώμεθα, ώμεθα, τιμάησθε, ᾶσθε. τιμάωνται, ῶνται.
Perf. & pluſq. ἐὰν τεπμῶμαι, τετιμῆται, si honoratus ſim vel fuerim, eſſem vel fuiſſem.
D. τετιμώμεθον, τετιμῆσθον, τετιμῆσθον.
P. τετιμώμεθα, τετιμῆσθε, τετιμῆνται.
Aor. 2. ἐὰν τιμηθῶ, si honoratus ero vel fuero.
Aor. 1. ἐὰν τιμῶ.

Infinitiui

Præsens & imperfectum, τιμάεσθαι, τιμᾶσθαι honorari.
Perf. & pluſq. τετιμῆσθαι, honoratum eſſe uel fuiſſe.
Aor. 1. τιμηθῆναι. Aor. 2. τιμῆναι.
Fut. 1. τιμηθήσεσθαι. honoratum iri. Fut. 2. τιμήσεσθαι.
Paulo poſt fut. τετιμήσεσθαι, mox honoratum iri.

Participij præsens, & imperfectum.

ὁ τιμαόμενος, ώμενος, τοῦ τιμαομένου, ωμένου. qui honoratur, uel honorabatur.
ἡ τιμαομένη, ωμένη, τῆς τιμαομένης, ωμένης.

τὸ

τὸ τιμαόμενον, ώμενον, τῦ τιμαομένυ. ωμένυ.

Perf. & pluſq. τετιμμένος, honoratus.

Aor. 1. τιμηθείς, honoratus, ut τυφθείς.

Aor. 2. τιμείς, idem, ut τυπείς.

Fut. 1. τιμηθησόμενος, honorandus, ut τυφθησόμενος.

Fut. 2. τιμησόμενος, idem, ut τυπησόμενος.

Paulo poſt fut. τετιμησόμενος, mox honorandus, ut τετυψόμενος.

Verbum Medium.

Indicatiui præſens.

S. τιμάομαι, ῶμαι, τιμάᾳ, ᾷ, τιμάεται, ᾶται.

D. τιμαόμεθον, ώμεθον, τιμάεσθον, ᾶσθον, τιμάεσθον, ᾶσθον.

P. τιμαόμεθα, ώμεθα, τιμάεσθε, ᾶσθε, τιμάονται, τιμῶνται.

Imperfectum.

S. ἐτιμαόμην, ώμην, ἐτιμάω, ἐτιμῶ, ἐτιμάετο, ᾶτο,

D ἐτιμαόμεθον, ώμεθον, ἐτιμάεσθον, ᾶσθον, ἐτιμαέσθην, άσθην.

ἐτιμαόμεθα, ώμεθα, ἐτιμάεσθε, ᾶσθε, ἐτιμάοντο, ῶντο.

Perfectum.

S. τέτιμα, τέτμας, τέτιμε.

D. τέτματον, τετμάτον.

plur. τέτμαμεν, τετίματε, τετμασι.

Pluſquamperfectum.

S. ἐτετίμην, ἐτετιμῆς, ἐτετίμη, ut ἐτετύπην.

Aor. 1. ἐτιμησάμην, ut ἐτυψάμην,

Aor. 2. ἐπομόμην, ut ἐτυπόμην.

Fut. 1. τιμήσομαι, ut τύψομαι.

Fut. 2. τιμῶμαι, ut τυπῶμαι,

Imperatiui præſens, & imperfectum.

S. τιμάω, τιμῶ, τιμαέσθω, άσθω,

Dual. τιμάεδον, ᾶδον, τιμαέδων, άδων.
P. πμάεδε, ᾶδε. πμαέδωσαν, άδωσαν.
Perf. & pluſ. τέτιμε, ut τέτυπε.
Aor. 1. τίμησαν, τιμησάδω, ut τύψαι, τυψάδω.
Aor. 2. τιμοῦ, πμέδω, ut τυποῦ.

Optatiui præſens, & imperfectum.

S. εἴδε τιμαίμιλω, ώμιλω, τιμάοιο, ῷο. τιμάοιτο ῷτο.
D. τιμαοίμεδον, ώμεδον, τιμαοίδον, ῷδον, τιμαοίσθιλω, ώσθιλω
P. τιμαοίμεδα, ώμεδα. τιμάοισδε, ῶδε, τιμάοιντο, ῶντο.
Perf. & pluſq. τετίμοιμι. ut τετύποιμι.
Aor. 1. τίμησαίμιλω, ut τυψαίμιλω.
Aor. 2. τιμοίμιλω, ut τυποίμιλω.
Fut. 1. τιμησοίμιλω, ut τυψοίμιλω.
Fut. 2. τιμοίμιλω, ut τυποίμιλω.

Coniunctiui præſens & imperfectum.

S. ἐαὶ τιμάωμαι, ῶμαι. τιμάῃ, ᾶ. τιμάῃ, ᾶται
D. τιμαώμεδον, ώμεδον, τιμάησδον, ᾶδον. τιμάησδον, ᾶσθον.
P. τιμαώμεδα, ώμεδα, τιμάησδε, ᾶδε. τιμάονται, ῶνται.
Perf. & pluſq. ἐαὶ τετίμω, ut τετύπω.
Aor. 1. ἐαὶ τιμήσωμαι, ut τύψωμαι.
Aor. 2. ἐαὶ πίωμαι, ut τύπωμαι,

Infinitiui

Præſens & imperfectum, τιμάεδαι, τιμᾶδαι.
Perf. & pluſq. τετιμέναι.
Aor. 1. τιμήσαδαι. Aor. 2. τιμέδαι.
Fut. 1. τιμήσεδαι. Fut. 2. τιμεῖδαι.

Participij præſens, & imperfectum.

ὁ τιμαόμενος, ώμενος, τὸ τιμαομένε, ωμένε.
ἡ τιμαομένη, ωμένη, τῆς τιμαομένης, ωμένης.

τὸ

τὸ τιμαόμενον, ώμενον, τοῦ τιμαομένου. ωμένου.
perf. & plusq. τετιμὼς, ἡ τετιμῦια, τὸ τετιμὸς, ut τετυπώς.
Aor. 1. ὁ τιμησάμενος, ut τυψάμενος.
Aor. 2. ὁ τιμόμενος. ut τυπόμενος.
Fut. 1. ὁ τιμησόμενος, ut τυψόμενος.
Fut. 2. ὁ τιμούμενος, ut τυπούμενος.

TERTIA CONIVGATIO.

In hac coniugatione contrahitur ο ante { ο, ου } in ου.
{ η, ω } in ω.
{ ει, η, οι } in οι.

Excipe infinitum vbi ο ante ει, contrahitur in ου, δηλόειν, δηλοῦν.

Verbum actiuum.

Indicatiui præsens.

S. Δηλόω, δηλῶ, δηλόεις, οῖς, δηλόῃ, δηλοῖ, declaro
D. δηλόετον, οῦτον, δηλόετον, οῦτον.
P. δηλόομεν, οῦμεν, δηλόετε, οῦτε, δηλόουσι, οῦσι.

Imperfectum.

S. ἐδήλοον, ἐδήλουν, ἐδήλοες, ους, ἐδήλοε, ου, declarabam.
D ἐδηλόετον, οῦτον, ἐδηλοέτην, ούτην.
P. ἐδηλόομεν, οῦμεν, ἐδηλόετε, οῦτε, ἐδήλοον, ουν.

perfectum, δεδήλωκα, declaraui, ut τέτυφα.
plusq. ἐδεδηλώκειν, declaraueram ut ἐτετύφειν,
Aor. 1. ἐδήλωσα, declaraui ut ἔτυψα.
Fut. 1. δηλώσω, declarabo, ut τύψω.

Hæc coniugatio omnino caret Aoristo secundo, futuro secundo, & præterito medio.

Imperatiui præsens, & imperfectum.

S. δήλοε, δήλου, δηλοέτω, δηλούτω, declara.
D. δηλόετον, οῦτον, δηλοέτων, ούτων.
P. δηλοέτε, οῦτε, δηλοέτωσαν, ούτωσαν.
perf. & plusq. δεδήλωκε, declaraueris, ut τέτυφε.
Aor. 1. δήλωσον, δηλωσάτω, declarato, vel declarabis, ut τύψον.

Optatiui præsens, & imperfectum.

S. εἴθε δηλόοιμι, οῖμι, δηλόοις, οῖς. δηλόοι, δηλοῖ, vtinam declararem.
D. δηλόοιτον, οῖτον, δηλοοίτην, οίτην.
P. δηλόοιμεν, οῖμεν, δηλόοιτε, οῖτε. δηλόοιεν, οῖεν:
perf. & plusq. εἴθε δεδηλώκοιμι, vtinam declarauerim, uel declarauissem, vt τετύφοιμι.
Aor. 1. εἴθε δηλώσαιμι, idem ut τύψαιμι.
Fut. 1. εἴθε δηλώσοιμι, utinam declarem, ut τύψοιμι,
Aor. Aeolicus, εἴθε δηλώσεια, ας, ε, ut τύψεια.

Coniunctiui præsens, & imperfectum.

S. ἐὰν δηλόω, δηλῶ, δηλόῃς, δηλόῃ, οῖ, si declarem, vel declararem.
D δηλόητον, ῶτον, δηλόητον, ῶτον.
P. δηλόωμεν, ῶμεν, δηλόητε, ῶτε δηλόωσι, ῶσι.
perf. & plusq. ἐὰν δεδηλώκω, si declarauerim, uel declarauissem, ut τετύφω.

Aor. 1

Aor. 1. ἐὰν δηλώσω, si declarauero, vt τύψω.

Infinitiui præsens, & imperfectum.

δηλόειν, δηλοῦν, declarare.

Perf. & pluſq. δεδηλωκέναι, declaraſſe.

Aor. 1. δηλῶσαι. Futur. 1. δηλώσειν, declaraturum eſſe.

Participij præsens, & imperfectum.

ὁ δηλόων, ῶν, τοῦ δηλόοντος, οῦντος, declarans.

ἡ δηλόουσα, οῦσα. τῆς δηλοούσης, ούσης.

τὸ δηλόον, οῦν, τοῦ δηλόοντος, οῦντος.

Perfectum, & pluſquam perfectum.

ὁ δεδηλωκώς, ὼς δεδηλωκυῖα, τὸ δεδηλωκός, qui declarauit ut τετυφώς.

Aor. 1. ὁ δηλώσας, ὰς δηλώσασα, τὸ δηλῶσαν, idem ut τύψας

Fut. 1. δηλώσων, declaraturus, ut τύψων.

Verbum paſſiuum.

Indicatiui præsens.

S. δηλόομαι, οῦμαι. δηλόῃ, οῖ, δηλόεται, οῦται, declaror,

D. δηλόομεθον, ούμεθον, δηλόεσθον, οῦσθον, δηλόεσθον, οῦσθον,

P. δηλοόμεθα, ούμεθα, δηλόεσθε, οῦσθε, δηλόονται, οῦνται.

Imperfectum.

S. ἐδηλοόμην, ούμην, ἐδηλόου, οῦ, ἐδηλόετο, οῦτο, declarabar.

D. ἐδηλοόμεθον, ούμεθον, ἐδηλόεσθον, οῦσθον, ἐδηλοέσθην, οῦσθην.

P. ἐδηλοόμεθα, ούμεθα, ἐδηλόεσθε, οῦσθε, ἐδηλόοντο, οῦντο.

perfe-

Perfectum.

S. δεδήλωμαι, δεδήλωσαι, δεδήλωται, declaratus sum.
D δεδηλώμεθον, δεδήλωσθον, δεδήλωσθον.
P. δεδηλώμεθα, δεδήλωσθε. δεδήλωνται.

Plusquam perfectum.

S. ἐδεδηλώμην, ἐδεδήλωσο, ἐδεδήλωτο, declaratus eram, vel fueram.
D. ἐδεδηλώμεθον, ἐδεδήλωσθον, ἐδεδηλώσθην.
P. ἐδεδηλώμεθα, ἐδεδήλωσθε, ἐδεδήλωντο,
Aor. 1. ἐδηλώθην, declaratus fui.
Fut. 1. δηλωθήσομαι, declarabor, ut τυφθήσομαι.
Paulo post fut. δεδηλώσομαι, mox declarabor.

IMPERATIVI

Præsens, & imperfectum.

S δήλου, δηλοῦ δηλοέτω, ούτω, declarare.
D δηλόετον, οῦτον, δηλοέσθων, ούσθων.
P. δήλοετε, οῦτε, δηλοέτωσαν, ούτωσαν.

Perfectum & plusquam perfectum.

S δεδήλωσο, δεδηλώσθω, declaratus sis.
D δεδήλωσθον. δεδηλώσθων.
P δεδήλωσθε, δεδηλώσθωσαν.
Aor. 1. δηλώθητι, declarator, tu, vel declaraberis.

Optatiui præsens, & imperfectum.

S. εἴθε δηλοίμην, οίμην, δηλόοιο, οῖο, δηλόοιτο, οῖτο, vtinam declararer.
D. δηλοοίμεθον. οίμεθον δηλόοισθον, οῖσθον, δηλοοίσθην, οίσθην.
P. δηλοοίμεθα, οίμεθα. δηλόοισθε, οῖσθε, δηλόοιντο, οῖντο.

per-

Perfectum & pluſquam perfectum.

S. εἴθε δεδηλώμην, δεδηλῷο, δεδηλῶτο, utinam declaratus ſim vel fuerim, eſſem uel fuiſſem

D. δεδηλώμεθον, δεδηλῶσθον δεδηλώσθην.

P. δεδηλώμεθα, δεδηλῶσθε, δεδηλῶντο.

Aor. 1. εἴθε δηλωθείην, idem, ut τυφθείην.

Fut. 1. εἴθε δηλωθησοίμην, utinã declarer, ut τυφθησοίμην.

Paulo poſt fut. εἴθε δεδηλωσοίμην, utinam mox declarer, ut τετυψοίμην.

Coniunctiui præſens & imperfectum.

S. ἐὰν δηλόωμαι, ῶμαι δηλόῃ, οῖ, δηλόηται, ῶται, declarer, uel declararer.

D δηλοώμεθον, ώμεθον, δηλόησθον, ῆσθον, δηλόησθον, ῶσθον.

P. δηλοώμεθα, ώμεθα. δηλόησθε, ῶσθε, δηλόωνται, ῶνται.

Perfectum & pluſquam perfectum.

S. ἐὰν δεδηλῶμαι, δεδηλῶ δεδηλῶται, ſi declaratus ſim, uel fuerim, eſſem vel fuiſſem.

D δεδηλώμεθον, δεδηλῶσθον, δεδηλῶσθον

P. δεδηλώμεθα, δεδηλῶσθε, δεδηλῶνται.

ADNOTATIO.

Quidam cenſent Atticè ita flecti: ſcilicet ω, vbique retento: communiter tamen retineri, η, in ſecunda & tertia perſona ſingularis, & dualis, & in ſecunda pluralis, ut δεδηλῆ, ῆται, ῆσθον, ῆσθον, ῆσθον, ῆσθε, ſed vix vllo ſcriptoris veteris teſtimonio quicquam probari poteſt. Laſcaris certe & alij Grammatici, ω, vbique retinendum eſſe ſignificant.

Aoriſt. 1. ἐὰν δηλωθῶ, ſi declaratus ero, vel fuero.

IN-

Infinitiui præsens,& imperfectum.

δηλόεσθαι,ῆσθαι,declarari.
Perf.& pluſq. δεδηλῶσθαι,declaratum eſſe.
Aor.1.δηλωθῆναι,declaratum fuiſſe, &c.
Fut.1.δηλωθήσεσθαι,declaratum iri.
Paulo poſt fut. δεδηλώσεσθαι,mox declaratum iri.

Participij præsens,& imperfectum.

ὁ δηλούμενος,ούμενος. τοῦ δηλουμένου,ουμένου,qui declaratur, vel declarabitur.
ἡ δηλουμένη,ουμένη,τῆς δηλουμένης,ουμένης.
τὸ δηλούμενον,ούμενον,τοῦ δηλουμένου,ουμένου.
perf.& pluſq. ὁ δεδηλωμένος, ut τετυμμένος, declaratus.
Aor.2.ὁ δηλωθείς,idem ut τυφθείς.
Fut.1.ὁ δηλωθησόμενος,declarandus ut τυπτόμενος.

Verbum medium.

Indicatiui præsens.

S. δηλόομαι,οῦμαι δηλόῃ,οῖ,δηλόεται,ῆται,
D δηλοόμεθον,ούμεθον,δηλόεσθον,ῆσθον,δηλόεσθον,ῆσθον.
P.δηλούμεθα,ούμεθα.δηλόεσθε,ῆσθε,δηλόονται,ῶνται.

Imperfectum.

S. ἐδηλούμην,ούμην,ἐδηλόου,ῶ,ἐδηλόετο,ῆτο.
D.ἐδηλοόμεθον,ούμεθον,ἐδηλόεσθον,ῆσθον,ἐδηλοέσθην,ώσθην.
P.ἐδηλούμεθα,ούμεθα.ἐδηλόεσθε,ῆσθε,ἐδηλόοντο,ῶντο.

Aor.1.

Aor. 1. ἐδηλωσάμην, ut ἐτυψάμην.
Fut. 1. δηλώσομαι, ut τύψομαι.

IMPERATIVI

Præsens, & imperfectum.

S. δήλοῦ, δήλῶ, δηλοέσθω, οῦσθω,
D. δηλόεσθον, οῦσθον, δηλοέσθων, οῦσθων.
P. δηλόεσθε, οῦσθε, δηλοέσθωσαν, οῦσθωσαν.
Aor. 1. δήλωσαι, δηλωσάσθω, ut τύψαι.

Optatiui præsens, & imperfectum.

S. εἴθε δηλοίμην, οίμην, δηλόοιο, οῖο, δηλόοιτο, οῖτο,
D. δηλοίμεθον, οίμεθον, δηλόοισθον, οῖσθον, δηλοίσθην, οίσθην.
P. δηλοίμεθα, οίμεθα, δηλόοισθε, οῖσθε, δηλόοιντο, οῖντο.
Aor. 1. εἴθε δηλωσαίμην, ut τυψαίμην.
Fut. 1. εἴθε δηλωσοίμην, ut τυψοίμην.

Coniunctiui præsens & imperfectum.

S. ἐὰν δηλόωμαι, ῶμαι, δηλόῃ, οῖ, δηλόηται, ῶται.
D. δηλοώμεθον, ώμεθον, δηλόησθον, ῶσθον, δηλόησθον, ῶσθον.
P. δηλοώμεθα, ώμεθα, δηλόησθε, ῶσθε, δηλόωνται, ῶνται.
Aor. 1. δηλώσωμαι, ut τύψωμαι.

Infinitiui præsens, & imperfectum.

δηλόεσθαι, οῦσθαι. perf. δεδηλῶσθαι.
Aor. 1. δηλώσασθαι. Fut. 1. δηλώσεσθαι.

Par-

Participij præsens, & imperfectum.

ὁ δηλο όμενος, ή μενος, τοῦ δηλοομένυ, ης μένυ.
ἡ δηλοομένη, ης μένη, τῆς δηλοομένης, ης μένης.
τὸ δηλοόμενον, ή μενον, τοῦ δηλοομένυ, ης μένυ.
Aoristus primus. ὁ δηλωσάμενος, ut τυψάμενος.
Fut. 1. ὁ δηλωσόμενος, ut τυψόμενος.

DE VERBIS IN MI.

Caput Decimum.

EX verbis sextæ coniugationis Barytonorum in έω, άω, όω, ύω, formantur uerba desinentia in μι; ac pro numero vocalium figuratiuarum, α, ε, ο, υ, quatuor sunt coniugationes: δίω, τίθημι, pono: στάω, ἵστημι, sto, δόω, δίδωμι, do; δείκνυω, δείκνυμι, ostendo.

2 Formantur uerba in μι, per reduplicationem: quæ duplex est. Altera propria, quum thematis consonans, vel tenuis loco aspiratæ cum iota breui repetitur δίω, τίθεω, δόω, δίδόω.

3 Altera impropria, cum iota dumtaxat præfigitur, quod fit, quando thema à vocali, aut ς, inchoatur, στάω, ἵστάω, sto, ἔω, ἵέω.

4 Ceterum ω, mutatur in μι, & breuis characteristica in longam, ε, & α, in δίω, τίθημι: στάω, ἵστημι. ο in ω, δόω, δίδωμι.

5. Quar-

5 Quarta coniugatio caret reduplicatione. Idcirco tantum in μι, conuertitur, ceteris saluis δείκνυω. δείκ μυ, quod erat breue in barytono, hic censetur longum.

6 Reduplicatio seu propria, seu impropria in solo præsenti, & imperfecto per omnes tamen modos, & in ipsis quoque participijs inuenitur.

Paradigma primæ coniugationis.

1 Fit hæc coniugatio à verbis in εω, futurum in ησω, præteritum in κα, τίθεω, τίθημι, θήσω, τέθεικα; ἔω, ἵημι mitto, dimitto. ἥσω, εἷκα.

Indicatiui præsens.

S. τίθημι, τίθησι, pono, D. τίθετον, τίθετον.
P. τίθεμεν, τίθετε, τιθέασι. Ionice. τιθέασι.

2 Tertia persona pluralis similis est datiuo plurali participij τιθέντος, τιθέντι, τιθεῖσι.

3 Sic in barytonis, τύπτουσι, & in futuro τύψουσι. Quocirca plane conueniũt cum datiuis participiorum eiusdem temporis.

Imperfectum,

S. ἐτίθουν, ἐτίθεις, ἐτίθει. ponebam.
D. ἐτίθετον, ἐτιθέτην. P. ἐτίθεμεν, ἐτίθετε, ἐτίθεσαν.
perfectum, τέθεικα, τέθεικας, τέθεικε, posui, ut τέτυφα,
pluſq. perf. ἐτεθείκειν, ἐτεθείκεις, posueram, ut ἐτετύφειν.
Aoriſt. 1. ἔθηκα, ἔθηκας, ἔθηκε, posui, ut ἔτυψα.
Aoriſtus secundus. S. ἔθην, ἔθης, ἔθη, posui.
D. ἔθετον, ἐθέτην, P. ἔθεμεν, ἔθετε, ἔθεσαν.

Fit ab imperfecto ablata reduplicatione ἐτίθουν, ἔθουν

Impe-

Imperatiui præsens & imperfectum.

S. τίθετι, τιθέτω, pone.

D. τίθετον, τιθέτων, plur. τίθετε, τιθέτωσαν.

Fit a prima plurali præsentis temporis, mutando μεν in θι, τίθεμεν, τίθετι, ubi τ, est propter præcedentem aspiratam: ἵσταμεν, ἵσταθι, δίδομεν, δίδοθι,

præt. perf. τέθεικε, τεθεικέτω, posueris.

Aor. 1. θῆκον, θηκάτω.

Aoristus secundus

S. θὲς, θέτω, ponito tu vel pones.

D. θέτον, θέτων, P. θέτε, θέτωσαν.

Optatiui præsens, & imperfectum.

S. εἴθε τιθείην, τιθείης, τιθείη, utinam ponerem.

D. τιθείητον, τιθειήτην, P. τιθείημεν, τιθείητε, τιθείησαν.

Fit ab imperfecto indicatiui, ablato augmento syllabico & interposita diphthongo, quæ contineat characteristicam coniugationis ἐτίθην, τιθείην, ἵστην, ἱσταίην, ἐδίδων, διδοίην.

Perf. & plus. εἴθε τεθείκοιμι, τεθείκοις, utinam posuerim, uel posuissem, ut τετύφοιμι.

Aor 1. θείκαιμι, ut τύψαιμι.

Aoristus secundus.

S. εἴθε θείην, θείης, θείη, utinam posuerim.

D. θείητον, θειήτην. P. θείημεν, θείητε, θείησαν.

Fit à præsenti, ablata reduplicatione, τιθείην, θείην, quod hic & supra monuisse sit satis. Omnes enim Aoristi secundi formantur hoc modo.

Coniunctiui præsens, & imperfectum.

S. ἐὰν τιθῶ, τιθῇς, τιθῇ, si ponam, uel ponerem.

D. τι-

D. πθῆτον, πθῆτον. P. πθῶμεν, τιθῆτε, τιθῶσι.
Perf. & pluſq. ἐαὺ πεθείκω, ſi poſuerim, vel poſuiſſem.
Aor. 1. ἐαὺ θήκω. &c.
Aor. 2. S. ἐαὺ θῶ, θῇς, θῇ, ſi poſuero. D. θῆτον, θῆτον,
P. θῶμεν, θῆτε, θῶσι.

Infinitiui

Præſens & imperfectum, τιθέναι, ponere.
Perf. & pluſq. πεθεικέναι, poſuiſſe.
Aor. 1. θῆκαι. Aor. 2. θεῖναι, poſuiſſe.
Fut. 1. θήσειν, poſiturum eſſe.

Participij præſens, & imperfectum.

ὁ τιθείς, τοῦ τιθέντος, ponens. ἡ τιθεῖσα, τῆς τιθείσης, τὸ τιθέν, τοῦ τιθέντος.
Perf. & pluſq. πεθεικώς, κυῖα, κός, qui poſuit.
Aor. 1. θήκας, θήκασα, θῆκαν. Aor. 2. ὁ θείς, τοῦ θέντος, qui poſuit. ἡ θεῖσα, τῆς θείσης, τὸ θέν, τοῦ θέντος. Fut. 1. θήσων, θήσουα, θῆσον, poſiturus.

Paradigma Verbi paſſiui.

Indicatiui præſens.

S. πίθεμαι, πίθεσαι, πίθεται, ponor.
D. τιθέμεθον, τίθεσθον, πίθεσθον,
P. τιθέμεθα, τίθεσθε, πίθενται.

Imperfectum.

S. ἐπιθέμην, ἐπίθεσο, ἐπίθετο, ponebar.
D. ἐπιθέμεθον, ἐπιθέσθην, ἐπιθέσθων.
P. ἐπιθέμεθα, ἐπίθεσθε, ἐπίθεντο.

Perfectum.

S. τίθειμαι, τίθεισαι, τίθειται, positus sum.
D. τιθείμεθον, τίθεισθον, τίθεισθον.
P. τιθείμεθα, τίθεισθε, τίθεινται.
Pluſquam perf. ἐτιθείμην, ἐτίθεισο, ἐτίθειτο, positus eram, vel fueram.
Aor. 1. ἐτέθην, ἐτέθης ἐτέθη, positus fui. ut ἐτύφθην.

Penultima Aoriſti primi corripitur, a τίθεισαι, ἐτίθην abiecta ſubiunctiua .θ, quoque præteriti vertitur in tenuem τ.

Aoriſto ſecundo carent verba paſſiua.

Futurum primum, τεθήσομαι, ponar.
Paulo poſt futurum. τεθείσομαι, paulo poſt ponar.

Imperatiui præſens, & imperfectum.

S. πίθεσο, πθέσθω, ponere.
D. πίθεσθον, πθέσθων.
P. πίθεσθε, πθέσθωσαν.
Pert. & pluſq. τέθεισο. τεθείσθω, positus ſis vel fueris.
Aor. 1. τέθητι. τεθήτω, ponitor, vel poneris.

Optatiui præſens & imperfectum.

S. εἴθε πθείμην. πθεῖο, πθεῖτο, vtinam ponerer.
D πθείμεθον, πθείσθην, πθείσθων.
P. τιθείμεθα, πθεῖσθε, πθεῖντο.

Perfectum & pluſquam perfectum.

S. εἴθε πθείμην, πθεῖο, πθεῖτο, vtinam positus fuerim. vel fuiſſem.

D. π.

D. τεθείμεθον, τεθείσθον, τεθείσθων.
P. τεθείμθα, τεθεῖσθε, τεθεῖντο.
Fut. 1. τεθησοίμην, vtinam ponar.
Paulo post fut. τεθεισοίμην, vtinam mox ponar.

Coniunctiui præsens.

S. ἐὰν τεθῶμαι, τεθῇ, τεθῆται, si ponar vel ponerer.
D. τεθώμεθον, τεθῆσθον, τεθῆσθον.
P. τεθώμεθα, τεθῆσθε, τεθῶνται.

Perfectum & plusquam perfectum.

S. ἐὰν τεθῶμαι, τεθῇς, τεθῇ, si positus fuerim vel fuissem.
D. τεθώμεθον, τεθῆσθον, τεθῆσθον.
P. τεθώμεθα, τεθῆσθε τεθῶνται.
Aor. 1. ἐὰν τεθῶ, τεθῇς, si positus fuero. ut τυφθῶ.

Infinitiui præsens, & imperfectum, τίθεσθαι, poni.
perf. & pluſq τεθεῖσθαι, positum esse.
Aor. 1. τεθῆναι.
Fut. 1. τεθήσεσθαι, positum iri.

Participij præsens, & imperfectum.

ὁ τιθέμενος, τοῦ τιθεμένου, qui ponitur vel ponebatur.
ἡ τιθεμένη, τῆς τιθεμένης. τὸ τιθέμενον, τοῦ τιθεμένου
Perf. & pluſq. τεθειμένος, τεθειμένη, τεθειμένον, positus.
Aor. 1. τεθείς, τεθεῖσα, τεθέν, idem.
Fut. 1. τεθησόμενος, τεθησομένη, τεθησόμενον, ponendus.
Paulo post futurum, τεθησόμενος, τεθησομένη, τεθησόμενον, mox ponendus.

Verbum medium.

1 Præsens, & imperfectum conueniunt cum passiuis.

Perfectum & pluſquam perfectum & futurum secundum tum demum hic quærenda ſunt, quum verba circumflexa, à quibus verba in μι, formantur, prædicta tempora habuerint.

2 Reſtant ergo tria tantum tempora, Aoriſtus primus, futurum primum, Aoriſtus ſecundus.

Aor. 1. ἐθηκάμην, ἐθήκω, ἐθήκατο, ut ἐτυψάμην.
Imper. θῆκαι, θηκάσθω. Optat. θηκαίμην. Subiunctiuo θήκωμαι. Infinit. θήκασθαι. Partic. θηκάμενος.

Futurum primum.

Indicat. θήσομαι, θήσῃ, θήσεται, ponam.
Optat. θησοίμην, θήσοιο, θήσοιτο, vtinam ponam.
Infinit. θήσεσθαι, poſiturum eſſe.
Partic. θησόμενος, θησομένη, θησόμενον, poſiturus.
Aor. 2. Indic. S. ἐθέμην, ἔθεσο, ἔθετο, poſui.
D. ἐθέμεθον, ἔθεσθον, ἐθέσθην.
P. ἐθέμεθα, ἔθεσθε, ἔθεντο.

---

3 Fit ab imperfecto paſſiuo, ablata reduplicatione, idq. in omnibus modis, ἐτιθέμην, ἐθέμην, πίθεσο, θέσο.

Aoriſtus ſecundus

Imperatiui. S. θέσο, θέσθω, pone, vel poſueris.
D. θέσθον, θέσθων. P. θέσθε, θέσθωσαν.

Aori-

Aoristus secundus Optatiui.

Sεῖθε θείμην, θεῖο, θεῖτο, utinam posuerim.
D θείμεθον, θεῖσθον, θείσθην.
P. θείμεθα, θεῖσθε, θεῖντο.

Aoristus secundus Coniunctiui.

S. ἐὰν θῶμαι, θῇ, θῇ, si posuerim, vel posuero.
D θώμεθον, θῆσθον, θῆσθον. P. θώμεθα, θῆσθε, θῶνται.
Aor. 2. infinitiui, θέσθαι, ponere vel posuisse.
Aor. 2. participij, θέμενος, ένη, ενον, qui posuit.

Paradigma secundæ coniugationis verborum in μι.

1 Continet hæc coniugatio verba in μι, facta ex verbis in άω, futurum ήσω, præteritum κα, στάω, ἵστημι, στήσω, ἕστακα.

Indicatiui præsens.

S. ἵστημι, ἵστης, ἵστησι. sisto, vel statuo.
D. ἵστατον, ἵστατον. P. ἵσταμεν, ἵστατε, ἱστᾶσι.

Imperfectum.

S. ἵστην, ἵστης, ἵστη, D. ἵστατον, ἱστάτην, P. ἵσταμεν, ἵστατε, ἵστασαν.
Perf ἕστακα, ἕστακας ἕστακε, steti, ut τέτυφα, &c.

2 Ἕστακα, per α, pro ἕστηκα, a futuro στήσω, seruat autem ε, asperum spiritum præsentis, ἵστημι, ἕστακα.
Præteritum plusq. ἑστάκειν, ἑστάκεις, &c. Aor. 1. ἔστηκα.
Aor. 2. S. ἔστην, ἔστης, ἔστη.

D. ἔστην, ἑστήτω P. ἔστημεν, ἔστητε, ἔστησαν,
Fut. 1. στήσω, στήσεις, στήσει.

Imperatiui præsens, & imperfectum.

S. ἵστα θι, ἱστάτω.
D. ἵστατον, ἱστάτων. plur. ἵστατε, ἱστάτωσαν.
perf. & pluſq. ἑστακε, ἑστακέτω.
Aor. 1. στῆσον, στησάτω.

Aoriſtus ſecundus

S. στῆθι, στήτω. D. στῆτον, στήτων. plur. στῆτε, στήτωσαν.

Optatiui præsens, & imperfectum.

S. εἴθε ἱσταίην, ἱσταίης, ἱσταίη. D. ἱσταίητον, ἱσταίητην.
plur. ἱσταίημεν, ἱσταίητε, ἱσταίησαν.
perf. & pluſ. ἑστάκοιμι, ἑστάκοις. Aor. 1 στήσαιμι.

Aoriſtus ſecundus

S. εἴθε σταίην, σταίης, σταίη. D. σταίητον, σταίητην. plur. σταίημεν, σταίητε, σταίησαν. Fut. 1. στήσοιμι.

Coniunctiui præsens, & imperfectum.

S. ἐὰν ἱστῶ, ἱστῷς, ἱστᾷ. D. ἱστᾶτον, ἱστᾶτον. pl. ἱστῶμεν, ἱστᾶτε, ἱστῶσι.
perf. & pluſq. ἐὰν ἑστάκω. Aor. 1. ἐὰν στήσω.

Aoriſtus ſecundus

S. ἐὰν στῶ, στῇς, στῇ, D. στῆτον, στῆτον, plur. στῶμεν, στῆτε, στῶσι.

Infini-

Infinitiui præsens & imperf. ἱστάναι.
Perfectum & pluſquam perf. ἑστακέναι.
Aoriſtus primus στῆσαι.
Aoriſtus ſecundus στῆναι.
Futurum primum, στήσειν.

Participij præsens,& imperfectum.

ὁ ἱστὰς, ἱστάντος. ἡ ἱστᾶσα, ἱστάσης. τὸ ἱστὰν, ἱστάντος,
Perf.& pluſq. ἑστακὼς, ἑστακυῖα, ἑστακός.

Aoriſtus ſecundus.

ὁ στὰς, στάντος, ἡ στᾶσα, στάσης. τὸ στὰν, στάντος.
Futurum primum, στήσων, στήσουσα, στῆσον.

Verbum paſſiuum.

Indicatiui præsens.

S ἵσταμαι, ἵστασαι, ἵσταῖ.
D. ἱστάμεθον, ἵστασθον, ἵστασθον.
P. ἱστάμεθα, ἵστασθε, ἵστανται.

Imperfectum,

S ἱστάμην, ἵστασο, ἵστατο.
D. ἱστάμεθον, ἵστασθον, ἱστάσθην.
P. ἱστάμεθα, ἵστασθε, ἵσταντο.
Perfectum, ἕστημαι, ἕστασαι, ἕσταῖ.
Pluſquam perfectum, ἑστάμην, ἕστασο, ἕστατο.
Aoriſtus primus, ἐστάθην.
Futurum primum, σταθήσομαι.
Paulo poſt futurum, ἑστάσομαι.

Imperatiui præsens,& imperfectum.

S. ἵστασο, ἱστάσθω.
D. ἵστασθον, ἱστάσθω
P. ἵστασθε, ἱστάσθωσαν.
Perfectum,& pluſq. ἕστασο, ἑστάσθω.
Aoriſtus primus, στάθητι, σταθήτω.

Optatiui præsens, & imperfectum.

S. ἵσταίμην, ἵσταῖο, ἵσταῖτο. D. ἱσταίμεθον, ἱστᾶσθον, ἱστάσθην.
P. ἱσταίμεθα, ἱστᾶσθε, ἱστῶντο.

Perfectum & pluſquam perfectum.

S. εἵστάμην, ἑστᾶο, ἑστᾶτο. D. ἑστάμεθον, ἑσταῖτον, ἑστάσθην.
P. ἑστάμεθα, ἑστᾶσθε, ἑστῶντο.
Aor. 1. στάθείην, στάθείης, στάθείη. Fut. 1. στάθησοίμην.
Paulo poſt fut. ἑστασοίμην.

Coniunctiui præsens & imperfectum.

S. ἐὰν ἱστῶμαι, ἱστᾷ, ἱστᾶται. D. ἱστώμεθον, ἱστᾶσθον, ἱστᾶσθον.
plur. ἱστώμεθα, ἱστᾶσθε, ἱστῶνται.

Perfectum & pluſquam perfectum.

S. ἐὰν ἑστῶμαι, ἑστᾷ, ἑστᾶται. D. ἑστώμεθον, ἑστᾶσθον, ἑστᾶσθον.
P. ἑστώμεθα, ἑστᾶσθε, ἑστῶνται. Aor. 1. ἐὰν στάθῶ, στάθῇς, στάθῇ.

Infinitiui præsens, & imperfectum.

Ἱστάναι. Perfectum, & pluſq. ἑστᾶναι. Aor. 1. στάθῆναι.
Fut. 1. στάθήσεσθαι. Paulo poſt fut. ἑστάσεσθαι.

Participij præsens, & imperfectum.

ἱστάμενος, ἱσταμένη, ἱστάμενον, perf. & Pluſq. ἑστάμενος, ἑσταμένη, ἑστάμενον, Aor. 1. στάθείς, στάθεῖσα, στάθέν.
Fut. 1. στάθησόμενος, ομένη, όμενον.
Paulo poſt fut. ἑστασόμενος.

Verbum

Verbum medium.

1 Tria huius verbi tempora formare licet, Aoristum primum, futurum primum. Aoristum secundum.

2 Aoristus primus indicatiui sic habet, ἐστησάμην. Imperatiui, στῆσαι, στησάσθω. Optatiui στησαίμην. Coniunctiui, στήσωμαι. Infinitiui στήσασθαι. Participij στησάμενος.

3 Futuri primi hæc sunt tempora, στήσομαι. Optatiui, στησοίμην. Infinitiui, στήσεσθαι. participii στησόμενος.

Aor. 2. indicatiui S. ἐστάμην, ἔστασο, ἔστατο.
D. ἐστάμεθον, ἔστασθον, ἐστάσθην. plur. ἐστάμεθα, ἔστασθε, ἔσταντο.

Vix est vsitatum hoc tempus, minime vero extra indicatiuum, στάσω, σταίμην, στῶμαι, στάς, στάμενος.

Paradigma tertiæ coniugationis verborum in μι.

1 Conti net hæc coniugatio verba in μι, facta ex circūflexis in ω, futurum ωσω, præteritum κα, δῶ, δίδωμι, do, δώσω, δέδωκα, dedi.

Indicatiui præsens.

S. δίδωμι, δίδως, δίδωσι. do. D. δίδοτον, δίδοτον.
plur. δίδομεν, δίδοτε, διδόασι, ionice, διδόασι.

Imperfectum.

S. ἐδίδων, ἐδίδως, ἐδίδω, dabam. D. ἐδίδοτον, ἐδιδότην.
plur. ἐδίδομεν, ἐδίδοτε, ἐδίδοσαν.

Perfectum.

S. δέδωκα, δέδωκας, δέδωκε, dedi, ut τέτυφα.

plusq.

Pluſq. ἐδεδώκην, dederam.

Aor. 1. ἔδωκα, ἔδωκας. ἔδωκε, dedi, vt ἔπυθα.

Aoriſtus ſecundus.

S. ἔδων. ἔδως, ἔδω, dedi.

D ἔδοτον, ἐδότην. P. P. ἔδομεν, ἔδοτε ἔδοσαν.

Futurum primum, δώσω, δώσεις, dabo.

Imperatiui præſens, & imperfectum.

S. δίδοθι, διδότω, da.

D. δίδοτον, διδότων. P. δίδοτε, διδότωσαν.

Præteritum perf δέδωκε, δεδώκετω, dederis.

Aoriſtus primus, δῶκον, δωκάτω, inuſitatus.

Aoriſtus ſecundus,

S δός, δότω, da. D. δότον, δότων.

P. δότε, δότωσαν.

Optatiui præſens, & imperfectum.

S. εἴθε διδοίλω, διδοίης, διδοίη, vtinam darem.

D. διδοίητον, διδοιήτην.

P. διδοίημεν, διδοίητε, διδοίησαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. εἴθε δοίλω, δοίης, δοίη, vtinam dederim.

D. δοίητον, δοιήτην.

P. δοίημεν. δοίητε, δοίησαν.

Attice, δῴλω, δῴης, δῴη.

Futurum primum, δώσιμι, vtinam dem.

Subiunctiui præſens & imperfectum.

S. ἐὰν διδῶ, διδῷς, διδῷ.

D διδῶτον, διδῶτον.

P. διδῶμεν, διδῶτε, διδῶσι.

perf. & pluſq. δεδώκω, δεδώκῃς, ſi dederim vel dediſſem.

Aoriſtus primus, ἐὰν δώκω.

S. ἐὰν

Aoristus secundus.

S. ἐαν δῶ, δῷς, δῷ, ni dedero.
D. δῶτον, δῶτον.
P. δῶμεν, δῶτε, δῶσι.
Infinitiui præsens & imperf. δίδόναι, dare.
perf. & pluſq. δεδωκέναι, dediſſe, Aor. 1 δῶκαι.
Aor. 2. δοῦναι, Fut. 1. δώσειν, daturum.

Participij præsens, & imperfectum.

ὁ δίδούς, δίδόντος, qui dat vel dabat.
ἡ δίδοῦσα, δίδούσης. τὸ δίδόν. δίδόντος.
perf. & pluſq. δεδωκώς, qui dedit Aor. 1. δώκας, &c.
Fut. 1. δώσων, daturus, δώσουσα, δῶσον.

Aoristus secundus.

ὁ δούς, δόντος, qui dedit.
ἡ δοῦσα, δούσης, τὸ δόν, δόντος,

Verbi paſsiui.

Indicatiui præsens,

S. δίδομαι, δίδοσαι, δίδοται, tribuor.
D. διδόμεθον, δίδοσθον, δίδοσθον.
plur. διδόμεθα, δίδοσθε. δίδονται.

Imperfectum.

S ἐδιδόμην, ἐδίδοσο, ἐδίδοτο. dabar.
D. ἐδιδόμεθον, ἐδίδοσθον, ἐδιδόσθην.
plur. ἐδιδόμεθα, ἐδίδοσθε, ἐδίδοντο.
perf. δέδομαι, δέδοσαι. δέδοται, datus ſum.
pluſquam perf. ἐδεδόμην, datus eram.
Aor, 1. ἐδόθην.
Fut. 1. δοθήσομαι, dabor.

Imperatiui præsens, & imperfectum.

S. δίδοσο, διδόσθω, dare.
D. δίδοσθον, διδόσθων. P. δίδοσθε, διδόσθωσαν.

Perfe-

Perfectum, & pluſquam perfectum.

S. δέδοσο, δεδόσθω, datus ſis vel fueris.
D. δέδοσθον, δεδόσθων. plur. δέδοσθε, δεδόσθωσαν.
Aor. 2. δόσπο, δοσήτω, dare, vel dator.

Optatiui præſens, & imperfectum.

S. εἴθε διδοίμιν, διδοῖο, διδοῖτο, vtinam darer.
D. διδοίμεθον, διδοῖσθον, διδοίσθην.
plur. διδοίμεθα, διδοῖσθε, διδοῖντο.
Perf. & pluſ. δεδοίμην, δεδοῖο, vtinam datus fuerim, vel fuiſſem.
Aor. 1. εἴθε δοθείλω, δοθείης, vtinam datus fuerim.
Fut. 1. εἴθε δοθησοίμιν, δοθήσοιο, δοθήσοιτο, vtinam darer.
paulo poſt fut. εἴθε δεδοσοίμιν, δεδόσοιο, δεδόσοιτο, vtinam mox darer.

Subiunctiui præſens, & imperfectum.

S. ἐὰν διδῶμαι, διδῷ, διδῶται, ſi darer.
D. διδώμεθον, διδῶσθον, διδῶσθον.
plur. διδώμεθα, διδῶσθε, διδῶνται.
Perf. & pluſq. δεδῶμαι, δεδῷ, δεδῶ, ſi datus fuerim vel fuiſſem.
Aor. 1. ἐὰν δοθῶ, ῆς, ῆ, ſi datus fuero.
Infinitiui præſens, & imperf. δίδοσθαι, dari.
perf. & pluſq. δεδόσθαι, datum eſſe.
Aor. 1. δοθῆναι, datum eſſe.
Fut. 1. δοθήσεσθαι, datum iri.
paulo poſt fut. δεδόσεσθαι, mox datum iri.
Participij præſ. & imperf. ὁ διδόμενος, ἡ διδομένη, τὸ διδόμενον, qui datur vel dabatur.
perf. & pluſq. δεδόμενος, δεδομένη, δεδόμενον, datus.
Aor. 1. ὁ δοθείς, ἡ δοθεῖσα, τὸ δοθέν, idem.
Fut. 1. δοθησόμενος, δοθησομένη, δοθησόμενον, dandus.

Ver-

Verbi medij.

Aor. 1. ἐδωκάμην, parum vsitatus. Aoristus vero secundus sic inflectitur.

Indicatiui. S. ἐδόμην, ἔδοσο, ἔδοτο, dedi.
D. ἐδόμεθον, ἔδοσθον, ἐδόσθην. P. ἐδόμεθα, ἔδοσθε, ἔδοντο.

Imperatiui, S. δόσο, δόσθω, dederis.
D. δόσθον, δόσθων. P. δόσθε, δόσθωσαν.

Optatiui. S. εἴθε δοίμην, δοῖο, δοῖτο, vtinam dederim.
D. δοίμεθον, δοῖσθον, δοίσθην. P. δοίμεθα, δοῖσθε, δοῖντο.

Subiunctiui. S. ἐὰν δῶμαι, δῷ, δῶ, si dedero
D. δώμεθον, δῶσθον, δῶσθον. P. δώμεθα, δῶσθε, δῶνται.
Infinitiuus, δόσθαι, dedisse.
Participij, δόμενος, δομένη, δόμενον, qui dedit.
Fut. 1. per omnes modos, δώσομαι, dabo, δωσοίμην, δώσῃ δωσόμενος.

Paradigma quartæ coniugationis verborum in μι.

Continet hæc coniugatio verba in μι, facta a verbis in υω, δεικνύω, δείκνυμι.

Verbi actiui.

Indicatiui præsens

S. δείκνυμι, δείκνις, δείκνυσι, ostendo.
D. δείκνυτον, δείκνυτον. plur. δείκνυμεν, δείκνυτ, δεικνῦσι.
Imperfectum, S. ἐδείκνυν, ἐδείκνις, ἐδείκνυ, ostendebam.

ἐδεί-

D. ἐδείκνυτον, ἐδεικνύτην.
P. ἐδείκνυμεν, ἐδείκνυτε, ἐδείκνυσαν,

Imperatiui præsens, & imperfectum.

S. δείκνυθι, δεικνύτω, ostende.
D. δείκνυτον, δεικνύτων. P. δείκνυτε, δεικνύτωσαν.
Infinitiui præsens & imperfectum, δεικνύναι, ostendere.

Participij præsens, & imperfectum.

ὁ δεικνύς, τοῦ δεικνύντος, ostendens.
ἡ δεικνῦσα, τῆς δεικνύσης. τὸ δεικνύν, τοῦ δεικνύντος.

Verbi passiui.

Indicatiui præsens.

S. δείκνυμαι, δείκνυσαι, δείκνυται, ostendor.
D. δεικνύμεθον, δείκνυσθον, δείκνυσθον.
P. δεικνύμεθα, δείκνυσθε, δείκνυνται.

Imperfectum.

S. ἐδεικνύμην, ἐδείκνυσο, ἐδείκνυτο, ostendebar.
D. ἐδεικνύμεθον, ἐδείκνυσθον, ἐδεικνύσθην.
plur. ἐδεικνύμεθα, ἐδείκνυσθε, ἐδείκνυντο.

Imperatiui præsens, & imperfectum.

S. δείκνυσο, δεικνύσθω, ostendere.
D. δείκνυσθον, δεικνύσθων. P. δείκνυσθε, δεικνύσθωσαν.
Infinitiui præsens & imperfectum, δείκνυσθαι. ostendi.
Participij præsens & imperfectum, ὁ δεικνύμενος, ἡ δεικνυμένη, τὸ δεικνύμενον, qui ostenditur vel ostendebatur.

ADNOTATIO.

Reliqua tempora desiderantur, in his verbis. De quibus plura in primo libro Grammaticæ.

Exempla omnium coniugationum.

Prima.	*Secunda.*
τρίβω, tero	λέγω, dico.
γράφω, scribo	ἄγω, duco, ago.

τέρ-

τέρπω, delecto
πέμπω, mitto
βλέπω, video
τρέφω, nutrio
βέπω, verto
θάπτω, sepelio
κρύπτω, abscondo

Tertia.

ᾄδω, cano
πλήθω, impleo
πείθω, persuadeo
κλύθω, occulto
αὐύτω, perficio
καθεύδω, dormio
δείδω, timeo

φεύγω, fugio
δρέχω, curro
ψέγω, vitupero
ῥέχω, rigo
λήγω, cesso
ἔχω, habeo
πλέκω, plico

Quarta

πειράζω, tento
ἁγιάζω, sanctifico
ὑβρίζω, iniuria afficio.
ἐρίζω, finio.
κηρύττω, prædico
τάττω, ordino
πλάττω, fingo
παίζω, ludo

Quinta.

στέλλω, mitto
τέλλω, orior
ἀγγέλλω, nuncio
νέμω, distribuo
θέμω, ædifico
κρίνω, iudico
κλίνω, reclino
σπείρω, sero

Sexta.

τίω, honoro
λύω, soluo
πτύω, spuo
κωλύω, prohibeo
πιστεύω, credo
ἀληθεύω, verum dico
νομεύω, pasco
ἀγορεύω, concionor

Exempla coniugationum circumflexarum.

Prima

τελέω, finio, perficio
ποιέω, facio
πονέω, laboro
κινέω, moueo
καλέω, voco
ἀδικέω, iniuria afficio

Secunda

γελάω, rideo
βοάω, clamo
ὁράω, video
ἐρωτάω, interrogo
νικάω, vinco
πλανάω, erro

Tertia

Tertiæ.

χρυσόω, inauro
ὁμόω, iuro
πληρόω, impleo
τυφλόω, excæco
λυτρόω, libero
κληρόω, sortior
βεβαιόω, firmo
ὀρθόω, dirigo

Exempla coniugationum in μι.

Primæ.

ἵημι, mitto
ἀφίημι, dimitto
ἐξίημι, emitto
διεξίημι, enarro
& quædam poetica, ut
δίζημι, requiro

Secundæ.

τλῆμι, tolero
πάμπρημι, uro
[illegible], as
[illegible]ado,
[illegible], domo
[illegible] poetica.

Tertiæ.

γνῶμι, cognosco
ἅλωμι, capio
βίωμι, uiuo
& alia huiusmodi ferme inusitata.

Quartæ.

ζεύγνυμι, iungo
πήγνυμι, pango
ἄγνυμι, frango
ὄλλυμι, perdo
ῥώννυμι, ualeo

De aduerbio coniunctione, & præpositione.

Caput Vndecimum pro media classe.

ADMONITIO.

Hoc caput non videtur à tyronibus ediscendum.

ADVERBIORVM tot sunt species & significationes, quot apud Latinos; imo plures quũ Græci interiectiones aduerbijs annumerent, φεῦ, heu. ἰὼ, io. εὖγε, euge, quod Latini nõ faciunt. Facilè autem ex significatione quiuis intelliget quonam aduerbiũ, quod occurrit, referendum sit, utrũ uidelicet ad temporis aduerbia, ut νῦν, nunc τότε, tunc

χθὲς

χθὲς, heri: σήμερον, hodie: αὔριον, cras: μεπάυριον, perendie: an qualitatis, vt εὖ, bene: καλῶς, pulchrè: ὀρθῶς, rectè: σοφῶς, sapienter: δικαίως, iustè: ἀληθῶς, verè: an quantitatis, vt δίς, bis: τρὶς, ter: τετράκις, quater: πεντάκις, quinquies: πολλάκις, sæpè: an loci, vt ἐνταῦθα, hic: δεῦρο, huc; ἐκεῖθεν, illinc: & sic de cæteris. Itaque operæpretiũ non est longos aduerbiorum catalogos pueris ediscendos proponere.

2 Coniunctionum apud Græcos tot sunt genera, quot apud Latinos: quod iuuentuti hoc loco indicare sit satis.

1 Præpositiones enumerantur in vniuersum octodecim sex monosyllabæ, ἐν, εἰς, vel ἐς, ἐκ, vel ἐξ, πρὸς, διὰς, συν.

2 Duodecim dysyllabæ, ἀνὰ κατὰ, μετὰ, ὑπὲρ, ἀπὸ, ὑπὸ, ἀμφὶ, περὶ, ἀντὶ, παρὰ.

CATECHESIS CHRISTIANA.

Caput Duodecimum.

Εὐχὴ κυριακή.

Πατερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου.
Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου.
Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον.
Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν

Oratio Dominicalis.

PAter noster, qui es in cœlis.
Sanctificetur nomen tuum
Adueniat regnum tuum.
Fiat voluntas tua sicut in cœlo & in terra.
Panem nostrum quotidianum da nobis hodie.
Et dimitte nobis debita nostra; sicut & nos dimitti

τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.

Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν.

Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ: Ἀμήν.

mus debitoribus nostris. Et ne nos inducas in tentationem.

Sed libera nos à malo. Amen.

Ἀσπασμὸς τοῦ ἀγγέλου πρὸς τὴν ἁγιωτάτην παρθένον.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία ὁ κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Ἰησοῦς. Ἁγία Μαρία, μῆτερ θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτωλῶν, νῦν καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ θανάτου ἡμῶν. Ἀμήν.

Salutatio Angelica ad sanctissimam Virginem.

AVe Maria gratia plena. Dominus tecum, benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui Iesus. Sancta Maria mater Dei, ora pro nobis peccatoribus, nunc, & in hora mortis nostræ. Amen.

Σύμβολον τῶν ἁγίων ἀποστόλων.

Πιστεύω εἰς τὸν θεὸν πατέρα τὸν παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς.

Καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν υἱὸν αὐτοῦ ἕνα μόνον κύριον ἡμῶν.

Συλληφθέντα ἐκ πνεύματος ἁγίου, γεννηθέντα ἐκ Μαρίας τῆς παρθένου.

Παθόντα ὑπὸ Ποντίου Πιλάτου, σταυρωθέντα, θανόντα, καὶ ταφέντα.

Κατελθόντα εἰς ᾅδου, τῇ

Symbolum Sanctorum Apostolorum.

CRedo in Deum Patrem omnipotentem factorem cæli & terræ.

Et in Iesum Christum filium eius vnicum Dominum nostrum.

Qui conceptus est de Spiritu sancto, natus ex Maria Virgine.

Passus sub Pontio Pilato, crucifixus, mortuus & sepultus

Descendit ad inferos, ter-

τρί-

τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν.

Ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανούς, καθεζόμενον ἐν δεξιᾷ θεοῦ πατρὸς τοῦ παντοκράτορος.

Ὅθεν μέλλει ἔρχεσθαι κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς.

Πιστεύω εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον

Ἁγίαν ἐκκλησίαν τὴν καθολικὴν τῶν ἁγίων τῆς κοινωνίαν.

εἰς τὴν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Σαρκὸς ἀνάστασιν.

Ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Δεκάλογος. ἢ δέκα ἐντολαὶ τοῦ θεοῦ.

α. Ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεός σου, οὐκ ἔσονταί σοι θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ. β. οὐ ποιήσεις ἑαυτῷ εἴδωλον οὐδὲ προσκυνήσεις αὐτῷ [illegible] τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐπὶ [illegible] ματαίῳ. οὐ γὰρ μὴ [illegible] κύριος [illegible] λάβῃ τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ἐπὶ [illegible]

[illegible] ἡμέραν τοῦ [illegible] ἁγιάζειν

δ. Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, ἵνα γένῃ σοι μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ὁ θεός σου δίδωσί σοι. ε. Οὐ φονεύσεις.

ζ. Οὐ μοιχεύσεις.

tia die resurrexit à mortuis
Ascendit ad cælos, sedet ad dexteram Dei patris omnipotentis.
Inde venturus est iudicare viuos & mortuos.
Credo in Spiritum sanctũ.
Sanctam Ecclesiam Catholicam, Sanctorum communionem.
Remissionem peccatorum
Carnis resurrectionem.
Vitam æternam. Amen.

Decalogus, vel decem præcepta Dei.

1. Ego sum Dominus Deus tuus, non habebis Deos alienos coram me.
Non facies tibi simulacrũ, vt adores illud.
2. Non assumes nomen Domini Dei tui in vanum, nec enim insontem habebit Dñs eum, qui assumpserit nomen ipsius frustra.
3. Memento vt diem sabbati sanctifices.
4. Honora patrem tuum, & matrem tuam, vt sis longæuus super terram bonã, quam Dñs Deus tuus dabit tibi. 5. Non occides.
6. Non mœchaberis.

ζ. Οὐ κλέψεις.

η. Οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῆ.

θ'. Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου.

ι. Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν, οὔτε τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, οὔτε τὸν παῖδα αὐτοῦ, οὔτε τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, οὔτε τοῦ βοὸς αὐτοῦ, οὔτε τοῦ ἐπιζυγίου αὐτοῦ, οὔτε ὅσα τῷ πλησίον σου ἐστί.

7. Non furtum facies.

8. Non loqueris contra proximum tuum falsum testimonium.

9. Non concupisces vxorem proximi tui.

10. Non concupisces domum, non agrum eius, non serum eius, non ancillam eius, non bouem eius, non asinum eius, non vniuersa quæ illius sunt.

Ὕμνος πρὸς τὴν ἁγιωτάτην παρθένον Μαρίαν.

Hymnus ad sanctissimam Virginem Mariam.

Χαῖσε δέσποινα, μήτερ ἐλέους, ζωὴ, γλυκύτης, καὶ ἐλπὶς ἡμῶν χαῖρε. πρὸς σὲ βοῶμεν οἱ τῆς Εὔας ἐξόριστοι παῖδες. πρὸς σὲ ἀτενίζομεν στενάζοντες, καὶ θρηνοῦντες ἐν τῇδε τῇ τοῦ κλαυθμῶνος κοιλάδι.

Αγε δὴ συνήγορε ἡμῶν τοὺς εὐσπλάγχνους σου ὀφθαλμοὺς ἐφ' ἡμᾶς ἐπίστρεψον, καὶ Ιησοῦν τὸν εὐλογημένον καρπὸν τῆς κοιλίας σου μετὰ τὴν ὑπερορίαν ταύτην ἡμῖν ἀνάδειξον. ὦ ἐπιεικὴς, ὦ εὔσπλαγχνε, ὦ ἡδεῖα παρθένε Μαρία.

SAlue Regina mater misericordiæ, vita dulcedo & spes nostra salue. Ad te clamamus exules filij Euæ, ad te suspiramus gementes & flentes in hac lachrymarum valle.

Eia ergo aduocata nostra illos tuos misericordes oculos ad nos conuerte. & Iesum benedictum fructũ ventris tui nobis post hoc exilium ostende. O clemens, ò pia, ò dulcis virgo Maria.

Ἑπτὰ μυστήρια τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας.

Βαπτισμός, Σφραγισμός, εὐχαριστία, μετάνοια, τελευταία χρίσις, χειροτονία, συζυγία.

Septem ſacramenta Catholicæ Ecclefię.

Baptiſmus, Confirmatio, Euchariſtia, Pęnitentia, Extrema vnctio, Ordo, Matrimonium.

Αρεταὶ θεολογικαί.

Πίστις, ἐλπίς, καὶ ἀγάπη.

Virtutes Theologicæ.

Fides, Spes, & Charitas.

Αρεταὶ πρωτεύουσαι.

Φρόνησις, σωφροσύνη, δικαιοσύνη, καὶ ἀνδρεία.

Virtutes Cardinales.

Prudentia, Temperantia, Iuſtitia, & Fortitudo.

Δῶρα τοῦ ἁγίου πνεύματος.

Σοφία, Σύνεσις, βουλή, ἰσχύς, γνῶσις, εὐσέβεια, καὶ φόβος τοῦ κυρίου.

Dona Spiritus ſancti.

Sapientia, Intellectus, Conſilium, Fortitudo, Scientia, Pietas, & timor Domini.

Καρποὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος.

Αγάπη, χαρά, εἰρήνη, ὑπομονή, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, μακροθυμία, πραότης, πίστις, ἐπιείκεια, ἐγκράτεια, ἁγνεία.

Fructus Spiritus ſancti.

Charitas, gaudium, pax, patientia, benignitas, bonitas, longanimitas, manſuetudo, fides, modeſtia, continentia, caſtitas.

Εντολαι τῆς ἀγάπης.

Αγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου. Αγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.

Præcepta Charitatis.

Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota mente tua.

Diliges proximum tuum ſicut teipſum.

ἐντολαὶ τῆς ἐκκλησίας.	Præcepta Ecclesiæ.
α΄. Τὰς τεταγμένας ἑορτὰς τῆς ἐκκλησίας τῷ ἀπέχεσθαι τῶν ἔργων τῶν λατρευτῶν ἄγειν.	1. Statutos Ecclesiæ festos dies ab operibus seruilibus abstinendo celebrare.
β΄. Τὴν ἁγίαν λειτουργίαν ταῖς ἑορταῖς εὐλαβῶς ἀκούειν.	2. Sacrũ missę officiũ dieb⁹ festis reuerenter audire.
γ΄. Τῇ τεσσαρακοστῇ, τοῖς τοῦ ἔτους χρόνοις τέσσαρσι, καὶ τοῖς προεορτίοις κατὰ τὸ τῆς ἐκκλησίας ἔθος, νηστεύειν, καὶ τῇ ἕκτῃ καὶ σαββάτῳ τῶν κρεῶν ἀπέχεσθαι.	3. Quadragesima, quatuor anni temporibus, & vigilijs secundum morem Ecclesiæ ieiunare, & feria sexta ac Sabbato à carnibus abstinere.
δ΄. Τὰς ἁμαρτίας ἱερεῖ ἐγκριθέντι ἐξομολογεῖσθαι, καὶ τὴν παναγίαν εὐχαριστίαν περὶ τὴν τῶν πάσχα ἑορτὴν λαμβάνειν, καὶ τόδε τοὐλάχιστον ἅπαξ ἐν ἔτει.	4. Peccata, sacerdoti approbato confiteri, & sacrosanctam Eucharistiam circa festum paschæ sumere, idque minimum semel in anno.
ε΄. Ταῖς ἡμέραις ταῖς ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας ἀπηγορευμέναις, τοὺς γάμους μὴ συντελέσαι.	5. Diebus ab Ecclesia interdictis nuptias non celebrare.
Ἔργα ἐλέους πνευματικά.	Opera misericordiæ spiritalia.
Διδάσκειν τὸν ἀγνοοῦντα.	Docere ignorantem.
Ἐλέγχειν τὸν ἁμαρτάνοντα.	Corrigere peccantem.
Συμβουλεύειν τῷ ἀπορουντι.	Consilio iuuare indigentẽ.
Παρακαλεῖν τὴν παλαιπωρουντα.	Consolari afflictum.
Φέρειν γενναίως τὰς ὕβρεις.	Ferre patienter iniurias.
Συγγινώσκειν τὸ παραπτωμα.	Remittere offensam.
Προσεύχεσθαι ὑπὲρ τῶν ζωντῶν θανόντων, καὶ διωκόντων.	Orare pro viuis, defunctis, & persequentibus.

Σομα-

Σωματικα.	Corporalia.
Σιτίζειν τ πεινῶντα.	Pascere esurientem.
Ποτίζειν τ διψῶντα.	Potare sitientem,
Συνάγειν τ ξένον.	Colligere hospitem.
Περιβάλλειν τ γυμνόν.	Operire nudum.
Επισκέπτεσθαι τ ἀσθενῆ.	Visitare infirmum.
Ελθεῖν πρὸς τοὺς ἐν φυλακῇ καὶ λυτρεῖν τοὺς αἰχμαλώτους.	Ire ad eos, qui sunt in carcere, & captiuum redimere.
Θάπτειν τ θανόντα.	Sepelire mortuum.

ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ.

Beatitudines.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τ οὐρανῶν.

Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorum est regnum cælorum.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Beati qui lugent, quoniam ipsi consolabuntur.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Beati mites, quoniam ipsi possidebunt terram.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες, καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Beati qui esuriunt, & sitiśit iustitiam, quoniam ipsi saturabuntur.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Beati misericordes, quoniã ipsi misericordiam consequentur.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν θεὸν ὄψονται.

Beati mundo corde, quoniã ipsi Deum videbunt.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ θεοῦ κληθήσονται.

Beati pacifici, quoniam ipsi filij Dei vocabuntur.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Beati qui persecutionẽ patiuntur propter iustitiam, quoniam ipsorum est regnum cœlorum.

Πέντε αἰσθήσεις τοῦ σώματος.	Quinque sensus corporis.
Ὄψις, ἀκοή, ὄσφρησις, γεῦσις, ἁφή.	Visus, Auditus, Odoratus, Gustus, Tactus.
Ἑπτὰ ἁμαρτήματα θανάσιμα	Septem peccata mortalia.
Ὑπερηφανία, πλεονεξία, ἀσέλγεια, φθόνος, γαστριμαργία, ὀργή, ἀκηδία.	Superbia, Auaritia, Luxuria, Inuidia, Gula, Ira, Acedia.
Τέσσαρα ἔσχατα ἀξιομνημόνευτα.	Quatuor nouissima memoranda,
Θάνατος, κρίσις ἐκδυταία, ᾅδης, καὶ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.	Mors, iudicium extremũ, infernus, & regnũ cælorũ.

ΕΥΧΗ.

Τοῦ ἐν ἁγίοις Θωμᾶ Ἀκυϊνάτου πρὸ τῆς διατρίβης τοῦ εἰς τὰ βιβλία.

Ὦ δημιουργὲ ἀπόῤῥητε, κύριέ μου καὶ θεός μου, ὁ ἐκ τῶν θησαυρῶν τῆς σοφίας σου τὰς ἐννέα τῆς ἀγγέλων χορὰς κτισάμενος, καὶ αὐτὰς ὑπεράνω τοῦ οὐρανοῦ τῷ ἐμπυρείου θαυμασῇ τάξει καταστησάμενος, καὶ τὰ τῆς ὅλης μέρη κομψότατα διελόμενος, σὺ φημὶ ἡ ἀληθινὴ πηγὴ τοῦ φωτὸς καὶ σοφίας, καὶ ἡ ὑπερβλυστος ἀρχὴ ἐπονομαθεὶς, καταξίωσον ἐμβαλεῖν τῷ αὐγῇ τῆς διανοίας μου

ORATIO.

D. Thomæ Aquinatis ante studium literarum.

CReator ineffabilis Domine meus, & Deus meus, qui de thesauris tuæ sapientiæ nouem Angelorum cohors condidisti, & eos super cœlum empyreũ miro ordine collocasti, atque elegãtissimè partes vniuersi distribuisti. Tu inquam, qui verus fons luminis & sapientiæ diceris, atque supereminens principium, infundere digneris super intellectus mei te

tuæ

τὴν ἀκτῖνα τῆς σῆς λαμπρότητος, διπλᾶς σκότος ἀφελόμενός μου, τὴν ἁμαρτίαν δηλονότι καὶ ἄγνοιαν ἐν ᾗ ἐγεννήθην. σὺ ὁ τὰς τῶν νηπίων γλώσσας διαλάλους κατασκευάζων, τὴν γλῶσσαν μου παιδεύσον, καὶ ἐν τοῖς χείλεσί μου τὴν χάριν τῆς χρηστότητος σῆς ἔγχεον. δός μοι πρὸς τὸ διανοεῖν, ὀξυδέρκειαν: πρὸς τὸ κατέχειν, δύφυΐαν: πρὸς τὸ ἐξηγήσασθαι ἀγχίνοιαν: πρὸς τὸ μανθάνειν εὐπορίαν, καὶ πρὸς τὸ λαλεῖν χάριν ἄφθονον. τὴν εἴσοδον φύλαξε: τὴν πρόοδον εὔθυνε, καὶ τὴν ἔξοδον συμπλήρωσον, διὰ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

nebras, tuæ radium claritatis, duplices à me remouens tenebras, peccatum scilicet & ignorantiam, in qua natus sum. Tu qui linguas infantium facis disertas, linguam meam erudias, atque in labijs meis gratiam tuæ benedictionis infundas. Da mihi intelligendi acumen, retinendi capacitatem, interpretandi subtilitatem, addiscendi facilitatem, & loquendi gratiam copiosam: ingressum instruas, progressum dirigas, egressum cõpleas, per Christum Dominum nostrum. Amen.

ἐκ τῆς Συίδα.

Ἐπιστολὴ Ἀναστασίας τῆς μάρτυρος. πρὸς Χρυσόγονον.

Τῷ ἁγίῳ ὁμολογητῇ Χριστοῦ Χρυσογόνῳ Ἀναστασία Χαίρειν.

Epistola Anastasiæ Martyris ad Chrysogonum.

Sancto Christi confessori Chrysogono Anastasia. S. D.

Εἰ καὶ μάλιστα ὁ ἐμὸς πατὴρ τὰ εἴδωλα προσεκύνει, ἀλλ' ἔν γε μήτηρ μου Φλαυΐα διὰ παντὸς ἐν Χριστιανοῖς ἦσα, ἐξ ὅτε μὲν ἐγέννησε Χριστιανὴν με ἐποίησε: μετὰ δὲ τὸν θάνατον αὐτῆς ἐξέδωκέν με ἀνδρὶ μιαρωτάτῳ, ᾧ πρὸς γάμου

Etsi meus pater idola maxime venerabatur; attamẽ Flauia mater mea quæ perpetuo Christiana fuit, ex quo genuit me Christianam fecit. Post eius vero mortem, viro impurissimo iuncta sum;

διὰ

θεοῦ τὴν συνάφειαν διέφυγον, δεομένη τοῦ κυρίου ἡμῶν Ιησοῦ χριστοῦ νυκτός τε καὶ ἡμέρας, ῥυσθῆναι ἀπὸ τοῦ μιαροῦ εἰδωλολάτρου ἐκείνου, ὅστις τὴν ἐμὴν περιουσίαν ἑξῆς διαφαίνεται μετὰ μιαρῶν καὶ εἰδωλολατρῶν ἐξαντλήσας, ἐμὲ δὲ ὡσανεὶ φαρμακόν, καὶ ἱερόσυλον, βαρυτάτῃ φυλακῇ παρα δέδωκεν, ὥστε με τὴν πρόσκαιρον ἀπολέσαι ζωὴν, καὶ οὐδέν μοι πάρεξ τῆς ψυχῆς περιλέλειπται. πλὴν εὔχομαι, μετὰ τῆς τοῦ θεοῦ ἐλπίδος ἀποθανεῖν. ὅμως εἰ καὶ καυχῶμαι ἐν τῇ ὁμολογίᾳ τοῦ Χριστοῦ μου, πάνυ λυποῦμαι ὅτι τὴν ἐμὴν περιουσίαν, ἣν ἠυχόμην περὶ τοὺς δούλους τοῦ θεοῦ δαπανῆσαι, ὁ μιαρὸς ἐκεῖνος ἄνθρωπος δαιμονολάτραις ἐπιχορηγεῖ καὶ ἅπερ ἐγὼ ἐπιδοῦναι τοῖς τοῦ θεοῦ δούλοις ἠυχόμην, ταῦτα αἰσχροῖς καὶ ἀνοσίοις ἀνθρώποις ἐπιδίδωσι. Καὶ διὰ τοῦτο παρακαλῶ σε δοῦλε χριστοῦ τοῦ θεοῦ, ἵνα σπουδαίως ὑπὲρ ἐμοῦ τὸν θεὸν δυσωπήσῃς. ὥστε (εἰ μὲν προγινώσκει ὁ θεός) πιστεῦσαι τὸν ἐμὸν ἄνδρα Πόπλιον εἰς τὸν χριστόν. εἰ δὲ μήγε, συγχωρῆσαι, αὐτὸν ὁ ἰκείαις ἐν ἀπολέσθαι ἀπάταις, ἐμὲ δὲ ῥύσασθαι ἀπ' αὐτοῦ κάλλιον γὰρ μοι τὸ ἀποθανεῖν, ἢ τὸν

cuius, Dei beneficio, effugi cõtactũ, D N. I. Christũdies ac noctes rogans, vt ab impuro illo eripiar cultore simulacrorũ, a quo meas facultates continenter cum scelestis & idololatris profusas esse constat, quiq. me tanquã veneficã & sacrilegã in custodiã grauissimã tradidit: ut hãc vitam perdam tẽporariã nihilq. mihi præter animã relictum est. Verum vt cum Dei spe moriar, opto. Attamẽ quãuis glorier in confessione Christi mei, valde angor quòd facultates meas, quas cupiebam in Dei famulos conferre, homo ille scelestus cultoribus dæmonum suppeditat; & quæ ego Dei seruis impertiri cuperem, ea turpibus & impijs hominibus elargitur. Ac propterea te oro serue Christi Dei, vt suppliciter pro me Deũ roges, vt si quidẽ id statuit ac prænoscit De' meus vir Publius in Christũ credat: sin minus, certe in suis erroribus eũ perire patiatur, meq. ab ipso liberet. Melius. n. mihi ẽ emori

ὑὸν τῦ θεῦ ἀπαρνήσασθαι, καὶ τοῖς πίστευσιν εἰς αὐτὸν ἐμπο-
δίσαι. Αὐτὸς δὲ ὁ παντοδυνά-
στης Χριστὸς μαρτυρεῖ ὅτι οὐ ἀ-
παλλαγήσομαι τῆς πλοίης ταύ-
της, τοῖς ἁγίοις προσαρτερή-
σω· καὶ τὰς ὑπ' αὐτῶν φροντί-
δας, καθάπερ ἤρξαμην, μέ-
χρι παντὸς διαδέξομαι. Ἔρ-
ρωσο δ' ἄλε τῦ θεῦ καὶ μέμνησό
μου.

ὁδὲ Χρυσόγονος δεξάμενος,
ἔγραψεν ἅπως.

Χρυσόγονος Ἀναστασίᾳ
χαίρειν.

Χειμαζομένῃ σοι τοῖς θυέλ-
λαις τὸ βίε ὁ ὀπὶ τῶν κυμά-
των βαδίσας Χριστὸς βοηθήσει
ἵνα τλιὼ τοῦ διαβόλε δυνά-
μιν τῷ λόγῳ αὐτε καταρ;ήσῃς. μεγαλοφρόνως πίνων καὶ
ὡσπερεὶ ἐν μέσῃ τῇ θαλάσσῃ
χειμένῃ πίστευσον τῷ Χριστῷ
ὅτι σκέψεται σε. καὶ πρὸς ἑαυ-
τλιὼ ὅτι σκέψασα ἀναβόησον
μετὰ τῦ προφήτου εἰπόντος.
ἱνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή με,
καὶ τί ἐξησυλλύεις; ἡ δὲ δύναμις
τῆς τῦ θεῦ χάριτος ἀποδείκνυ-
ται καὶ γὰρ τὰ προσκαιρά σοι
πλεονάσει, καὶ προστεθείσε-
ταί σοι τὰ ἐπουράνια. ὁ δὲ
θεὸς τοὺς μὴ προκαλουντας
αὐτὸν ὑπὲρ ἀγαθῶν ἀποφέρε-

quam Dei filium abnegare, atque in ipsum credentibus impedimento esse. Ipse autē præpotens Christus testis est, fore vt si ab hac eripiar impostura, sanctis adhærescam, & ipsorū procurationem, vt cœpi, quibuscunque rebus potero, susciptam. Vale serue Dei, & memento mei.

Chrysogonus acceptis litteris ita scripsit.

Chrysogonus Anastasiæ salutem.

CHristus, qui super vndas est ingressus, tibi, quæ vitæ procellis iactaris, opem ferat; vt eius verbo vires Diaboli frangas. Magno igitur animo, atque vt in medio mari sita, crede fore, vt te Christus inuisat & ad te rediens exclama cū propheta, Quare tristis es anima mea? & quæ consequūtur. Duplex enim diuinæ gratiæ virtus ostenditur. Nam & rebus temporarijs affluues; & addentur tibi cælestia. Deus autem eos, qui pro bonis consequendis eum non obsecrant, auersatur. neque

τω

του. οὐδὲ γὰρ ἔστιν ἄλλως τὸ χάρισμα αὐτῦ. βλέπε μὴ ταραχθῆς ἐν τῷ πνεύματί σου ἐπὶ τοῖς γινομένοις σοι πρὸς τὸν Χριστὸν, συμβαίνει γὰρ ταῦτα. οὐ γὰρ ἀπατᾷ σε ὁ Χριστὸς, ἀλλὰ δοκιμάζει σε. ἔστε ἀσφαλὴς ἔστιν ἡ ἐλπὶς τῆς ἀνθρώπων βοηθείας ὡς συνομίζῃς, τῇ γραφῇ λεγούσῃς, ὅτι κατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπ' ἀνθρώπῳ, καὶ εὐλογημένος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ τὸν θεόν. βλέπε γενναίως καὶ ἀκριβῶς καὶ τρανῶς. διάφυγε πᾶσαν ἁμαρτίαν σαυτῷ ποίησον τὸ θεῖ ζήτημα τὸν θεῖον μυθίαν, ὕπνος τὰς ἐντολάς φύλαττε ἤδη γὰρ ὁ τῆς σωτηρίας χαρὸς ἐλάσει ὅτι σοὶ καὶ καθάπερ ὑπὸ σκοτεινὴν νύκτα, τὸ διαυγὲς φῶς τῦ θεῦ ὀπλαμψει σοι, καὶ μὴ χειμὼν ἐναρὸς, σοι καὶ εὐδιος ὀπτελάσει χαρὸς, καὶ ὡς πᾶσι τοῖς διὰ τὸν θεὸν θλιβομένοις ποίησει σοι τὸν πρόσκαιρον ὑπομονὴν, δίδωσι τὸν αἰώνιον ὀπολήψῃ μισθόν. Ἔρρωσο ἐν κυρίῳ καὶ εὔχου ὑπὲρ ἐμῦ.

Καὶ αὖθις γραφὴ ἡ αὐτὴ πρὸς τὸν αὐτὸν.

Χρυσογόνῳ τῷ ὁμολογητῇ τῦ Χριστῦ Ἀναστασία χαίρειν.

Ὅτι τὸ τέλος πάρεστι τῷ σὼ-

enim est eius beneficium vile. Vide ne hac re turberis; quod pie tibi in Christum affectæ aduersa eueniant, neque enim te Christus decipit; sed probat: neque tutum est hominum auxilium, vt existimas: cum scriptura dicat, Maledictus homo qui sperat in homine, & Benedictus homo qui sperat in Deo. Attende igitur strenue atque acriter, omne deuita peccatum, hoc à Deo quære solatium, eius præceptis obtempera. Iam tibi salutis tempus aduenit: tanquam in tenebricosa nocte tibi præclarum Dei lumẽ affulgebit: post hyemem hilaris tibi & serena tempestas arridebit. atque vt omnibus, qui propter Deũ premuntur, in hac vita tibi patientiam præbebit, propter quam mercedem recipies sempiternam. Vale in dño, & ora pro me.

Et rursus eadem ad eundem scribit.

Chrysogono Christi confessori. Anastasia S.

QVIA finis instat cor-

μάτ

ματί μου, εὔχου ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα ἐκεῖνός μου ἀποδέξηται τὴν ψυχὴν, δι' ὃν ταύτας τὰς θλίψεις ὑπομένω.

Πρὸς ταῦτα Χρυσόγονος ἀντέγραψεν οὕτω.

Τῇ τοῦ θεοῦ δούλῃ Ἀναστασίᾳ Χρυσόγονος.

Δῆλόν ἐστιν ὅτι τὸ φῶς ἀποκρύπτει τὸ σκότος, οὕτω καὶ μετὰ ἀσθένειαν ἡ σωτηρία ἐπέρχεται, καὶ ἡ ζωὴ μετὰ θάνατον τοῖς ἀξίοις ἐπιδίδοται. τὸ αὐτὸ γὰρ ἔχει τέλος ἥτε εὐδία τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων. ἵνα μηδὲ οἱ ταπεινοὶ συγνάζωσι, μηδὲ οἱ μεγαλοφρονοῦντες καυχῶνται. μία γὰρ θάλασσά ἐστιν, ἐν ᾗ τὰ πλοῖα τῶν ἡμετέρου σώματος διατρέχει, καὶ ὑφ' ἑνὸς κυβερνήτου εὐθύνεται. ὧν τινων τοίνυν αἱ ναῦς ἰσχύονται τῶν τρόπισιν ὠχυρωμέναι, ἀβλαβεῖς τὸ πέλαγος διατρέχουσιν. αἱ δὲ ἀσθενεῖς καὶ δίχα κυμάτων, ἐπ' αὐτῆς τῆς γαλήνης κινδυνεύουσιν. ἐγγὺς γὰρ ἀπωλείας εἰσὶν αἱ μὴ πρὸς τὸν λιμένα τῆς σωτηρίας σπουδάζουσαι ἐλθεῖν. σὺ δὲ ἀκατάγνωστος τυγχάνουσα τοῦ Χριστοῦ δούλη, τὸν σταυρὸν ἐν πάσῃ σου τῇ ψυχῇ διατήρησον, καὶ σεαυτὴν πρὸς σωτηρίαν παρασκεύασον ὥστε μετὰ τῶν μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ ἀριθμηθῆναί σε. Ἔρρωσο.

pori meo, ora pro me: vt ille animam recipiat, propter quē has ęrumnas fero.

Ad hæc Chrysogonus ita rescripsit.

Dei ancillæ Anastasiæ Chrysogonus.

VT luce tenebras fugari cernimus: ita infirmitatem consequitur salus, & vita dignis post mortem datur. Eundem enim sortitur finē humanarum quoque rerum felicitas: vt neque humiles mœrore conficiantur, neque elati se iactent. Vnum est enim salum, in quo nauigia nostri corporis decurrunt, & ab vno reguntur gubernatore. Quorum igitur naues robustæ sunt, carinisq. munitæ, eæ pelagus incolumes tranant: at imbecillæ etiam sine fluctibus, in ipsa tranquillitate periclitantur. Prope enim ab exitio absunt, quæ non ad salutis portum venire contendūt. Tu autem innocens, Christi ancilla, crucem toto animo conserua teq ipsam ad salutem para; vt in Christi martyribus numereris. Vale.

Jn.

Ante leues ergo pascentur in ęthe cerui

De nexibus & compendijs litterarum.

Julius — Jacobillus — Julginas

Caput XIII.

αι	αι	ἐπι	ἐπι	κο	κο	πτ	πτ
αν	αν	ει	ει	λλ	λλ	πν	πν
ἀπο	ἀπο	εἶναι	εἶναι	μα	μα	πλ	πλ
αρ	αρ	ἐκ	ἐκ	με	με	πρα	πρα
ας	ας	εν	εν	μι	μι	πει	πει
ἀυ	ἀυ	εξ	εξ	μη	μη	προ	προ
ἀυτῶ	ἀυτῶ	ευ	ευ	μυ	μυ	παρα	παρα
ἀυτοῦ	ἀυτοῦ	ἐστι	ἐστι	μο	μο	ρα	ρα
γα	γα	ην	ην	μω	μω	ει	ει
γὰρ	γὰρ	θα	θα	μαι	μαι	σα	σα
γαρ	γαρ	θε	θε	μεθ	μεθ	σε	σε
γε	γε	θι	θι	μετὰ	μετὰ	σι	σι
γεν	γεν	θη	θη	μῶν	μῶν	ση	ση
γν	γν	θυ	θυ	μην	μην	συ	συ
γγ	γγ	θο	θο	μν	μν	σο	σο
γρ	γρ	θρ	θρ	ου	ου	σω	σω
δα	δα	θν	θν	ὅτος	ὅτος	σαι	σαι
δε	δε	κα	κα	πα	πα	σει	σει
δη	δη	και	καὶ	πε	πε	σκ	σκ
δι	δι	καὶ	καὶ	πι	πι	σμ	σμ
δο	δο	κατὰ	κατὰ	πη	πη	σσ	σσ
δρ	δρ	κε	κε	πυ	πυ	σπ	σπ
δυ	δυ	κι	κι	πο	πο	σπλ	σπλ
δω	δω	κυ	κυ	πω	πω	σχ	σχ
δαι	δαι	κω	κω	παι	παι	σχν	σχν
δει	δει	κλ	κλ	πρ	πρ	σαν	σαν

Qui — cum — pro = à — Jesu — cul — Je = — itis — suitis

σαυ

σαυ	σαυ	ςει	στει	τ̃	τῆς	χρ	χρ
σθ	σθ	ςρ	στρ	τ̃	τὴν	χην	χην
σθα	σθα	τα	τα	τ̃	ταῖς	γυν	ϛυν
σθε	σθε	τε	τε	ὑπ	ὑπ	γην	γην
σθι	σθι	τη	τη	ὑπερ	ὑπερ	θαι	θαι
σθη	σθη	τυ	τυ	ὑπο	ὑπο	θει	θει
σθο	σθο	το	το	υι	υι	θαν	θαν
σθω	σθω	τω	τω	υ	υ	ψα	ψα
σθαι	σθαι	ται	ται	ις	υς	ψε	ψε
ς	στ	ταυ	ταυ	χα	χα	ψι	ψι
ςα	στα	τυν	τυν	χε	χε	ψη	ψη
ςε	στε	τας	τας	χι	χι	ψυ	ψυ
ςι	στι	ταν	ταν	χη	χη	ψο	ψο
ςη	στη	την	την	χυ	χυ	ψω	ψω
ςυ	στυ	τρ	τρ	χο	χο	ψαι	ψαι
ςο	στο	ττ	ττ	χω	χω	ψαν	ψαν
ςω	στω	τοῦ	τοῦ	χαι	χαι	ψαυ	ψαυ
ςαν	σταν	τῶν	τῶν	χει	χει		
ςαι	σται	τῷ	τῷ	χθ	χθ		
ςας	στας	τὸν	τὸν	χν	χν		